

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—
தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில்.

*மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த்தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,70,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “To discuss the need to open Khadi Sales Centres at various residential places by the Khadi Board”, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த்தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,70,18,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

திரு. செ. நாராயணமது: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதர்த் தொழில் கூடங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வும், சலுகைகளும் வழங்கப்பட வேண்டிய தேவை குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,70,18,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொன். விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,70,18,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,08,19,91,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. என். பழனிவேல்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,08,19,91,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொன். விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,08,19,91,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,31,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

THIRU. M. SUNDARADAS; Mr. Speaker Sir, to discuss the need to give priority to the rural population for employment in rural industries “I move that the sum of Rs. 23,31,44,000 under Demand No. 48 Rural Industries be reduced by Rs. 100”.

திரு. எம். அண்ணாமலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டம், அருர் வட்டம் ஆதிதிராவிட அருந்ததியினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க ஊராட்சி மையங்களில் பாதணி தயாரிக்கும் தொழிற்கூடம் உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,31,44,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. பொன். விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 23,31,44,000—ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திருமதி. சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,40,95,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. பொன். விஜயராகவன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 57—ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,40,95,000—ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களுப் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த தொழில், சமூக நலன் மற்றும் ஊரகத் தொழில்கள் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. *இவைகளை நான் படித்ததாக அவைக்குறிப்பிலே ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கின்ற ஆலோசனைகள், கருத்துக்களின் அடிப்படையில், என்னுடைய பதில் உரையை இறுதியாக நான் அவைக்கு அளிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* குறிப்புகள் இணைப்புகளாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1989 ஏப்ரல் 21]

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நேற்றைக்கு சட்டமன்றம் 11 மணி நேரம், 20 மணித் துளிகள் நடைபெற்றது அனைவருக்கும் தெரியும். எனவே பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் குறைந்த நேரம் எடுத்துக் கொண்டால் அதிகப் பேருக்கு வாய்ப்பு அளிக்கலாம் என்பதைப் பொது நல நோக்கோடு உணர்ந்து தங்களுடைய பேச்சுக்களை சொற்பொழிவாக இல்லாமல், சொற்பிழிவாக வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. வெ. இராக: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்ட அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக, தமிழகத்தின் கோடானகோடி மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்கும் மாண்புமிகு கழகப் பொதுச் செயலாளர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுக்கும், எங்களுக்கு வழி காட்டியாக விளங்கக்கூடிய மதிப்புமிது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், எங்களை இயக்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய கொறடா அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து, இம்மன்றத் திற்கு அனுப்பி வைத்த எனது குளத்தார் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை உரித்தாக்கி என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் துவக்குகின்றேன்.

மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட கோரிக்கை எண்கள் 27, 30, 48 மற்றும் 57 தொடர்பாக எனது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இன்றைய தினம் கதர்த்துறை மூலம் உற்பத்தி செய்யும் ஆடைகள் மற்றும் ஏனைய பொருட்கள் மிகவும் எளிமையாக இருந்த போதிலும் அவற்றை எல்லாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் ஏழ்மையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் படித்த வேலை இல்லாத ஆண்களும், பெண்களும் அதிகம் இருக்கிறார்கள். கதர் கிராமத் தொழில்களில் மூலம் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற சோப் தயாரித்தல், சாக் பீஸ், தீப்பெட்டி தயாரித்தல் மற்றும் நூல் நெசவு, ராட்டை மூலம் நூல்நூற்றல் போன்ற இதர வேலை வாய்ப்பு நல்கக் கூடிய திட்டங்களை அரசு தொடர்ந்து செயலாற்றி கிராமப்புறங்களில் வேலை இல்லாதவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடிய இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த காலணித் திட்டத் தினால் எத்தனையோ கிராமப்புற காலணி தைப்பவர்கள் பயன் பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்தகைய திட்டத்தை தொடர்ந்து செயலாற்றி, மீண்டும் அது ஏழை எளிய மக்களுடைய குழந்தைச் செல்வங்களுக்குச் சென்றடைந்து பயனை கின்ற வகையில் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டுமாய் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. வெ. இராசு)

[1989 ஏப்ரல் 21]

மகாத்மா காந்தியடிகள், தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்த இந்தக் கதர்த்துறையைப் பெரிய அளவில் விரிவுபடுத்தினால் இதில் கிடைக்கக் கூடிய நல்ல பல பொருட்களை மக்கள் பெற்று பயன்டைய ஏதுவாக இருக்கும். சமூக நலத்துறையின் கீழ் பெண்களுக்கும், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கும் அனாதைகளுக்கும் நல்ல டல் திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்தி வருகின்றபோது, அவர்களுக்குத் தெரிந்த தொழில்கள் மூலம் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்கள் பெற்ற பயிற்சிக்குப் பின் அரசு கடனுதவி கொடுத்து, அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றியங்களின் மூலமாக கிராமப்புறங்களுல் ஐ.ஆர்.டி.பி. ட்ரைசம் மூலமாக படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு நல்கும் வகையில், தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து, மெக்கானிசம், வெல்டிங், பாய் நெய்தல் போன்றவைகளில் பயிற்சி அளிக்கப் படுகின்றது. இந்தப் பயிற்சிக்குப் பிறகும் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்த அரசு கடன் உதவி மூலம் அவர்களுடைய பயிற்சியின்மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரசு கடன் உதவி வழங்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

எல்லா ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களிலும் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்தாலோசிக்க எண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தொடர்பான எல்லா குழுக்களிலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளித்தால் தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி எங்கிற முறையில் மக்களது கோரிக்கைகளை ஏற்று, அதைச் செயல்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் இந்த நேரத்தில் முன்வைக்கிறேன். எனது தொகுதியில் பெரும்பாலும் கடலை, பருத்தி போன்ற பயிர்களை அதிகமாகச் சாகுபடிசெய்கிறார்கள். அங்கே கிடைக்கக் கூடிய மூலதனப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு அங்கே ஒரு நூற்பு ஆலையும், கடலை பருப்பு அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பகுதியாக இருப்பதனால் கடலை எண்ணெய் தயாரிக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையும் அமைத்துக் கொடுத்தால் அங்கேயிருக்கக் கூடிய ஏழை கிராமப்புற மக்களுக்கும் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு நல்கி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த நல்ல தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகை பெறும் முதியோர்கள், ஆதரவற்ற அநாதைகள், விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், உடல் ஊனம் உற்றோர், விவசாயக் கூலிகள் இவர்களுக்கு தற்போது வழங்கப்படக் கூடிய உதவித் தொகை ரூ. 35-ஐ அரசு சுமார் 75-லிருந்து 100 ரூபாய் வரையில் உயர்த்தி கொடுத்தால் தற்போதுள்ள விலைவாசியைவிடவும், வறட்சியினாலும் கஷ்டப்படுகிற அவர்களுக்கு அது பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். மேலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வயது வரம்பைத் தளர்த்தி, மனுச் செய்கிறவர்கள் அனைவருக்கும்—

1989 ஏப்ரல் 21] (திரு. வெ. இராசு)

அதாவது தாலுக்காவில் ஒரு வருடத்திற்கு இவ்வளவுதான் என்று குறியீடு வைத்து நிர்ணயிக்கிறார்கள். குறியீடு என்று சொன்னால் 50, 100 என்று குறியீடு இருந்தால், 200, 300 மனுக்கள் வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தகுதியின் அடிப்படையில் மனு கொடுக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும்—இந்தத் திட்டம் போய்ச் சேர வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொண்டு, அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பசியின் கொடுமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்கள் இளம் வயதில் பசியின் கொடுமையால் துன்புற்றிருந்த காரணத்தால், அந்த நிலை இந்த நாட்டு ஏழை மக்களுக்கு வந்து விடக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சத்துணவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நமது அரசு நன்கு நிர்வகித்து, சத்துணவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும் 85 லட்சம் சிறார்களுக்கு உணவு அளிக்கக்கூடிய சுமார் 2 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சத்துணவு அமைப்பாளர்கள், மற்றும் பணியாளர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் பகுதி நேரப் பணியாளர்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஆண்களும், பெண்களும் இரு பாலரும் பணியாற்றினாலும் பெரும்பாலும் பெண்கள் அதிகமாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களை நிரந்தர பகுதி நேர அரசு ஊழியர்கள் என்று அறிவித்திருக்கக்கூடிய இந்த அரசு, நிரந்தர முழு நேர அரசு ஊழியர்கள் என்று அறிவித்து அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் அந்தஸ்தை அளிப்பதன் மூலமாக அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, சம்பளத்தை உயர்த்தி அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தினை மேம்படுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சத்துணவுக் கூடங்களில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் இருப்பு வைப்பதற்கு இன்னும் ஸ்டாக் ரூம் கட்டிக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவைகளுக்கு உடனடியாக ஸ்டாக் ரூம் கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கே வைக்கக் கூடிய பொருள்கள் பாதுகாப்பாகவும், திருடு போகாமலும் இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இத்தருணத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் பெரும்பாலும் பட்டதாரிகள் அதிகமாக இருப்பதனால், அவர்களுடைய வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்திருக்கக்கூடிய பதிவு எண் ரத்து செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீண்டும் அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்றார்போல் வேலைக்குச் செல்ல வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வேலை வாய்ப்புப் பதிவு எண்களை ரத்து செய்வதை நிறுத்தி அவர்கள் மீண்டும், அவர்களுடைய தகுதிக்கு தகுந்தார்போல் வேலைக்குச் செல்வதற்கு ஏதுவான வழி வகையைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் இருக்கிற பணிகளிலேயே நிரந்தரம் செய்து அவர்களுக்கு மேலும் ஊதிய உயர்வு கொடுத்து அவர்

(திரு. வெ. இராசு)

[1989 ஏப்ரல் 21]

களின் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமாய் நானும் சத்துணவு அமைப்பாளராக பணிபுரிந்தவன் என்ற வகையில் இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சத்துணவுக் கூடங்களிலே சத்துணவு உண்ணக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு முட்டை வழங்கும் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்பதுடன் முடிந்தால் அந்த முட்டையுடன் பாலும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முட்டையும் பாலும் சேர்த்துக் கொடுக்கின்ற அந்த வேளையில் அவர்களுக்கு அலுமினியத் தட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அலுமினியத் தட்டு கொடுக்கும்போது அங்கே பயிலக் கூடிய குழந்தைகள் அதில் யார் யாரோ சாப்பிட்டது என்று கூறி, அதை யாரும் பயன்படுத்த முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

ஆகவே அவர்களுக்கு வாழை இலை வழங்கி சத்துணவு வழங்க வேண்டும் என இத்தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமத் தொழில், குடிசைத் தொழில் ஆகியவைகளைச் சீரான நிலைக்கு கொண்டு வந்து மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய புதிய 20 அம்ச திட்டத்தின் மூலம் தொழில் தொடங்குவதற்கு, மாவட்ட தொழில்மையத்தின் மூலமாக மனுச் செய்துள்ளவர்களுக்கு அவர்களது மனுவைப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு அரசு கடன் வழங்கி உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சுய வேலைவாய்ப்பை தேடி அலைகிறார்கள். அதற்கு உடனடியாக அவர்களுடைய தொழில் ஆர்வத்தை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு உதவ இந்த அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பெரும்பாலும் குடிநீர்ப் பஞ்சம் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதி விராலிமலை, குன்னாண்டார்கோயில், அன்னவாசல் ஆகிய மூன்று ஒன்றியங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அங்கு பெரும்பாலும் ஏரிகள், குளங்கள் அதிகமாக வற்றியிருக்கிறது. குடிநீர் இல்லை. மேலும் நிலத்தடி நீரை நம்பியிருக்கின்ற அவர்களுக்கு நிலத்தடி நீர் இல்லாததால் விவசாயமும் குடிநீரும் பாதிக்கப்படுகிறது. நிலத்தடி நீரை நம்பியிருக்கின்ற அவர்களுக்கு அடிக்கேன் வெட்டி அவர்களது விவசாய, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்குகின்ற அளவிற்கு அரசு மானியத்துடன் கூடிய கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிரனூர் பகுதியில் குடிநீர் மிகவும் தட்டுப்பாடாக இருப்பதால் அங்கு திருச்சியிலிருந்து வரக்கூடிய புகைவண்டி மூலமாக காவேரி குடிநீரைக் கொண்டு வந்து அங்கு ஒரு பாதுகாப்புத் தொட்டி கட்டி நிரப்பி அதை லாரி மூலமாக கிராமப் பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்தால் அங்குள்ள கிராமப் பொது மக்களின் குடிநீர்ப்பஞ்சம் தீரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. வெ. இராசு]

மேலும் என்னுடைய அன்னவாசல் ஒன்றியத்தில் இலுப்பூர் பேரூராட்சி அருகில் உள்ள கிளிக்குடி வெள்ளாற்றுப் படுகையில் உலக வங்கி உதவியுடன் ஒரு குடிநீர்த்திட்டம் அமைக்க, அதற்குத் தேவையான பைப் எல்லாம் வந்திறங்கி தற்போது அந்த பைப் எல்லாம் வேறு இடத்துக்குப் போய்விட்டது. அங்கு அந்த பைப் அமைப்பதின் மூலமாக குடிநீர் சப்ளை செய்தால் அந்த இலுப்பூர் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் பயன் அடைவார்கள். மேலும் அந்தப் பகுதியிலே வெள்ளாற்றுப் படுகையிலிருந்து போரிங் மூலமாக தண்ணீர் எடுத்துவிடுவதால் அங்குள்ள விவசாய பெருமக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் அஞ்சி அந்த இடத்திற்கு தடை வாங்கியுள்ளார்கள் என்று அறிவித்துள்ளார்கள். அங்குள்ள விவசாய பெருமக்கள் பாதிக்காத அளவுக்கு அங்கே கசிவு நீர்க்குட்டையை வெட்டி அவர்களுக்கு வழிவகை செய்தால் அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் பயன் அடைவார்கள். பெரும்பாலான பகுதிகளில் சாலை வசதி இன்மையால், டஸ் போக்குவரத்து அதிகமாக இல்லாததால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய தொகுதியில் கீரனூர், இலுப்பூர் ஆகிய பகுதிகளில் ஒரு மருதுபாண்டியர் போக்குவரத்துக் கழக டெப்போ அமைத்து அதன் மூலமாக கிராமப் பகுதிகளுக்கு பேருந்து வசதி இயக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய பகுதியில் விராலிமலை, இலுப்பூர், அன்னவாசல், குன்னாண்டார்கோயில், கீரனூர், நீர்ப்பழனி, கொடும்பாலூர் ஆகிய பகுதிகளில் மருத்துவ மனை இருந்தும் அங்கு போதுமான படுக்கை வசதி இல்லாததால் நோயாளிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளுக்கு அரசு படுக்கை விஸ்தரிப்பு மற்ற ஏனைய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

குடுமியான்மலையிலே பேரரறிஞர் அண்ணா காலத்திலே ஒரு அண்ணா பண்ணை துவக்கப்பட்டது. அங்குள்ள சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு அங்கு ஒரு விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வேளாண்மைத் துறையிலே அமைச்சர் பதில் சொல்லிவிட்டார்களே, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. வெ. இராசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி சளுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்குகின்ற வகையிலே எங்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படவில்லை. உள்ளாட்சித் துறைக்குத்தான் அதிக அதிகாரம் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது ஆனால், என்னுடைய குளத்தூர் தொகுதியில்

[திரு. வெ. இராசு]

[1989 ஏப்ரல் 21]

நடக்கக்கூடிய அரசு விழாவிலே எனக்கு அழைப்பு கொடுப்பதில்லை, அந்தத் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே எனக்கு உரிய வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தொகுதியிலே பெரும்பாலும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், படித்த வேலையில்லாத பட்டதாரிகளும் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு தொழிற்கூடம் அமைத்துக் கொடுக்கும் படி இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர் கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்தப் பேரவையிலே மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்த மானியக் கோரிக்கைகள் கதர் தொழில் வாரியம் அதேபோல் சமூகநலம், ஊரகத் தொழிற்சாலைகள், இத்தகைய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது, அவற்றை வரவேற்று ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கதர்த் துறை ஏறத்தாழ நீண்ட நெடுங்காலமாக உருவாகியிருந்தாலும் மற்ற வாரியங்களைப் போல் இது வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கதர் வாரியம் பலவிதமான சலுகைகளைப் பெற்று, மத்தியிலே இருக்கிற கதர் கமிஷனோடு பல மானியங்களைப் பெற்று, அந்தக் கதர் வாரியத்தின் மூலமாக நல்ல பல சிறிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கு சட்டத்திலே சில வாய்ப்புகள் இருந்தும், இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு அத்தகைய ஒரு வளர்ச்சியைக் கண்டதாக எனக்குத் தெரிய வில்லை. ஆகவே, அந்தக் கதர் வாரியத்தின் மூலமாக, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் வேப்பமரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. வேப்பமரங்களிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற வேப்பங்கொட்டையை எடுத்து, அதை எண்ணெய் ஆக்கி அந்த எண்ணெய், புண்ணாக்கை, கிராம விவசாயிகளுக்கு உரத்திற்காக விற்று விடுவோமானால் ரசாயன உரங்களைப் போடுவதைவிட, பூச்சி மருந்து தெளிப் பதைவிட, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துபோல், இதனால் பல பூச்சிகள் கொல்லப்படுகின்றன. உரமும் நன்றாக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே, விவசாயிகள் குறிப்பாக, மிளகாய், வாழை, கரும்பு போன்றவைகளுக்கு இந்த வேப்பெண்ணெய்ப் புண்ணாக்கு கிடைக்காமல் தமிழகத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடுத்த மாநிலங்களில் இந்தப் புண்ணாக்கிற்கும், வேப்பெண்ணெய்க்கும் அதிகமாக கிராக்கி இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால்கூட, அந்தப் பொருளுக்கு நல்ல இலாபமும் கிட்டும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

அதைப்போலவே, விளக்கெண்ணை தரும் கொட்டை முத்து தமிழகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மிளகாய்த் தோட்டங்கள் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம், வெற்றிலைக் கொடிக்காய் இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே, விளக்கெண்ணெய் தரும் கொட்டைமுத்துச் செடிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தக் கொட்டைமுத்து எடுத்து, விளக்கெண்ணெய் உற்பத்தி செய்து, அந்த விளக்கெண்ணெயிலிருந்து மீதப்பட்ட கழிவுப் பொருள்களோடு, 'சிலிக்கட்' சேர்த்து சோப் செய்வதற்கும், மற்ற இடங்களிலே மூலிகைகளைத் தயாரிப்பதற்கும், அடுத்த மாநிலங்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, மாங்கொட்டை. அதைத் தயாரித்து, மாங்கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்து அமெரிக்க நாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டால் ஒரு கிலோ எண்ணெய், நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரக் கணக்குப்படி ரூபாய் 685-க்கு விற்கிறது. ஆகவே, அமெரிக்க நாடுகளில் கிராக்கி இருக்கிற அந்த மாங்கொட்டை எண்ணெயை அந்தக் கயர் வாரியம் மாங்கொட்டையைத் சேகரித்து, அந்தக் கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கலாம். அத்தகைய முறையிலே வியாபாரத் தன்மையோடு, கதர் வாரியத்திற்காக, பொருளாதார வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது பொறுப்பேற்று இருக்கிற காரணத்தால் அதை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் அவர்களுக்கு ஆலோசனையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, கதர் வாரியத்திலுள்ள கதர்த் துணிகள், சர்வோதய சங்கத்திலே உற்பத்தியாகிற கதர்த் துணிகளைப் போல் தரமாக இல்லை என்பது மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிற ஒரு குறைபாடு. ஆகவே, சர்வோதய சங்கத்தின் மூலமாக உற்பத்தியாகிற துணிகள் நல்ல அழுத்தமாக வெளிநாட்டிற்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்கிற ஒரு துணியாக இருக்கின்றன. ஆனால் கதர் வாரியத்தின் மூலமாக உற்பத்தி பண்ணுகிற பொருள்கள், அந்தத் துணிகள், கைலிகள், துண்டுகள் எல்லாம் அவ்வளவு அழுத்தமாக, நெசவு அழுத்தம் இல்லை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கதரின்னுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, சர்வோதயச் சங்கத்திலிருந்து தயாரிக்கிற முறையை கையாண்டு அல்லது அதிலுள்ள பயிற்சி பெற்றவர்களை எல்லாம் அதற்கு அமர்த்தி அந்த அளவிற்கு கதர்த் துணிகளை, பூவியஸ்டர் துணிகள், கைலிகள், துண்டுகள் போன்றவைகள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து வெளிச் செலாவணியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே, கதர்த் துணிகளுக்கு ரிபேட் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ரிபேட் கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் மற்ற ஜவுளியினுடைய வியாபாரத் தன்மையில் நாம் போட்டி

[திரு. காதர்பரட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி] 1989 ஏப்ரல் 21
யிட்டு, அந்தத் துணியை விற்பனை செய்வதற்கு நாம் முன் வர
முடியும். அந்த அளவிற்கு ரிபேட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும்
என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, கிராமங்களில் கதர் வாரியத்தின் மூலமாக
ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிராமியத் தொழிலாக கதர்
வாரியத்தின் மூலமாக பாய் முடைதல், பெட்டி முடைதல்,
கொட்டான் முடைதல், சங்குப் பாசிகளை எடுத்து பாசிகள்
செய்தல், அதைப்போல் தையல் மெஷின்களை வைத்து பயிற்சி
கொடுத்து, கிராமங்கள் தோறும் பயிற்சிகள் அளித்தல், இப்படிப்
பட்ட நிலைமைகளிலெல்லாம் கதர் வாரியத்தில்
ஒரு காலத்தில் செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை
இப்போது கதர்வாரியம் எங்கே இருக்கிறது என்பது கூட
மக்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு ஒரு நிலைமை
இருக்கிறது. மங்கி இருக்கிறது, மறைந்து இருக்கிறது.
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைதயவு செய்து கவனித்து
இந்தக் கதர் வாரியம் மக்களுக்கு சேவை செய்கிற ஒரு இயக்கம்
சேவை செய்கிற ஒரு வாரியம், சேவை செய்கிற ஒரு ஸ்தாபனம்
என்று மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற அளவுக்கு
இதை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50.)

அதைப்போல் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கோரிக்கை எண். 30.
சமூகநலம் என்ற தலைப்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். சத்துணவுத் திட்டம் இன்றையதினம் தலைசிறந்த
திட்டமாக இருக்கிறது. சத்து உள்ள உணவுகளை வழங்கப்
போகிறோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்
அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் சத்துணவு கூடங்கள்
மிக திறமையாகச் செயல்படுகிறது என்ற பெயரை நம்முடைய
அரசு எடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு அதிகமாக உண்டு.
ஆகவே, ஏற்கனவே இருக்கிற குறைகளை, ஏற்கனவே இருக்கிற
ஊழல்களை, ஏற்கனவே இருக்கிற சத்துணவு மையங்களில் காணப்
படக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்களை அத்தனையையும் தயவுசெய்து
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் களைவுதற்குப் பெருமுயற்சி
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான்
உங்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.
சத்துணவு மையங்களில் ஏற்படுகின்ற ஊழல்கள் குறித்து நீங்கள்
சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இடத்தில் புள்ளி விவரங்களைச்
சேகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த மாதம்
கூட என்னுடைய தொகுதியில் கூட 3 வழக்குகளை போட்டு
இருக்கிறார்கள். ஒரு சத்துணவு அமைப்பாளர் 72 ஆயிரம் ரூபாய்
கையாடல் செய்து இருக்கிறார். இன்னொரு சத்துணவு அமைப்
பாளர் பெண் கன்வீனர் 48,550 ரூபாய் கையாடல் செய்திருக்
கிறார். இன்னொருவர் 37,500 ரூபாய் கையாடல் செய்திருக்
கிறார். ஒரே ஒரு ஒன்றியத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிகழ்ச்சி
சம்பந்தப்பட்ட துறை, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரோ
அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் உதவி,
யாளரோ சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறைக்கு புகார் செய்து

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளச்சாமி]

அவர்களைக் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். நான் இதை சொல்வதற்குக் காரணமே 3 இடங்களில் இவ்வளவு தொகை கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் ஒரே ஒரு ஒன்றியத்தில் இவ்வளவு தொகை 3 மையங்களில் களவாடப்பட்டிருந்தால்; கையாடல் செய்யப்பட்டிருந்தால், இருக்கிற ஸ்டாக்குகள் குறைவாக இருந்தால், இதுபோல் எத்தனை மையங்களில் எவ்வளவு பெரிய ஊழல்கள் நடந்து இருக்கும் என்பதைத் தயவுசெய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இடத்தில் தகுந்த விளக்கங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, குற்றச்சாட்டுக்களை எல்லாம் களைந்து, குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலச் சத்துணவுக் கூடங்களில் அளவு மிக மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் ஒரு இடத்திற்குச் சென்றிருந்தேன், அங்கே சாதாரணமாக 400 கிராம் அரிசி போட வேண்டும் என்று சொன்னால் பெரும்பகுதி மையங்களில் 200 கிராம், கூட போடுவது இல்லை, அது கடைசியில் 150 கிராம், 100 கிராம் ஆகக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கேட்டால் அவர்கள் நாங்கள் பங்கு போடவேண்டிய வேலை இருக்கிறது. இதிலே வருகிற லாபத்தைப் பங்கிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியருக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைப்பாளருக்குப் பங்கு போட வேண்டியிருக்கிறது; என்ற தகவல்களை எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். தயவுசெய்து இதை டீப்போது இருக்கிற அரசின் மீது குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை அது நண்ட நெடுங்காலமாக பழக்கத்தில் இருந்து வருகிற காரணத்தால் அந்த பழக்க தோசம் இன்னும் மாறவில்லை. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுகளைச் சரியாக பராமரிக்க கிராமங்களில் இருக்கிற பால்வாடி மையங்களில் பள்ளிகளில் இருக்கிற சத்துணவு மையங்களில் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழு அடிக்கடி பரிசோதித்து அந்த எடை சரியாக இருக்கிறதா அல்லது போடுகிற அரிசி, காய்கறி; பருப்பு, எண்ணெய் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு அந்த ஆசிரியர் பொறுப்பாக வேண்டும். அந்த ஆசிரியர் ஜாயின்ட் கஷ்டோடியனைப் போல் இருக்க வேண்டும் பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய மையங்களுக்கு. பால்வாடியாக இருந்தால் அந்த ஊராட்சித் தலைவரோ, அல்லது இருக்கிற குழுவோ அடிக்கடி உள்ஊரில் யாராவது 5 பேர் இருந்தால் யாராவது ஒருவர் ஊரில் இருப்பார் அப்படி இருக்கக்கூடியவர் அந்த அளவுகளை எடுத்து சரியாக மையங்களுக்கு வழங்கி நிச்சயமாக நல்ல உணவை; ஒழுங்கான குறைவு இல்லாத உணவை; சத்து உள்ள உணவை, அந்த கிராமங்களில் உள்ள பால்வாடி மையங்களில்; சத்துணவு வழங்கும் பள்ளி மையங்களில் வழங்க சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், அரசையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி] [1989 ஏப்ரல் 21]

அதுபோலவே இந்தச் சின்னஞ்சிறும் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் போடுகிற உணவின் காரணமோ என்னமோ தெரியவில்லை அடிக்கடி நோய் வருகிறது. பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவனாக இருந்தாலும் பால்வாடியில் இருக்கிற சிறிய குழந்தைகளாக இருந்தாலும் அடிக்கடி அவர்களுக்கு சிரங்கு போன்ற தொத்து நோய்கள் வருகின்றன. அடிக்கடி வயிற்றுப் போக்கு ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் என்னுடைய பணிவான கருத்து பணிவான வேண்டுகோள் 15 தினங்களுக்கு ஒரு தடவை வைத்திய துறையில் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பிரைமரி எல்த் சென்டரில் உள்ள டாக்டர்களை வைத்து அந்த பால்வாடி மையங்களிலே அல்லது பள்ளி மையங்களிலே இருக்கக்கூடிய சத்துணவு மையங்களில் அந்த குழந்தைகளைப் பரிசோதனை செய்து அதற்குத் தேவையான பிகாம்பிளக்ஸ் போன்ற மருந்துகளை வழங்கி அந்த குழந்தைகளை நோயிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய வைத்திய முறைகளையும் ஊட்ட சத்துள்ள அல்லது நேரய்களை தடுக்கக் கூடிய 'பிகாம்பிளக்ஸ் ஆன்டிபையாடிக்கல்' போன்ற மருந்து மாத்திரைகளை எல்லாம் வழங்கி அங்கே உள்ள குழந்தைகளை, நல்ல குழந்தைகளாக ஆரோக்கியம் உள்ள குழந்தைகளாக உருவாக்க அரசுமுயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்கிறேன். அதுபோல பால்வாடி மையங்களில்... (மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும் இரண்டு, மூன்று சப்ஜெக்ட்டுகள் பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. தொகுதிக்கே இன்னும் போகவில்லை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : 10 நிமிடம் ஒதுக்க முடியும். 20 பேர் பேச வேண்டும். தொகுதி பற்றிச் சொல்லவேண்டும், சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். 10 நிமிடத்தில் சொல்லி விடலாம். இது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினை இல்லை.

திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : இன்னும் கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள். எங்கள் கட்சியில் பேச ஆள் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : டையோரியாவுக்குச் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைத் தொகுதிக்குக் கொடுத்து இருக்கலாம்.

திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளிலுள்ள சத்துணவு மையங்களுக்கு ஆங்காங்கே கட்டிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் வெளியிலே வைத்துச் சமைக்கிறார்கள். அதிலே தூசி விழுகிறது. அதனால் சுகாதாரக் கேடு ஏற்படுகிறது. மரத்தடியிலே வைத்துச் சமைக்கிறார்கள். ஆகவே சிறிய அளவிலாவது சத்துணவுக் கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு முயல் வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

சிறு தொழிற்சாலைகள் மூலமாக, ஆங்காங்கே கிராமங்களிலே, தளவோடு, ஓடு, செங்கல் சூளை, மண்பாண்டம், சிமெண்ட் குழாய் போன்றவைகளைத் தயாரிக்க, சிறு தொழிற்சாலைகளை கிராமங்களிலே ஆரம்பிக்கலாம் என்ற ஆலோசனையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த அரசிற்கும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புதிய சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்திலே சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடிய வட்டங்கள், மாவட்டங்களுக்கு மூன்றாண்டு காலத்திற்கு வருகிற விற்பனை வரித் தொகையை வட்டியில்லாத கடனாக மீண்டும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு கொடுக்கின்ற அரசினுடைய ஆணை ஏற்கெனவே அமலில் இருந்தாலும் என்னுடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே இதுவரையிலும் அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி, அந்த விற்பனை வரியினுடைய சலுகை, வட்டியில்லாத கடன் அந்த தொழிற்சாலைகளினுடைய உரிமையாளர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுக்காலமாக வழங்கப்பட்டதேயில்லை. ஆகவே அந்த விற்பனை வரியினுடைய சலுகையை, அந்த விற்பனை வரிச் சலுகைகள் மூலமாக கிடைக்கக்கூடிய தொகையை அந்தத் தொழில் நடத்துகிற உரிமையாளர்களுக்கு வட்டியில்லாத கடனாக வழங்குவதற்கு அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கிற தொழில் மையங்கள் மூலமாக வழங்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிதி இருக்கிறது, கொடுப்பதற்கு அனுமதியும் இருக்கிறது. ஆனால், தொழில் மையங்களிலே ஒரு விதியைப் போடுகிறார்கள். ஒரு எஸ்.எஸ்.ஐ. பர்மனென்ட் சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு பதிவு செய்து விட்டால் பதிவு செய்த 60 நாட்களுக்குள்ளாக மனு செய்ய வேண்டும். 60 நாட்களைத் தாண்டிவிட்டால் விற்பனை வரிச் சலுகை கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களிலே தொழில் நடத்துபவர்களெல்லாம் இந்த விதிகளை அறிந்தவர்கள் அல்ல. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் கம்பெனி ஆக்ட் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு இன்டஸ்ட்ரீஸ்-உடைய ரூல்ஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ் தெரியாது. ஆகவே கிராமப்புறத்திலே உள்ளவர்களுக்காக தயவுசெய்து அந்த 60 நாட்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விதிமுறையைத் தளர்த்தி அந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளாகவாவது அவர்கள் முறையீடு செய்தால், மனு செய்தால் அந்த விற்பனை வரியை அவர்களுக்கு வட்டியில்லாத கடனாக வழங்குவதற்கு தகுந்த அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோளையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில் தொடங்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் 15 சதவீதம் மானியத் தொகையாக வழங்கி வந்தது. ஆனால் 'பி' கேட்டகிரி என்று சொல்லப்படுகின்ற பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு அந்த முதலீட்டுச் செலவிலிருந்து இயந்திரங்கள்

[திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சயமி] [1989 ஏப்ரல் 21]

செலவிடப்படுகின்ற கட்டிடங்கள் சேர்த்து மொத்த ப்ராஜக்ட் தொகையிலிருந்து 15 சதவீதம் மானியமாக வழங்கப்பட்டுவந்தது. கடந்த 30-9-88ம் தேதியிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தமிழகத்திற்கு கிடைக்கக்கூடிய அந்த 15 சதவீத மானியம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலே பல தொழிற்சாலைகள் அரைகுறையாக நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஊக்குவிப்பதற்கு, தயவு செய்து நம்முடைய தமிழக அரசு மத்திய அரசோடு அணுகி அந்த 15 சதவீத மானியத்தைப் பெறுவதற்கு பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைப் பெறுவதற்கு சற்றுக் காலம் தாழ்ந்தால், தயவுசெய்து மாநில அரசு கொடுக்கப்படுகின்ற மானியம்போல 10 சதவீத மானியத்தை அந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்கிட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, என்னுடைய தொகுதியாக இருக்கக்கூடிய முதுகுளத்தூர் மிக மிகப் பின்தங்கிய பகுதியாகும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் அதைவிட பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கே தொழிற்சாலைகள் கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் ரெயில்களுடைய புகையும் இல்லை; தொழிற்சாலைகளுடைய புகையும் இல்லை. ஆகவே பின்தங்கி இருக்கிற முதுகுளத்தூரிலே உள்ளவர்கள் பலர் ரயிலைப் பார்த்ததும் கிடையாது; தொழிற்சாலைகளைப் பார்த்ததும் கிடையாது. ஆகவே இந்த ஆட்சி மலர்ந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலாவது தயவுசெய்து முதுகுளத்தூரிலே ஒரு சிறு தொழில் கூடம் 'சிப்கோ' ஸ்தாபனத்தில் இருக்கக்கூடிய 'சிப்கோ' இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும். கமுதியிலே 'சிப்காட்' மூலமாக ஏற்கெனவே சர்வே செய்யப்பட்டு அரசினுடைய புறம் போக்கு நிலம் 140 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. குண்டாறு பக்கத்திலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. அங்கே பெரிய சப்-ஸ்டேசனெல்லாம் இருக்கின்றன. மின்சார வசதி, தண்ணீர் வசதி, இட வசதி இத்தனையும் இருக்கிற அந்த இடத்திலே 'சிப்காட்' நிறுவனத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதனால் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற முதுகுளத்தூர் பகுதியில் இருக்கிறவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகளைப் பார்ப்பதற்கு நம்முடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்கித்தரவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நல்ல மூலப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. கனிம வளங்கள் இருக்கின்றன. சிப்பி இருக்கிறது, சுண்ணாம்புக்கல் இருக்கிறது. உப்பு இருக்கிறது. அதைப்போல லிப்சம் இருக்கிறது. பனை நார் இருக்கிறது. தென்னை நார் இருக்கிறது. இத்தனை இருந்தும் தொழில்கள் இல்லை. ஆகவே அந்த மூலப் பொருள்களையெல்லாம் உபயோகிப்பதற்கும் வெள்ளை சிமெண்ட் போடக்கூடியவர்களுக்கென்று சிப்பி,

198 ஏப்ரல் 21] [திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

சுண்ணாம்புக் காளவாய்களுக்கு சுண்ணாம்புக் கற்கள் கனிம உரிமம் வழங்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தொழிற்சாலைகளுக்கு சிட்கோ மூலமாகக் கிடைக்கின்ற மூலப்பொருள் சரியாகடபோய் சேருவதில்லை. குறிப்பாக எம். ஆர். எல்-லிருந்து வரப் பெறுகின்ற பேரபின் வேக்ஸ் கோட்டா ஒரு மாதம் கொடுக்கப் படுகிறது, இரண்டாவது மாதம் நிறுத்தப்படுகிறது. ஒரு மாதத்திற்கு 100 டன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இன்னொரு மாதம் திடீரென்று 30 டன்னாகக் குறைத்து விடுகிறார்கள். அதை நம்பி இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளெல்லாம் சதவடைப்பில் இருக்கின்றன. அந்த தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்கள் ரோட்டிலே நிற்கின்றார்கள். அந்தத் தொழிலைச் செய்ய முதல் கொடுத்திருக்கிற டி.ஐ.சி. நிறுவனத்தினர் அவர்களுக்கு டிமான்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்து கடனை வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் நடத்த வதற்குத் தேவையான, எம்.ஆர்.எல்-லிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பாரபின் வேக்ஸ்-ஐ .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்த உறுப்பி ரைப் பேச அழைக்க வேண்டும். (சுறுக்கீடு) நீங்கள் பேச ஆரம்பித்து 15 நிமிடங்கள் தாண்டி விட்டது. உட்காருங்கள். ஏனென்றால் 20, பேர் இன்னும் பேச வேண்டியிருக்கிறது ஆகவே சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி: முறையாக எம்.ஆர்.எல் நிறுவனத்திடம் பேசி நமது அரசாங்கம் இந்த 'பராபின் வாக்ஸ்' கோட்டாவை அதிகமாகப் பெற்று சிட்கோ மூலமாக தொழில் அபிவிருத்திக்கு வழங்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இந்த வாக்ஸ் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் எம். ஆர். எல். நிறுவனத்தை அணுகி கோட்டாவை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கீப்பெட்டித் தொமிலுக்கும் மற்ற பல கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளுக்கும் மூலப்பொருள்கள் தாஜாளமாகக் கிடைக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தாலும் நோம் ல்லவ த காரணத்தால் ஒரு முக்கியமான பொதுவான பிரச்சினையை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன், மற்ற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

[திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி [1989 ஏப்ரல் 21]

இந்த சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிந்தவுடன் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பார்க்கச் செல்கிறபோது ஆங்காங்கே இருக்கிற சிறு தொழில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், என்னைப் போன்ற தொழில் ஆர்வம் உடையவர்கள், சமுதாயத்தில் இருக்கிற தொண்டாற்றும் உள்ளம் கொண்டவர்கள், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கி அதிகாரிகள், மின்சாரத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், தொழில் நுட்ப உதவியாளர்கள் இவர்களைப் போன்றவர்களை எல்லாம் அழைத்து கருத்தரங்கு நடத்தி, 'சிங்கிள் வின்டோ சிஸ்டம்' மாதிரி ஒரே இடத்தில் எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கின்ற வகையில் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறை சம்பந்தமாக பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே. பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களிடம் நான் கேட்டுக் கொள்வது, எனக்கு கொஞ்சம் கூடுதலாக அவகாசம் தேவைப்படும். அதுவும் பெண்கள் பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேச இருப்பதால், இந்த மன்றத்திலே பெண்கள் மைனாரிட்டியாக இருப்பதால் நிச்சயமாக நீங்கள் மணி அடிப்பதை கொஞ்சம் தாமதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூக நலத்துறை மூலமாக முதலில் நான் கூற வேண்டியது இந்த ஆட்சியிலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்தத் துறையில் கொஞ்சம் அக்கறை கொண்டவர்கள் என்று சொல்லி பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பாராட்டைத் தெரிவித்து தொடர்ந்து இந்தத் துறையில் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்; அதிகாரிகள் சொல்லுவதை மட்டும் வைத்து முடிவு எடுக்காமல் நேரடியாகச் சென்று பிரச்சினைகளைத் தெரிந்துகொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். இப்போது இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக சமுதாயத்தில் இருக்கிற மூன்று பிரிவினர் பற்றி இந்தத் துறையிலே சொல்லப்படுகிறது. மகளிர் குழந்தைகள், ஊனமுற்றோர் ஆகியவர்கள் இந்த மூன்று பிரிவினர். குறிப்பாக இந்த பட்ஜெட் அறிவிக்கப்பட்டபோது அதிலே பல நல்ல திட்டங்கள் அறிக்கப்பட்டன. அவற்றைச் சொன்னால் நேரம் ஆகும். அவை எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். திருமணத்திற்கு 5,000 ரூபாய் உதவி, கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு 4 மாதங்களுக்கு 200 ரூபாய் உதவி, குடும்பத் தலைவரை குழந்துவிட்ட ஏழைப் பெண்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவி போன்ற விவரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த உதவி என்று சொன்னால் போதாது; அவர்களுடைய தகுதி என்ன

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். அரிசி கொடுப்பதற்கு 300 ரூபாய் வருமானம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப்போல திட்டவட்டமாக வரையறையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல உதவித் தொகை 50 ரூபாய் வீதம் வழங்கப்படும் என்று இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டபோது இந்த அரசுக்கும் அத்தகைய திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முதியோர்களுக்கு சன்னரக அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் வயோதிகர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை.

மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்று ஒரு கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் வார்த்தையில் மட்டுமல்லாமல் சில நல்ல காரியங்கள் அங்கே நடைபெறுகின்றன. அதில் பெண்களுக்கு சில பயிற்சிகளும் தரப்படுகின்றன. ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 1983 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் சமுதாயத்தில் மகளிர் முன்னேற்றமடைய அவர்களுடைய கல்வித் தகுதியை உயர்த்தி, பொருளாதாரத்தில் மேம்பாடு அடைய திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். பெண்கள் சில கடினமான வேலைகளைச் செய்ய முடியாது; தையல் வேலை செய்வதும், பூக்கட்டித் தருவதும் தான் பெண்கள் வேலை என்று நினைத்திருந்ததற்கு மாறாக இயந்திரங்களையும் இயக்க முடியும், இலகுவான இயந்திரங்கள் மட்டுமல்லாமல், தொழில் நுட்பக் கருவிகளையும், எலக்ட்ரானிக் கருவிகளையும், அவர்களால் இயக்க முடியும் என்பதை இந்த மேம்பாட்டுக் கழகத்தில் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதிலே எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

பெரும்பாலும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த பெண்களுக்கு சுய வேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சி 2 ஆண்டுகளுக்குத் தரப்படுகிறது. அந்தப் பயிற்சிக் காலத்தில் மாநில அரசு உதவுகிறது என்றும், மத்திய அரசினுடைய நிதியும் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றுகிற பெண்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. மற்ற எல்லா அம்சங்களும் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு பழமொழி கூடச் சொல்வார்கள். ரொம்பப் பிரமாதமான ஆப்பரேஷன், ஆனால் ஆள் க்ளோஸ் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல் இப்போது பணியாற்றக்கூடிய நம்முடைய பெண்கள் 2 வருஷம் வேலை செய்திருந்தாலும், 3 வருஷம் வேலை செய்திருந்தாலும், 5 வருஷம் வேலை செய்திருந்தாலும் 300 ரூபாய்தான் தரப்படுகிறது. எதை எடுத்தாலும் 3 ரூபாய் என்று தெருவிலே கூவுவது மாதிரி எல்லோருக்கும் 300 ரூபாய் என்ற ஊதியம் கொடுப்பது நிச்சயமாக முறையானதல்ல. வீட்டிலே சமையல் வேலை

[திருமதி பாப்டா உமாநாத்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கூட 250 ரூபாய் கொடுத்து மூன்று வேளைச் சரப்பாடு போட்டாலும் அவர்கள் வேலைக்கு வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட தொழில் களில் ஈடுபடக்கூடியவர்களுக்குக் கூடுதல் சம்பளம் தரவேண்டும் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வேலைக்கு வருமாறு விளம்பரம் செய்கிறபோது உங்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்குவோம் என்றும், சுய வேலைவாய்ப்புக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் அது செய்யப்படவில்லை. தொழிற்சாலை சட்டப்படி இந்த நிறுவனம் இயங்கி வருவதாக அறிவித்தும் கூட அதன் அடிப்படைச் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஊதிய உயர்வு என்று கேட்டாலே இந்த நிறுவனம் மூடப்படும் என்று அதிகாரிகளால் மிரட்டப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. சங்கம் வைத்தால் அது தவறு என்று சொல்லி, இப்போது அவர்களை எடுக்காமல் வேறு ஆதரவற்ற விதவைகளை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்ற பெயரில், அந்தத் திரை மறைவில் சில வேலைகள் நடக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல. இவர்களை வேலைவாங்கும் முறைகள், நடத்தும் முறைகள் மோசமாக இருக்கின்றன. இழி சொற்கள் கூறப்படுவதால் மகளிர் கூன்க் குறுகி அனுபவிக்கின்ற துன்பங்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதன் காரணமாக இங்கே மகளிர் மேம்பாடு என்பது தலைகீழாக மாற்றப்படுகிறது. குறிப்பாக இங்கே எம்.டி. மற்றும் சேர்மன் ஆகிய இருவரும் பெண்கள் என்று நான் அறிகிறேன்.

கிண்டி தொழில் பேட்டையில் உள்ள ஆஃப் செட் பிரிண்டிங் அச்சகத்தில் மெஷின்களை இயக்கி வைப்பது, கட்டிங், பைன்டிங் போன்ற அனைத்தையும் பெண்களே செய்கிறார்கள். லெக்ட்ரானிக் காரியில் வைண்டிங் பொதுவாக ஆண்கள்தான் செய்வார்கள். ஆனால் இங்கே பெண்கள் செய்கிறார்கள். கல்விச் சாதனங்கள் பிரிவு, மரச்சாமான்கள் செய்தல் அதாவது தச்சர்கள் செய்யும் மேஜை, நாற்காலி போன்றவற்றைச் செய்கிற பிரிவுகளிலும் பெண்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால் வேலை நேரம் கணக்கிடப்பட வேண்டும். கூடுதல் வேலை வாங்கப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

அதேமாதிரி ஸ்க்ரீன் பிரிண்டிங் என்று சொல்லக் கூடிய திரை அச்சுக்கூடமும் இருக்கிறது. இதில் பெண்கள் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லப்போனால் பல துறைகள் நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய வகையில் இருப்பதால் இந்தக் கழகத்தின் சார்பில் பெண்கள் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இதுபோன்ற வகையில் மாவட்டங்கள் தோறும் அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அச்சத் துறையில் தனியாருடைய அந்த ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து அரசு மேலாண்மை வகிக்கக்கூடிய வகையில் இதனை விரிவுபடுத்த

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் மனிதப்பிறவிகள் என்பதால் மனிதாபிமானத்தோடு இந்த அரசு சில குறைந்தபட்ச நடவடிக்கைகளை யாவது எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊதிய உயர்வு உடனடியாக 200 ரூபாயாவது அளிக்கப்பட வேண்டும். பஞ்சப்படி விலைவாசிப் புள்ளிக்கற்ப ஒரு ரூபாய் 65 காசு கொடுக்கப்பட வேண்டும். பயணப்படி 100 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். விப்டுக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 கப் தேனீர் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சீருடை 2 ஜோடி தரவேண்டும். இரவு 6 மணிக்கு மேலோ அல்லது அதிகாலையிலோ வேலை செய்வதாக இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி ஷிப்ட் முறை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஈட்டிய விடுப்பு, கேஷுவல் விடுப்பு போன்றவை தரப்படவேண்டும். அங்கே முதலுதவி சிகிச்சை இருக்கவேண்டும். அடிப்படை வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். சுகாதார வசதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இந்தத் துறையில் முக்கியமானது சத்துணவு. இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் பெரும் பொருட்செலவில் இன்றைக்கு நடைபெறுகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோழி முட்டையும் வினியோகிக்கப்படுகிற நல்ல கருத்தைக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தில் பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களின் நிலைமை சமூக, பொருளாதார அடிப்படையில் மிக மோசமாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களில் பெரும்பாலோர் குறைந்தபட்சக் கல்வித் தகுதி பெற்று அதாவது எல்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பி.ஏ., எம்.ஏ. போன்ற உயர்ந்தபட்ச கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். வேறு வேலை கிடைக்காத காரணத்தால் இந்த ஊதியத்தில் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இத்தகையோரின் நிலைமையை பரந்துபட்ட சமூகக் கண்ணோட்டத்துடனும், மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் சுவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் பணிபுரியக்கூடிய மேலதிகாரிகள் அவர்களை மனம் போன போக்கில் ஏசுவதும், கொத்தடிமை போன்று நடத்துவதுமான நிலைமை தொடர்கிறது. வேறு வேலைகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்பதால் அவர்கள் அஞ்சி, அடங்கி, ஒடுங்கி நடக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே தங்களுடைய வாழ்வில் ஒருநாள் ஒளி கிடைக்காதா என்ற முறையில் ஏங்கிக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒரு மாற்று வழி தேட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு தொடக்கப் பள்ளியில் பணிபுரியும் அமைப்பாளர்களில் குறைந்த பட்சக் கல்வித்தகுதியுடன் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணிபுரியக்கூடியவர்களுக்கு இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சியளித்து அந்தப் பள்ளிகளிலேயே ஆசிரியர்களாக அவர்கள் பணியமர்த்தப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி டாப்பா உமாநாத்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

அதுபோல, பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்தவர்களுக்கு குறுகிய கால பயிற்சி அளித்து ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யவேண்டும். மகளிரையும் பள்ளிகளிலே முதலாவது இரண்டாவது வகுப்பு களுக்கு எடுப்பது என்ற அந்த நல்ல கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, அரசு இவர்களுக்கும் முன் உரிமை தரலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை.

(முற்பகல் 11-10)

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் பணி புரியும் சத்துணவு அமைப்பாளர்களுக்கு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூகநலத் துறையில் ஏற்படும் காவியிடங்களில் கல்வித் தகுதியின் அடிப்படையில் பணி அமர்த்துவது உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிகளிலுள்ள சத்துணவு ஊழியர்களுக்கு மாத ஊதியம், மதிப்புதியம் என ரூபாய் 170 தான் இன்றைக்கு வழங்கப்படுகிறது. இன்றைய விலைவாசியில் இது சரிப்படாது என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 7 மணி நேரம் பணி புரிகின்றனர். இது பகுதி நேரம் அல்ல. இவர்களை பகுதி நேர ஊழியர்களா எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்பதை யோசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, குழந்தைகள் நலக் காப்பாளர்கள், ஐ.சி.டி.எஸ். என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அமைப்பில் 6, 7 மணி நேரம், 365 நாட்களும் வேலை செய்கின்றவர்கள் விஷயத்தில் நம்முடைய அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அனைத்து சத்துணவு ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு திட்டத்தில் பெண் ஊழியர்களை ஈடுபடுத்தக்கூடாது. மகப்பேறு விடுப்பு ஊதியத்துடன் வழங்கப்பட வேண்டும். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு தனித் துறை ஏற்படுத்தவேண்டும். பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யவேண்டும். இறப்பு நிதி என்று சொல்லக்கூடிய நிதி, அவர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்தால் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் ரூ. 20 ஆயிரம் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல தரப்படவேண்டும்.

பால சேவிகாக்கள் எனப்படும் குழந்தைகள் நலக் காப்பாளர்கள் இன்றைக்கு ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் 2 வயது முதல் 5 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளை கவனிப்பது, கல்வி போதிப்பது, விளையாட்டுகளைப் போதிப்பது, மற்றும் பாடல் களைப் போதிப்பது என்று சிறந்த பணி ஆற்றுகின்றார்கள். சில பேர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், ஐந்து வயதிலே வளையாதது ஐம்பது வயதிலே வளையுமா என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி குழந்தைகள் பணி, சின்னக் குழந்தைகளுக்காகச் செய்கின்ற பணி, நல்ல கருத்துக்களை எழுத்துச் சொல்லக் கூடிய அந்தப் பணி முக்கியமானது. 10 ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு எந்த பதவி உயர்வும் கிடையாது. உண்மையிலேயே இவர்களுடைய பணியை நிரந்தரமாக்கி நம்முடைய

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

அரசாங்கத்தினுடைய ஆசிரியர்களாக நர்சரிப் பள்ளிகளிலேகூட அவர்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை நான் உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முந்தைய அரசு அவர்களை அப்படி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அறிவித்தும்கூட அது செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அவர்களுடைய பணி அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல ஐ. சி. டி. எஸ். என்று சொல்லக்கூடிய ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்துத் திட்டம். அதில் அவர்களுக்கு கொடுப்பது ரூ. 195 மட்டுமே. நான் எல்லா பாநிலங்களைச் சொல்லவில்லை. பாண்டிச்சேரியில் இவர்களுக்கு இன்றைக்கு 851 ரூபாய் வரை ஊதியம் தரப்படுகிறது என்பதையும் குறிப்பிடுகிறேன்.

கார்மெண்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய, ரெடிமேட் ஆடைகள் தயாரிக்கக்கூடிய கம்பெனிகள் நம்முடைய சென்னையிலே ஏராளமாக இருக்கின்றன. பெண்களைச் சுரண்டுவதற்கு ஒரு எல்லை இல்லை என்று சொன்னால் அங்கே தான் அதைப் பார்க்க முடியும்.

நம்முடைய மறைந்த தலைவர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் பல முறை சென்ற கால ஆட்சியின்போது குறிப்பிட்டார்கள். அதை கூட்டுறவுத்துறையிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை அந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் திரு. வி. பி. சிந்தன் மீது இருக்கக்கூடிய காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அன்றைக்கு கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. என்னக்கேட்டால், உழைப்பாளர்களை சுரண்டக்கூடாது, 8 மணி நேரம் வேலை என்பதற்கான போராட்டத்தினுடைய ரூபமாக வரக்கூடிய மே 1-ம் தேதி கொண்டுவரவேண்டும்.

கார்மெண்டிலே ஏராளமான பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ராதா கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனத்திலேகூட முன்பு ஒரு போராட்டம் நடந்தபோது நான் சென்றபோது அங்கே சிறுநீர் கழிக்கக்கூட அந்தப் பெண்களை அனுமதிப்பது இல்லை என்ற கொடுமையெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே இது நிறுத்தப்படவேண்டும். பெண்கள் இப்படி அநாகரீகமாக கொடுமைப்படுத்தப்படுவது நிறுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே தனியார் நினைத்தால் மூடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தைக் கேட்பது கிடையாது. ஏன் அரசாங்கமே அதை நடத்தக்கூடாதா? அந்நிய நாட்டுச்செலாவணி வரக்கூடிய அந்தத் தொழிலை அரசே ஏற்றுநடத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முதியோர் விதவை பென்ஷன் சம்பந்தமாக உச்சவரம்பு குறைத்திருக்கின்றார்கள். ஆயினும்கூட பல மாதங்கள் அலையக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது. அதிகாரிகள் அதிலே சுறுசுறுப்பு காட்டுவது இல்லை. மனுவை வாங்கி வைத்து விடுகின்றார்கள். அப்புறம் காணாமல் போய்விட்டது என்று

சொல்வார்கள். அப்புறம் டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கி வருவார்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். அந்த வயதாவைக் களையும் விதவைகளையும் அலைய வைக்கக்கூடியதை தடுப்பதற்கான உருப்படியான உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

உண்மையிலேயே எவ்வளவு திட்டம் நாம் கொண்டுவந்தாலும் அது கீழ்மட்டத்திலே போய்ச் சேர்வதில்லை. அவர்களுக்கு விவரமும் தெரியாது. இன்றைக்கு நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட ஆட்களை நியமிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது மக்களுக்குத் தெரியும்.

இன்னொன்று விதவை பென்ஷனிலே மகள் இருந்தால் கொடுப்பார்கள். மகன் இருந்தால் கொடுப்பதில்லை. எனவே ஊரிலே இருக்கின்ற மகன்கள் எல்லாம் தாயாரை வைத்து காப்பாற்றுகின்ற மாதிரி அரசாங்கம் நினைக்கக்கூடாது. பல தாய்மார்தனை கவனிக்காத தனையன்மார்களும் தமிழ்நாட்டில் உண்டு என்பதை கவனத்தில் கொண்டு அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே 20 ஆண்டுக் காலமாக பணிபுரியும் தையல் ஆசிரியர்கள் சுமார் 19,50 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். எந்தப் பதவி உயர்வும் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 8-ம் வகுப்பு 10-ம் வகுப்பு படித்திருக்கிறார்கள். இவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஏற்று பதவி உயர்வு தரவேண்டும். இன்றைக்கு கூட்டுறவு முறையிலே தையல் வேலை செய்து கொடுக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு இன்னும் கூடுதல் சம்பளம் வேண்டும். ஏனென்றால் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இது எல்லாம் நாம் சொல்லக்கூடிய உண்மையும்கூட.

அடுத்து, கதர் தொழில், அக்ஷமாதிரி இன்னும் பல்வேறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. இது ஒரு நல்ல சிறுதொழில். விவசாயம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள பெண்களுக்கு 3 மாதம்தான் வருடத்தில் வேலை கிடைக்கிறது. அதற்காக குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் கூட்டுறவு முறையிலே கதர் தொழிலை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அதுபோல புதிய ரகங்களை கதர் துறையில் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் பெண்கள் வாழ்வில் வளர்ச்சி ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டாகும். அதுபோல தேன் வளர்ப்பு முக்கியமானது. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மார்த்தாண்டத்தில் 1,200 பேர் கூட்டுறவு சொசைட்டி ஒன்றை ஆரம்பித்து நல்ல முறையில் லாபத்தில் நடத்திவந்தார்கள். சம்பகாலமாக அங்கே நிர்வாகிகளால் ஊழல் செய்யப்பட்டதால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக அங்குள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே இதுகுறித்தும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

அடுத்து, மகளிர் மன்றங்கள், பல்வேறு மாதர் அமைப்புகள் பேர்ன்றவற்றின் மூலம் மகளிர்க்கான தொழில்களை உருவாக்க வேண்டும், அத்தகைய தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் அத்துடன் கண்காணிக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வீண்ண மங்கலத்தில் தாட்கோ தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அங்கே சென்றிருந்தபோது நடைபெற்றிருக்கிற ஊழலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடித்ததாக, பத்திரிகைகளில் கூட செய்தி வந்தது. அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குழந்தை திருமணம். சிதம்பரம் நடராஜர் கோயில் தீட்சிதர்களைச் சார்ந்த குடும்பத்தினர் 42 குழந்தைகளுக்கு கல்யாணம் பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது பால்ய திருமணம். அதுவும் மனித குழந்தைகளுக்கு கல்யாணம். அங்கே 7 வயதில் 8 வயதில் கல்யாணம் பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற ஸ்ரீரங்கம் தீட்சிதர் அல்ல, அந்த தீட்சிதர்கள் வேறு. இவர் வேறு. (சிரிப்பு) ஆனால் இடையில் அந்த மாப் பிள்ளைப் பையன் இறந்து போனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு உடனே மொட்டையடித்து வெள்ளைத் துணி கட்டி விடுகிறார்கள். ஆனால் பெண்டாட்டி செத்துப்போனால் அம்மாதிரி பையனுக்கு மொட்டையடிப்பதோ, வெள்ளைத் துணி கட்டி விடுவதோ கிடையாது. சின்ன குழந்தைகளுக்கு ஏன் இப்படி கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிறார்கள்? இதைத் தடுத்து நிறுத்த அங்கே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சுலெக்டர் இல்லையா? அதிகாரிகள் இல்லையா? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீட்சிதர்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது; அவர் வேறு இவர் வேறு என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட செயல்களைத் தடுப்பதற்காகத்தான் அந்தக் காலத்தில் சாரதா சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அது பற்றி எல்லாம் இங்கே இருக்கிற சில இளம் குழந்தைகளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. (சிரிப்பு) இச்செயலை அச் சட்டம் மூலம் தடை செய்தாலும் கூட இன்னமும் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தீட்சிதர் அவர்களே, நீங்கள் இளம் பிள்ளைகள் திருமணத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா, ஆதரிக்கவில்லையா?

[1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக நான் ஆதரிக்க வில்லை. பொறுப்புக்கு வந்த பிறகுதான் திருமணத்தை நடத்த வேண்டும். எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லாம் வயதுக்கு வந்த பிறகுதான் திருமணத்தை நடத்துகிறோம். அந்த அம்மையார் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி இன்னமும் இந்த நாட்டில் சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான சிந்தனைகள் தீட்சிதர் அவர்களுக்கு இருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு). 8 வயது ஆண் பிள்ளை இறந்துவிட்டால் உடனே பெண்டாட்டி என்கிற பெயரில் இருக்கின்ற அந்தப் பெண் குழந்தைக்கு மொட்டையடித்து வெள்ளைத் துணி கட்டுகிறார்கள். அதுகுறித்தும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். நாமே இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். 13 வயதில் பெண்ணுக்கு கல்யாணம் பண்ணி வைத்தால் சில சந்தர்ப்பங்களில் 14 வயதில்தான் பெண் வயதுக்கு வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. 8 வயது ஆண் பெண்ணை பஸ்ஸில் அழைத்துச் சென்றால் அதற்கு டிக்கெட்கூட வாங்க முடியாது. அந்தச் சின்னக் குழந்தையை மடியில்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆக 15 வயதில் கூட இன்றைக்கு பெண்கள் வயதிற்கு வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. இது குறித்து அதிகாரிகள் சமூக சிந்தனையோடு கவனிக்க வேண்டும். இதில் கலெக்டருக்கும், அரசுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. 7 வயதில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, விரோதமாக கல்யாணம் பண்ணி வைப்பதை அவர்களுடைய சம்பிரதாயங்கள் என்று சொல்வதை நாம் ஏற்க முடியாது.

ராஜஸ்தானில் இன்னமும் கணவன் இறந்தவுடன் பெண் உடன் கட்டை ஏறும் நிலை இருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவுதான் ஒட்டைகள் இருந்தபோதிலும் சட்டம் இது சம்பந்தமாகக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். கணவன் இறந்த உடனே மனைவியும் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும். ஆனால் மனைவி இறந்துபோன உடனே அன்பான மனைவியுடனே ஓரிடத்திலாவது ஆண் உடன்கட்டை ஏறியதாக சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்று சொல்வேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்களுக்கு ஆண் மீது ஏன் இவ்வளவு வெறுப்பு? பழிக்குப் பழி வாங்குகிற நடவடிக்கையை அம்மையார் அவர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். (சிரிப்பு)

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அம்மாதிரி நம்முடைய நாட்டில் பிலதம் தாயங்கள் தேவையில்லை. அதுபோல சிதம்பரம் தீட்சிதர்

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

கள் குடும்பங்களில் நடைபெறுகின்ற குழந்தைத் திருமணங்களை உடனடியாக தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்கிற களே, அது மரபு அல்லது பழக்கங்கள் என்று, அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாது. ஆக, 18 வயதில் பெண்களுக்கு, 25 வயதில் ஆண்களுக்கு என்கிற அளவில் வயது வந்தவர்களுக்குத் தான் திருமணம் என்கிற திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வர இந்த அரசு ரொம்ப கறாராக இருக்கவேண்டும், அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்து பெண்களுக்கு இழைக்கக்கூடிய கொடுமைகளை விசாரிக்க ஆலோசனைக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசில் உள்ள சமூக நலத்துறை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆண்கள் மேலே இவ்வளவு கோரமாகப் பேசுகிறீர்களே.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆண்களைப் பற்றிச் சொன்னதால்தான் நிறுத்தச் சொல்கிறீர்களோ என்னவோ என்ற ஐயப்பாடு வந்திருக்கிறது. நான் ஒன்று மட்டும் சொல்கிறேன். நான் ஆண்களை எதிர்ப்பவன் அல்ல. ஆண்களையும் சேர்த்துத்தான் முன்னேற்றம் வேண்டுமென்று கருதுகிறவன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: துணைத் தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் ஆண்களுக்கு எதிர்ப்பல்ல. ஆண்கள் வர்க்கத்தினுடைய ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு என்று நான் கருதுகிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் சரியாகச் சொன்னார்கள். அவருக்கு என்னுடைய நன்றி.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்தை ஒழித்தவரே ஒரு ஆண்தான். இராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஆண்களை எதிர்க்கவில்லை. ஆண்கள்தான் பதவியில் இருக்கிறார்கள் இங்கே. அப்போது நாங்கள் என்னபண்ணுவது? அவர்களிடம்தான் கேட்கவேண்டும். ஆகவே ஆண்கள் செய்ய வேண்டும். அது அவர்களுடைய கடமை. நான் முடிக்கப் போகிறேன்.

[திருமதி பப்பா உமாநாத்] [1989 ஏப்ரல் 21]

அடுத்து வரதட்சிணைக் கொலை, வரதட்சிணைக் கொடுமைகள் சம்பந்தமான ஆலோசனைக்குழு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறதா என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். அது போலீஸ் துறை சம்பந்தப்பட்டதுதான். எனவே முதலமைச்சரும் சொல்லவேண்டும். ஆலோசனைக் குழு ஒழுங்காக அமைப்பதில்லை. கலெக்டரிடம் கேட்டால் மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பே இங்கே அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பல பைல்கள் வருகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த பைல் வந்தால் நல்லது. அதிலே உள்ளூர் பிரமுகர்களைப் போட வேண்டுமென்று, சில சீமாட்டிகளை அந்தக் குழுவில் போட்டிருக்கிறார்கள். மாதர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொடுமைகளை நீக்குவதில் அக்கறையுள்ள அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டால் தான் உதவியாக இருக்கும். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வரதட்சிணைக் கொடுமை பற்றிய பிரச்சாரத்தை மக்கள் தொடர்பு ஸ்தாபனங்கள் செய்ய வேண்டும். பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் வரதட்சிணைக் கொடுமைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். மாப்பிள்ளைகளை பேரம் பேசக்கூடாது ஆடு, மாடுகளை விலைக்கு வாங்குவதுபோல், பையனுக்கு இவ்வளவு விலை என்று சொல்லக்கூடிய அந்தப் பழக்கம் ஒரு கெட்ட பழக்கம் என்று பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பாடத் திட்டத்தில் கொண்டு வந்து சொல்ல வேண்டும். இது பெண்கள் சமாச்சாரம் என்று நினைக்காமல் இதைப் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக அனாதைப் பெண்கள் இல்லம், சர்வீஸ் ஹோம்ஸ் என்று இருக்கின்றன. போலீஸ் வழக்குகள் தொடர்பாக வரக்கூடிய பெண்களும் விஜிலன்ஷ் ஹோம்களில் இருக்கிறார்கள் அங்கே மிக மோசமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. சில இடங்களில் காம்ப்ளென்ட் சவர்களே இல்லை. போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை. இதிலே பயிற்சி பெற்ற சமூக நல சேவகிகளை கவனிக்க வைத்து, மாதர் இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களை கண்காணிப்புக் குழுவாக அமைத்தால், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தலாம். அங்கே இருந்து விபச்சாரம் போன்றவைகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பாளர்களே ஏற்பாடு செய்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதைப்போல தற்காலிக இல்லங்கள் என்று இருக்கின்றன. அவை போதாது. புருஷனும் விரட்டி, அம்மா வீட்டுக்குக் குழந்தைகளோடு வரும்போது ரெயில்வே ஸ்டேஷன் பிளாட்பாரத்தில் போயிருந்தால், தப்பாக நினைத்து அழைத்துப் போய் விடுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள். 25 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திருமதி பப்பா உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, சாத்தூர், சிவகாசி, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் குழந்தைகள் பட்டாச் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மதியச் சாப்பாடு போடவேண்டும். அரசு அதைப் போடுவதா, பட்டாக

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பரப்பா உமாநாத்]

முதலாளிகள் போடுவதா, அல்லது இரண்டு பேரும் சேர்ந்து போடுவதா என்று முடிவு பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக முடியாமல், வேலைக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு மதியச் சோறு போட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து உழைக்கும் பெண்கள் விடுதி போதாது. அதைக் கூடுதலாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாதர் நல போர்ட்— இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பு கூடாது. உண்மையிலேயே போராட்ட உணர்வுள்ள மாதர் இயக்கப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பூர்விகச் சொத்தில் பெண்களுக்கு பங்கு கொடுக்கக் கூடிய சட்டமுன்வடிவு நம் முன்னாலே இருக்கிறது. இதை இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரிலேயே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். பெண்களுடைய முன்னேற்றம் என்றால் சிலருக்குப் பிடிக்காது. நான் துணை சபாநாயகர் அவர்களைச் சொல்லவில்லை. சில பேருக்குப் பிடிக்காது. சில பத்தாம்பசலிகளுக்குப் பிடிக்காது. எப்படியாவது அதைத் தடுக்க முயற்சி பண்ணுவார்கள். இது நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு வந்திருக்கிற சட்டமுன்வடிவு. ஆகவே அதைத் தடுப்பதை நிறுத்தி, அந்தப் பெண்களுடைய உரிமைகளுக்காக அரசு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய அந்தச் சட்டமுன்வடிவை இங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் முதல் அமைச்சரவர்களையும், மற்றவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே, நாட்டுக்கு, மொழிக்கு, நதிகளுக்கு, நல்லவை எல்லாவற்றுக்கும் பெண்களுடைய பெயரை இட்டு அழைக்கிறார்கள். பெண் தெய்வத்தின்மேல் அவ்வளவு அன்பும், பக்தியும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது, ஆதி பராசக்தி உருவம் என்று சொல்லி. ஆனால் மனித ஜன்மங்களுக்கு மதிப்பு இல்லை. அந்த மாதரி நிலைமையில் இருக்கிறவர்களுக்கு சில உரிமைகளை சட்ட ரீதியாகக் கொண்டுவர இந்த அரசு முனைப்பு காட்டியுள்ளதை வரவேற்று, அதைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி.

*திரு. ரவி அருண் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூக நலன் மற்றும் ஊரகத் தொழிற்சூறு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியத் கோரிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரவி அருணன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

சமூக நலத்துறையின் மூலம் குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், பெண்களின் நலனிற்காகவும், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்குக்காகவும், டல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பரவலாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் போவதில்லை. எனவே, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வாரியாக ஒதுக்கீடு செய்து, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பரவலாக அவை கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சமூக நலத் திட்டங்கள் பயனடைவோரைச் சென்ற அடைவதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்கள், காது கேளாதோர் போன்றவர்கள் அந்தத் திட்டத்தின் பலன்களைப் பெறுவதற்காகப் பலமுறை மனு செய்தும், பல தடவை அலைந்துபோய்த்தான் அதன் பயன் அவர்களைச் சென்று அடைகிறது என்ற நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள பெண்கள் 8-வது வகுப்பு வரை படித்திருந்தால் ரூ. 5,000 உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் அதற்காக ரூ. 6 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அரசின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே அந்தத் திட்டமே இடம் பெறவில்லை. ஆகவே அந்தத் திட்டம் வருகிற நிதியாண்டில் செயல்படுத்தப்படுமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே மகளிர் சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பனை நார் கூடை முடைதல், வடகம் தயாரித்தல், ஓயர் கூடை பின்னதல் போன்ற பணிகளுக்குக் கடன் மற்றும் மானியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமாகச் செயல்படும் மகளிர் மன்றங்களுக்காக என்று ஏறத்தாழ ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்களால் செயல்படுத்தப்படும் ஒரு மகளிர் மன்றம்கூட நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற மகளிர் மன்றங்கள்தான் தமிழகத்திலேயே நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, எனவே அந்த மகளிர் மன்றங்கள் மூலமாக அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதையும் அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.]

சத்துணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்காக அங்காங்கே கண்காணிப்புக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தி அதில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், தொண்டு நிறுவனங்களைச் சார்ந்தவர்கள் படித்த பெண்கள் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து நல்லபடி செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ரவி அருணன்]

சத்துணவுத் திட்ட ஊழியர்களை நிர்ந்தரமாகக் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சத்துணவுக் கூடங்களில் வெயில் காலத்தில் அங்கெல்லாம் அப்பெஸ்டாஸ் கூரை வேயப்பட்டிருப்பதால்—அங்கே உள்ள குழந்தைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைய தினம் அரசு, ஆதிதிராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கு ஆர்.சி.சி. கூரை அமைத்துத் தர இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எனவே அதைப் போலவே சத்துணவுத் திட்ட மையங்களிலும் ஆர்.சி.சி. கூரை அமைத்துக் கொடுத்து அங்கே இருக்கிற குழந்தைகளின் நலனைக் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் சத்துணவு மைய ஊழியர்கள் தாங்களாகவே விரும்பினால் மியூச்சுவல் டிரான்ஸ்பர் வழங்க வாய் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகை திட்டத்தின் கீழ், தாலுக்காவிற்கு இவ்வளவு என்று ஒரு குறியீடு நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அந்தப் பகுதியில் தகுதி வாய்ந்த நபர்கள் பலர் இருந்தம்கூட அவர்களெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல், யாராவது மரணம் அடைந்தால்தான் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கி அந்தப் பகுதியில் உள்ள தகுதி வாய்ந்த நபர்கள் அனைவருக்கும் அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பயன் சென்று அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கான உதவித் தொகை தற்போது ரூ. 35 என்று வழங்கப்படுவதையும், ரூ. 100 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான சக்கர வண்டிகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களெல்லாம் மாவட்டத் தலைநகருக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு அவரவர்கள் இருக்கிற ஊர்களிலேயே அந்தச் சக்கர வண்டிகளை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கதர் அணிவதை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும், கதரின் சிறப்பை மக்கள் அறியச் செய்யும் வகையிலும், ஆண்டு முழுவதும் தள்ளுபடித் தொகை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆழ்வார்குரிச்சிப் பகுதியில் மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் குளத்திலிருந்து மண் எடுக்கத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய குறையையும் இந்த அரசு போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரவி அருணன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

நெல்லை மாவட்டத்தில் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த பல வருடங்களாக அங்கே பனை மரங்கள் வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலை தொடருமேயானால் அங்குள்ள பனை மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே பனை மரங்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30.)

பனைத் தொழிலாளர்கள் விபத்துக்குள்ளாகி இறந்தால் அவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று முன்பிருந்த அரசு சென்ற ஆண்டு அறிவித்திருந்தது. ஆனால் அது இப்போது தான் உயர்த்தியதாக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

படித்த இளைஞர்கள் சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கடன் உதவி பெறும்போது மாவட்டத் தொழில் மைய அலுவலகத்தில் தேர்வு செய்தாலும், அவர்களுடைய மனுக்கள் வங்கிக்கு அனுப்பப்படும் போது அந்த மனுக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு கடன் உதவி கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள மயிலபுரத்தில் மண் பாண்டத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு தொழில் பயிற்சிக் கூடம் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தற்போது பழுதடைந்து அங்கே இருப்பவர்களுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது.

முதலியார்பட்டியில் பாய் நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் செயல்படாது இருக்கின்றது. அதை ஓர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கடையம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மைய அரசின் 'டிரைசம்' திட்டத்தின் கீழ் அங்கே படித்த பெண்களுக்கு ஊறுகாய் தயாரிப்பதற்காக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அப்படி பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பெண்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே ஊறுகாய் தயாரிப்பதற்கான செர்சைட்டி ஒன்று அமைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடையம் ஒன்றியத்தில் முதலியார்பட்டி, துப்பாக்குடி, கட்டேரிபட்டி போன்ற பகுதிகளில் புதிதாக சத்துணவுக் கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு தன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. எஸ். என். எம். உபயதுல்லா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுக்கும், நாங்கள் உயிருக்கும் மேலாகப் போற்றுகின்ற தமிழினத் தலைவர் முதல்வர் அவர்களுக்கும், தமிழ்த்தென்றல் பேராசிரியர் அவர்களுக்கும், எங்கள் மாவட்டத் தின் வழிகாட்டி மன்னை அவர்களுக்கும் எங்கள் மாவட்டச் செயலாளர் அன்புக்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணன் கோ. சி. மணி அவர்களுக்கும், இங்கேபேச எனக்கு வாய்ப்பு தந்த தஞ்சைத்தொகுதி மக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சமூக நலம், ஊரக வளர்ச்சித் துறை மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

மகளிர் மேம்பாடு பற்றி எண்ணுகிறபோது உலக நாடுகளிலே கூட ஒரு காலத்தில் பெண்கள் நிலை எப்படி இருந்தது என்று பார்ப்போமேயானால், அரேபியாவில், எகிப்தில், ரோமாபுரியில் பெண்கள் ஏலம் விடப்பட்ட நிலை ஒரு காலத்தில் இருந்தது. இந்தியாவில்கூடப் பெண்கள் உயிரோடு உடன்கட்டை என்ற பெயரால் எரிக்கப்பட்ட நிலை இருந்தது. சமீபத்தில் கூட அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றது. பெண்களின் சிசுக்கள் புதைக்கப்பட்ட, கொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இருந்தன. பெண்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டது உண்டு. இப்படி இருந்த பெண்களுக்கு, சான்றோர் பலரும் இந்தியாவில் அண்ணல் காந்தியடிகள், ராஜாராம் மோகனராய், தந்தை பெரியார், பாரதியார், பாரதிதாசன், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், பெரும் தலைவர் காமராசர், பண்டித ஜஹார்லால் நேரு போன்ற பல்வேறு மேதைகள் எல்லாம், முயன்று அந்த நிலைபோக்கப்பட்டு இன்று ஒரு நல்ல நிலைக்கு அவர்கள் வந்து இருந்தாலும் கூட இன்றும் கூட சமூகத்திலே வரதட்சிணை என்ற பெயரால் கொடுமைகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிற நிலையை நாம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி உள்ள நிலையில் இன்றையதினம் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற, 8-ம் வகுப்பு படித்த பெண்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை அளித்து, அவர்களுக்கு கல்வியிலே அக்கறை காட்ட தமிழக அரசு முன் வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

குடும்பத் தலைவர் இறந்தால் ரூபாய் இரண்டு ஆயிரம், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு மொத்தமாக ரூ. 200, பெண்களுக்கு 30 சதவீதம் ஒதுக்கீடு; முதல் இரண்டு வகுப்புகளுக்கு பெண் ஆசிரியைகளையே நியமிப்பது போன்ற முடிவுகளை எல்லாம் தமிழகத்திலே இன்றைய நம்முடைய அரசு அறிவித்து இருப்பது பாராட்டத்தக்கது; போற்றத்தக்கது.

நமது நிதிநிலை அறிக்கையில், வெகு விரைவில் அனைத்து நாடுகள் விவசாய வளர்ச்சி நிதி உதவியுடன் டெரியதொரு திட்டம் செயல்பட உள்ளது என்றும், அதில் சேலம், தர்மபுரி, மற்றும் தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் ரூபாய் 45 கோடியே 80

[திரு. எஸ். என். எம். உபயதுல்லா]

[1989 ஏப்ரல் 21]

இலட்சம் அளவிற்கு சுமார் 40,000 டென்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய ஏழு ஆண்டுக் காலத் திட்டமாக இது நிறைவேற்றப்படும் என்றும் கூறப்பட்டு உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. தயவுசெய்து தஞ்சை மாவட்டத்தையும் இதில் இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே இளம் டென்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், குடும்பத் தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறை உள்ள நடுத்தர வயதினர், நாள் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு குறைந்த வருவாய்லும் வேலை செய்யத் தயாராக உள்ளனர். அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டும் வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தையும் அத்துடன் இணைக்க வேண்டுமென்று பணிரோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரியில் பயிலும் மாணவியர்களுக்குக் கல்லூரி விடுதியில் இடமின்மையாலும், பணிபுரியும் மகளிர் பாதுகாப்பாகத் தங்கிடவும் தஞ்சையில் ஒரு அரசு மகளிர் தங்கும் விடுதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். ஏழு முக்கிய நகரங்களில் மட்டுமே இத்தகைய வசதி இப்பொழுது உள்ளது. அனைத்து மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் இத்தகைய விடுதி உருவாக்கப்பட வேண்டும். என்றாலும், தஞ்சைக்கு மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மகளிருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது பற்றி ஒரு விரிவான ஆய்வு நடத்திட வேண்டும். கிறிசு கடன்களாகக் கொடுத்து, அரசு பணத்தை விரயமாக்காமல், உபயோகமான முறையில் கயிறு பொருட்கள், பனையோலை பொருட்கள், பட்டுநூல் தயாரித்தல், சோப்பு தயாரித்தல், இலவச சீருடை, காலணி போன்றவற்றை மெய்லாம் தயாரிக்கின்ற மையங்களை எல்லா நகரங்களிலும் அரசே நல்ல முறையில் நடத்தி, டென்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திட முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமூகத்தில் நலிவடைந்த மற்றும் பின் தங்கிய பிரிவினருக்கும், மகளிருக்கும், ஊனமுற்றோருக்கும் உதவும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள சமூக நல நிறுவனங்களுக்கு மத்திய, மாநில அரசுகள் உதவுகிற பொழுது அதன் செயல்பாட்டை மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்து உதவ வேண்டும். கூடுமானவரை அரசே நேரடியாக இத்தகைய பிரிவினருக்கு உதவிடும் வகையில் சமூக நல மையங்களை அமைத்தல் நல்லது.

சத்துணவுத் திட்டத்தில் ஜூன் 3 முதல் முட்டைகள் கொடுக்க விருப்பது போற்றுவதற்குரியது. அதே நேரத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறபடி சத்துணவுத் திட்டத்தில் ஏற்படும் குறைபாடு, முறைகேடுகளைக் களைந்திட தாமதமின்றி தக்க கண்காணிப்பு ஏற்படுத்திட வேண்டும்.

சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு உணவுக்காக ரூபாய் ஐந்து அனுமதிக்கப்படுகிறது. விசாரணைக்காகக் காத்திருக்கும் மாணவர்களுக்கு ரூ. 2.50

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. எஸ்.என்.எம். உபயதுல்லா]

மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகிறது. விசாரணைக்காலம் இரண்டு வாரம் முதல் ஆறு மாத காலத்திற்கு ஆவதாகக் கூறப்படுவதால், விசாரணைக்குள்ள மாணவர்களுக்கும் உணவுக்கு ரூபாய் ஐந்தாக உயர்த்த வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலுள்ள சீர்திருத்தப் பள்ளியில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு அதிகமாக உள்ளதால் மாணவர்களுக்குச் சொறி, சிரங்கு ஏற்படக் கூடிய அபாய நிலை உள்ளது. அங்குள்ள மூன்று கிணறுகளிலும் தண்ணீர் இல்லை. சென்ற ஆண்டில் அங்கே 260 அடி போர்வெல் ஒன்று போடப்பட்டது. இதற்கு பம்பு செட்டுக்காக ரூபாய் 37,000 பொதுப் பணித் துறை எஸ்டிமேட் தயார் செய்து இன்று வரை அதற்கான அனுமதி கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. இதற்கு உடன் தீர்வு காண வேண்டுகிறேன்.

மேலும், சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் பயிற்சி முடிந்து மாணவர்கள் வெளியே செல்லும் நிலையில் பயிற்சி பெற்ற தொழிலைச் செய்ய கையில் மூலதனம் இல்லாத நிலையில் சென்றுவிடுகின்றனர். எனவே, வாழ்வில் அவர்களுக்கு ஒரு பிணைப்பு, பிடிப்பு ஏற்படும் வகையில் குறைந்தது ரூபாய் இரண்டாயிரம் முதல் ஐயாயிரம் வரை உதவியளித்து அவர்கள் வாழ்வில் வளம் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையில் ஒன்று முதல் ப்ளஸ் 2 முடிய ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் காது கேளாதோர் பள்ளியில் பத்து மாணவர்களே சேர்க்கப்படுகின்றனர். சேர்க்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படவேண்டும்.

தஞ்சையில் இராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனையில் உடல் ஊனமுற்றோர் பயிற்சி பள்ளி இருக்கிறது. இது ஒன்று முதல் ஐந்து வகுப்பு வரை நடத்தப்படுகிறது. இதற்கு ஒரேயே ரூ ஆசிரியை மட்டுமே உள்ளார். எனவே, குறைவான மாணவர்களே சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஆசிரியைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்க்க வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

மன வளர்ச்சி குன்றியோர் பயிற்சிப் பள்ளி தற்போது சென்னையில் மட்டுமே உள்ளது. தஞ்சையிலே இராஜா மிராசுதார் மருத்துவமனையில் ஏராளமான இடம் உள்ளதால் அங்கே மன வளர்ச்சி குன்றியோர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை அவசியம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அது தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பேருதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். என். எம். உபயதூல்லா]

[1989 ஏப்ரல் 21]

தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்த விதவை மறுமணத் திட்டத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக சுமார் 50 நபர்களுக்கு அந்த ரூபாய் 5,000/ வழங்கப்படாமல் உள்ளதாகத் தெரிகிறது. இதை உடனடியாக வழங்கிட ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அரசுத் துறையில் செய்யப்படுகிற பொருள்களை டான்சி நிறுவனத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனு கொடுத்துள்ளேன். அதை அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டான்சி நிறுவனத்தில், தஞ்சையில் வேலை மிகக் குறைவாக உள்ளது. எனவே அவர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படுமோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள். எனவே அரசுத் துறைகள் அனைத்தும் டான்சியில் தொழில் கொடுக்க உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. எஸ். குணசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சந்தனம் கமழ் பொதிகையும், சந்தப் பறவைகள் இசைக்கும் பாடலும், சிந்துதேன் பொங்கி செந்நெல் வயல்கள் செழிக்கச் செய்யும் செந்தமிழ் நாட்டில் தனிப்பெருந்தலைவராம் தமிழக முதல்வராய் விளங்கும் கலைஞர் அவர்களே! கருத்துக் கலைஞராய், கழகத்துக் கலைஞராய், மக்கள் கலைஞராய், தமிழகத்தின் தனிப்பெரும் அரசியல் கலைஞராய், காட்சிக்கு எளியராய், கடமையை நினைப்பவராய், கண்ணியமே காப்பவராய், கட்டுப்பாடே கொண்டவராய், பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் நடந்து எங்களையும் வழிநடத்தும் அரசியல் பயிற்சியும், அறிவு முதிர்ச்சியும் கொண்ட தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பொற்பாத கமலங்கட்கு என் பொன்னான வணக்கத்தை இந்நாளில் செலுத்துகிறேன்.

கழகத்தின் வேராய், கலைஞரின் வேலாய், கல்வியின் தேராய் வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களே! நல்லாட்சி மன்றத்தில் உள்ளாட்சிப் பொறுப்பேற்று, சீலத்தால் சிறத்திட்ட சேலத்து நாயகனே, வீரபாண்டி ஈன்றெடுத்த வெற்றித் திருமகனே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களே! தமிழினத்தையும், தமிழகத்தையும் கட்டிக்காத்து, அதன் உயர்வுக்கு உழைக்க பொறுப்பேற்றுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே! வாக்களித்தோர் குறைநீக்க வாக்காட வந்திருக்கும் என் அன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் சேலத்தின் நுழைவாசலாம் தலைவாசல் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் என் பணிவான வணக்கங்களைத் தெரிவித்து எனது கன்னிப் பேச்சை துவங்க விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21] திரு. எஸ். குணசேகரன்]

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்”

என்ற குறள் நெறிக்கேற்ப குறளோவியம் தீட்டும் கோமானாம் எங்கள் தானைத் தலைவர் தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை விரைந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

கர்ப்பிணி தாய்மார்களுக்கு சத்துணவு வழங்கும் திட்டம் என்ற திட்டத்தை கடந்த ஆட்சியில் அறிவித்தார்கள். ஆனால் அதை செயல்படுத்தவில்லை. சட்டமன்றத்தில் பலமுறை அது பற்றி கேட்ட பிறகு மதுரை மாவட்டம் கொட்டாம்பட்டியில் பரிட்சார்த்தமாக ஆரம்பித்துள்ளோம், பின்னர் அது விரிவுபடுத்தப்படும் என்றார்கள். ஆனால் நம்முடைய தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கர்ப்பிணி தாய்மார்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் நான்கு மாதங்களுக்கு ரூ. 200 வழங்க திட்டமிட்டுள்ளார்கள். தாய்மார்களுக்கெல்லாம் செவிலித் தாயாக நமது தலைவர் விளங்குவது கண்டு தாய்மார்கள் அனைவரும் தொழுது பாராட்டுகின்றார்கள்.

‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்’ என்றார் மணிமேகலை ஆசிரியர். குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் உணவும் சத்துணவாய் அமைய வேண்டுமென்று கருதிய கலைஞர் அவர்கள் மாதம் இருமுறை உணவுடன் முட்டை வழங்கும் திட்டத்தையும் அறிவித்து உள்ளார்கள். இதனால் லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் பயன் பெறுவர். இத்திட்டத்தை நமது குடியரசுத் தலைவர் அவர்களே பாராட்டி உள்ளார்கள். முட்டை வழங்கும் திட்டத்தால் நலிவடைந்த நிலையில் இருந்த கோழி வளர்ப்போர் பயன் பெறுவார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கோழிப் பண்ணைகள் அமைக்கும் திட்டத்தை நமது முதல்வர் அறிவித்துள்ளார்கள். இதனால் கணிசமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிற்கு வழி ஏற்படுகின்றது. பள்ளி விடுமுறை நாட்களில் உணவு வழங்குவதை நிறுத்தி விடவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதனால் பல முறைகேடுகள் தடுக்கப்படுவதோடு, அரசின் நிதிச் சுமையும் குறைகிறது.

தேனி வளர்ப்புத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும். தேன் மனிதர்களுக்கு உண்வாகவும், மருந்தாகவும் பலவகைகளில் பயன்படுகிறது. ஆனால் நல்ல சுத்தமான தேன் கிடைப்பது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. தேன் பல இடங்களில் விற்பனை செய்யப் பட்டாலும் அதில் பெரும்பாலும் கலப்படமாகத் தான் உள்ளது. ஆகையால் சுத்தமான தேனாக கிடைப்பதற்கு திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதோடு விற்பனை செய்யும் இடங்களில் கலப்படம் இல்லாமல் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

568 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90 — விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

[திரு. எஸ். குணசேகரன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

சேலம் மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பாக தலைவாசல் தொகுதியில் அதிக எண்ணிக்கையிலே தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்காக பல தொழிற்கூடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்கூடங்கள் எல்லாம் கட்டப்பட்டு வெறுமனே கிடக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் தொழிலாளர்களே பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில், நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது தமிழ்நாட்டில், பட்டு வகைகள் மிகவும் சிறந்து விளங்குகின்றன. வெளிநாடுகளில் அதற்கு நல்ல கிராக்கி உண்டு. ஆகவே பட்டுத் துணிகளை மிக அதிகளவிலே தயாரித்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனைத்தொழிலில் அரசு கவனம் செலுத்தி பனை மரத்திலிருந்து கள் இறக்குவதைத் தடுக்க வேண்டும். பதநீராக இறக்கி, பனைபொருட்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும்.

சவ்வரிசி விற்பனை செய்வதில் அதிகாரிகளால் சில முறை கேடுகள் நடந்து வருகின்றன. அந்த முறைகேடுகளை நமது அரசு தகர்த்தெறியவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் ரா மெட்டிரியல்ஸ் டெப்போ கிடையாது. ஆகையினால், அங்கே ஒரு டெப்போவை உடனடியாக நிறுவவேண்டும்.

ஜப்பான் நாட்டு உதவியுடன் தோல் பதனிடும் ஒரு தொழில் கூடத்தை சேலம் மாவட்டத்தில் நிறுவவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தலைவாசல் தொகுதியில் வசிஸ்டா நதி, சுவேதநதி ஆகிய இரண்டு ஆறுகள் ஓடுகின்றன. இதில் வெள்ளையர் ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட சிறுசிறு அணைகள் உள்ளன. அந்த அணைகளில் இருந்து பாசன ஏரிகளுக்குச் செல்லும் கால்வாய்கள் பல ஆண்டுகளாக தூர் வாரப்படாமல் உள்ளன. ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ், இக்கால்வாய்களை தூர் எடுக்கும் பணிகளைச் செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறுவார்கள். மழைக் காலங்களில் நீரைச் சேமிக்கவும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றன.

ஆறகழு ருக்கும்—பெரியேரிக்கும் இடையே ஒரு தரைப் பாலமும், வீரகனூர்—தென்கரைக்கும் இடையே ஒரு தரைப் பாலமும், 74-கிருஷ்ணாபுரம் அருகே ஒரு தரைப்பாலமும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. எஸ். குணசேகரன்]

அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பதுபோல் மக்கள் குடிநீர்ப் பஞ்சத்தை நீக்க ஆழ்துளைக் குழாய்க்கிணறுகள் பலவற்றை போர்க்கால நிவாரண அடிப்படையில் உடனடியாகச் செய்து கொடுத்திடவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்லாமையை இல்லாக்கொடுக்க, ஆதவன் ஒளிபோல் நிற்கும் அறிவாலயச் சுடராய் விளங்கும் நூல்நிலையங்கள், வாசக சாலைகள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திட கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பத்து விரலால் பாடுபட்டும் ஐந்து விரலால் அள்ளிச் சாப்பிடக் கூட வழியில்லாமல் அவதிப்பட்டு அல்லலுறும் ஏழை எளியோர்க்கு வறட்சி நிவாரண அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திடக் கோருகிறேன்.

அரசுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு நேரடிக் கடன் உதவியினைக் கொடுத்திடவும், சிறு தொழில் துவங்கிட கடன் வசதியினை அதிகரித்து ஊக்கம் அளித்திடவும் வேண்டுகிறேன்.

பாமரார்க்கும் ஏழையார்க்கும் பயன்படும் திட்டம், குன்றாத வாழ்வினுக்கு களிப்பூட்டும் குடும்பநலத் திட்டம் குழந்தை ஒன்றிரண்டு பெற்றெடுத்து ஒன்றுபட்ட சமுதாயத்திற்கு உயிர்ப் பூட்டி பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்கள் இத்திட்டத்தின் வழி நடந்தால் அவர்கட்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தோடு ஊக்குவிப்புத் தொகை கொடுத்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

எமது கோரிக்கைகளை பரிசீலனை செய்து பாருங்கள்; பகுத்தறிவோடு கூர்ந்துநோக்குங்கள் குறையுள்ளதா என்று, பின்னர் பின்பற்றுங்கள் எம்மை, எமது திட்டத்தை, குறிக்கோளை. எமக்காக அல்ல, என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த என் தொகுதி மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வு மலர்ந்திட, தமிழகம் பூத்துக் குலுங்கிட, புன்னகை சிந்திட வேண்டுகிறேன்.

கோடியிலே ஒருவர் எனப்பிறந்த தமிழக முதல்வராம் நீங்கள் கோடிஜனம் பின்தொடரச் செய்திடுவீர், வாடியுள்ள எம் தொகுதி மக்கள் வாட்டமதைப் போக்கிடவே வழிவகுப்பீர், நாங்கள் வழி நடப்போம் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ஏ. மணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன் மற்றும் ஊரகத் தொழில் மானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சத்துணவு மையங்களில் அதுவும் பால்வாடிகளில் எல்லாம் போதுமான குழந்தைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மையங்

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

களிலும் இத்தனை குழந்தைகள் வைத்துத்தான் திறக்கவேண்டும் என்று இருந்தம்கூட, ஆரம்பிக்கின்ற காலங்களில் அங்கே யிருக்கின்ற மக்களின் கோரிக்கைகளுக்காக நிறைய மையங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாங்கள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த மையங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது 4 குழந்தைகள், 5 குழந்தைகள் உள்ள மையங்கள் நிறைய இடங்களில் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-50)

அந்த மையங்களிலே 4, 5 குழந்தைகள் வரும்பொழுது அங்கே பணிபுரிகின்ற ஆர்கனைசர்கள் அந்தக் குழந்தைகளுடைய வருகையை அதிகப்படுத்திக் காட்டினால் தான் அவர்களுடைய வேலை நிலைக்கும் என்ற அடிப்படையிலே எல்லா மையங்களிலும், குறிப்பாக சிறு சிறு கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மையங்களில் எல்லாம் 30, 40 குழந்தைகள் என்ற கணக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இதைத் தணிக்கை செய்யச் செல்கின்ற பெரிய அதிகாரிகள் அவர்களுடைய வருகைப் பதிவேட்டைப் பார்த்து, இன்று, அவர்கள் எழுதியதைப்போலவே 40 குழந்தைகள் வந்திருந்தார்கள் என்று அவர்களே எழுதி வைக்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்கின்றபோது இன்று அவர்களைக் குடும்பக்கட்டுப்பாடு பணிகளில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வகையாக அவர்களுடைய தணிக்கைப் பதிவேட்டிலே அவர்களுக்கு ஆதரவாக எழுதுகின்ற நிலைமையை நிறைய மையங்களில் எல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் அந்த மையங்களுக்கு எல்லாம் முட்டைகள் வழங்கப்படுகின்ற திட்டம் வர இருக்கிறது. இப்படி முட்டைகள் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பாக எந்தெந்த மையங்களில் வருகை எண் குறைவாக இருக்கிறது என்ற கணக்கை ஆய்வு செய்யவேண்டும். அதைப்போன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற மையங்களில் எல்லாம் கூட, அங்கே இருக்கின்ற தலைமையாசிரியருக்கும் அந்த சத்துணவு மையங்களுக்கும் எந்த ஒரு தொடர்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது அந்த தலைமையாசிரியர்களுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய வருகைப் பதிவேட்டைக்கூட பார்ப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சம்பந்தமில்லாமல் ஒரு அமைப்பு அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, அதிலே தலைமையாசிரியருக்கு பொறுப்பு இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்த கிராமங்களிலே இருக்கின்ற சிறு மையங்களுக்கு எல்லாம் என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.பி. மூலமாக இலட்சக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவு செய்து, பெரிய அளவில் கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே மற்றும் நடுத்தரப் பள்ளிகளிலே எல்லாம் அதிக மாணவர்கள் சத்துணவு சாப்பிடுகின்ற காரணத்தால், அந்தக்

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கே. ஏ. மணி]

கட்டிடங்களை அந்தப் பள்ளிகளிலே கட்டும்போது அவர்களுக்கு சாப்பிடுகின்ற அளவில் ஒரு 'டைனிங் ஹால்' வசதி கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். எனவே 4, 5 குழந்தைகள் இருக்கின்ற இடங்ளில் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதைத் தவிர்த்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், நடுத்தரப் பள்ளிகளிலும், அதிக மாணவர்கள் வருகின்ற இடங்களிலே இப்படி கட்டிடங்கள் கட்டுவது வசதியாக இருக்கும் என்டதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்த பால்வாடியில் இருக்கின்ற மையங்களிலே பணிபுரிகின்றவர்களை நிரந்தரப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைவாக உள்ள மையங்களை, இன்னும் அதிக குழந்தைகள் வருகின்ற இடங்களுக்கு அதை மாற்றிக் கொடுப்பதற்கான அந்த அதிகாரம் இங்கே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குத்தான் இருந்ததாச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் பலமுறை இந்த மையங்களை மாற்றவேண்டுமென்று எழுதியும்கூட அந்த மையங்கள் மாற்றமுடியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த மையங்களை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும், அதே சமயத்தில் பணி புரிகின்ற மையங்கள் துவக்கப்பட்டதிலிருந்து, குழந்தைகள் குறைவாக வந்தாலும், அதிகாரிகளுடைய அனுமதியோடு நடந்து கொண்டிருக்கிற அந்த மையங்களை மூடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அங்கே பணியாற்றுகின்ற அந்தப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வேறு கையிலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பரமத்தி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டால், கிட்டத்தட்ட பாதி மையங்கள் மாற்றப்படவோ, அல்லது அந்த மையங்களில் குழந்தைகள் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மூடப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்ற ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், அங்கே பணிபுரிகின்ற அந்தப் பெண்கள் பாதிக்கப்படாமல், அந்தப் பெண்களுக்கு மாற்று வேலை ஏதாவது தருவதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அங்கே பணிபுரிகின்ற அந்த ஏழைப் பெண்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சைக்காக நபர்களை தேர்வு** செய்கிற ஒரு நிலைமை மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அந்த ஊதியத்திலே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஒரு நபரை அவர்கள் அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், குறைந்தது ரூ. 500 வரையில் அவர்கள் கையிலிருந்து செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமை அந்தப் பகுதியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுப் பணியிலே உயர்நிலைப்பள்ளி மற்றும் ஆரம்பப் பள்ளி இவைகளிலே இருக்கின்ற அந்த சத்துணவு மையங்களிலே பணிபுரிகின்ற நபர்களையும் அதிலே ஈடுபடுத்துவதற்கான

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

[திரு. கே. ஏ. மணி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சங்கத்திலே யிருந்து குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அறுவை சிகிச்சைக்காக நபர்களை தேர்வு செய்கிற வேலையை செய்யச் சொல்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்: (திரு. பெ. சீனிவாசன்): அந்த மாதிரிச் சொல்லாதீர்கள், அது நன்றாக இல்லை. மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. மணி: குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அறுவை சிகிச்சைக்காக நபர்களைத் தேர்வு செய்கிற பணியிலே அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டாம் என்று என்னுடைய கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் கூட அரசாங்கத்திலே குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அந்த ஊக்கத் தொகை குறைவாக இருப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் அரசாங்கத்திலே ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே அதற்கென இருக்கிற அந்தப் பயிற்சி பெற்ற மகளிர் எல்லாம் இந்தப் பணியிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டால், அந்த வேலைப் பளு மற்றவர்களுக்கு இருக்காது என்ற என்னுடைய கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே இருக்கின்றவர்கள் பெரும்பாலும் இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தங்களும் நெருக்கடிகளும் இல்லாத நிலைமையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டு முழுவதும் அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே பணியாற்றுகிற நிலையில் பெரும்பாலான நேரத்தை அவர்கள் இதற்காக செலவிடலாம் என்பதையும் அந்த குடும்பக் கட்டுப்பாடு முகாம்கள் என்று போடுகிற நேரத்திலே அத்தனை அதிகாரிகளும் அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே பணி புரிகின்ற அத்தனை பேர்களும் அதிலே தீவிர கவனம் செலுத்திக்கொண்டு மற்ற நேரங்களிலே அவ்வளவு தீவிரமாக இல்லாது இருக்கின்றார்கள். அதனையும் தவிர்த்து சத்துணவிலே இருக்கிற பெண்களை குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவை சிகிச்சையிலே நபர்களை தேர்வு செய்கிற பணியிலிருந்து தவிர்க்க வேண்டுமாய் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

***திரு கோ. பூவராகன்:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த மானியக் கோரிக்கையை இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே வைத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டு. ஏனென்றால்

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப் பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இங்கே முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் பெண்களுக்கு சரியாக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களும், அவருடைய துறையிலே பணிபுரிகின்றவர்களும் பெரும்பாலானவர்கள் பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல் அவர்கள் வகிக்கின்ற பொறுப்பும் பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் நலன் சேர்ப்பது. அதிலே ஊனம் உற்றவர்களும் மற்றவர்களும் அந்தத் துறையினைச் சேர்ந்து இருப்பதால், நிர்வகளுடைய நலனை கவனிக்கின்ற பொறுப்பை சரியாக நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி, வருங்காலத்தில் இந்தத் துறை செம்மையாக செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காக என் கருத்துக்களை, நாள் என்ன சொன்னாலும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இங்கே எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே பார்க்கிறபோது ஏதோ அதிகாரிகள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறார்களே தவிர பொதுவான வளர்ச்சி இந்த இலாகாவிற்கு வரவில்லை. குறிப்பான பலன் அந்த மக்களுக்குப் போய் எட்டவில்லை. 11,500-க்கு மேற்பட்ட மகளிர் மன்றம் இருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன வேலைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன, எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பது குறித்து குறிப்பு இல்லை. குறிப்பாக பல துறைகளைப் பற்றியும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றும் 10, 5 வருஷங்களாக அப்படியே இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு சொல்லவேண்டுமென்றால், பாம்கர் இன்டஸ்ட்ரியைப் பார்த்தால் 10, அதிலே ஸ்டெரெங்குத் யூனிட் பார்த்தால் 250, 4 வருஷமாக அப்படியே இருக்கிறது. ஸ்டேஷனரி குட்ஸ் சொசைட்டியைப் பார்த்தால் அதுகூட 15, அதுவும் அப்படியே இருக்கிறது. காயிர் இன்டஸ்ட்ரி என்று பார்த்தால் கூட ஒவ்வொன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. செரிகல்சர் 2 இருக்கிறது. செரிகல்சருக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. வெளிநாட்டுப் பணம் வருகிறது. அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தி ஏன் அந்த யூனிட்டை அதிகமாக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

(நண்பகல் 12.00)

இதை கணக்குக்கு ஒப்புக்கு அப்படியே போடுகிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றுவதற்கு அவ்வப்போது அரசாங்கத்திலே வருகின்ற பணத்திற்கு தக்கவாறு இருக்கின்ற நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு இதனுடைய முன்னேற்றத்திற்கு இந்த இலாக்கா பயன்படும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிறைய பணம்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

ஒதுக்குகின்றேன். அந்த பணத்திற்கு பொறுப்பு அந்தந்த இலாக்காஸ்திற்கே விடப்படுகிறது. எவ்வாறு அந்த இலாக்கா செயல்படுகிறது என்று பார்க்கின்றபோது தாலுக்கா வாரியாக கூட இன்றையதினம் அந்த நிர்வகிப்பதற்கு அதிகாரிகள் போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட நாம் செலவழிக்கின்ற பணத்திலே 3-ல் ஒரு பங்கு இந்த அதிகாரிகளுக்காக நிர்வாகச் செலவாக இருக்கிறது. பொதுவாக நம்முடைய மாநிலத்தை பொறுத்தளவில் நிர்வாகச் செலவு மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடுகின்றபோது அதிகம் என்றே நான் சொல்வேன். அதுவும் இந்தத் துறையிலே அதிகாரிகளுக்குச் செலவிடுகின்ற நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. பொதுவாக எந்தத் துறைக்கு செலவிடவேண்டுமோ அதற்கு செலவிடப்படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. நிறைய திட்டங்கள் போடுகின்றோம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ட்ரெயினிங் சென்ட்டர்ஸ் இருக்கின்றன. பாதுகாப்பு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த ட்ரெயினிங் சென்ட்டர்ஸ் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே மட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். முயற்சி எடுத்து எந்தெந்த இடத்திலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப்பார்த்து அமைப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ இருக்கின்றது அப்படியே காலம் கடத்துகின்ற மாதிரி இருக்கின்றதே தவிர எவ்வளவுதான் பெண்களுக்கு நாம் உற்சாகம் ஊட்டி அவர்களுக்கு இவ்வாறெல்லாம் வசதி வாய்ப்புகளைத் தேடித் தந்தாலும் கூட திருமபத் திரும்ப அப்படியே ஒரு வட்டத்திற்குள்ளே வருகின்ற ஒரு நிலை உருப்பதை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று அங்கே படித்த பெண்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் வேலையிலே இருக்கிற பெண்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அழைத்து அவர்களுக்கு என்ன குறை இருக்கிறது. வேலாவாய்ப்புக்கு எவ்வாறு தடை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து உற்சாகப்படுத்தி அவர்களுக்கு ஒரு புதிய முறையிலே இந்த மாதிரி வழிவகை எல்லாம் இருக்கிறது. உங்கள் சம்பந்ததியத்திற்கு நாங்கள் வழிவகை காட்டுகின்றோம் என்ற ஒரு நிலைக்கு வரவேண்டும். எவ்வளவு தான் நாம் மானியம் கொடுத்தாலும் கூட கடைசி வரையில் நாம் மானியம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது, ஓரளவு மானியம் கொடுக்கின்றோம். உற்சாகப்படுத்துவதற்காக கொடுக்கிறோம். அந்த மானியத்தைக் கூட சரியாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக இந்த இலாக்கா இருக்கவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளேன். குறிப்பாக அவர்களுக்கு படிக்கப்பட்ட தொழில். அந்த தொழிலில் கூட இன்றையதினம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஈட்டக்கூடிய தொழில் எல்லாம் இருக்கிறது. ஊறுகாய், வத்தல், அப்பளம், திடீர் சாம்பார், திடீர் ரசப் பொடி அந்தப் பொடி ந்தப் பொடி என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். சுதர் வாரியத்திலே அல்லது சிறு தொழில் இலாக்காவிலே எடுத்து ஏன் செய்யக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தனியார் நிறுவனம் இன்றைய தினம் வெளி

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

நாட்டாருக்கு இதையெல்லாம் ஏற்றுமதி செய்து நிறைய வருவாய் ஈட்டக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த இலக்கம் பெயரளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நகர்ந்து போய் வெளிநாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்றெல்லாம் பார்த்து அந்தத் துறையிலே அவர்கள் உற்சாகமாக செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அவர்களுக்குத் தெரிந்த தொழிலாளர் பாய் முடைதல், கூடை முடைதல், சிறு குழந்தைகளுக்கு வண்ண வண்ண உடைகள் தயாரித்தல் இவற்றை அவர்கள் தயாரிப்பதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டும். டெய்லரிங் சென்ட்டர்ஸ் ஆங்காங்கே இருக்கிறது. 4, 5 வருடங்களாக அப்படியே இருந்த இடத்திலே இருக்கிறது. தாலுக்கா லெவலிலே கட்டாயம் இந்த டிரெயினிங் சென்ட் டர்ஸ் வர வேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பெண்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காக 30 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்றால் படித்த பட்டம் பெற்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தில் மட்டும் என்று நாம் எண்ண முடியாது. இன்றைய தினம் 100-க்கு 60-க்கு மேலே விவசாயத் தொழிலிலேதான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கைத்தறித் தொழிலிலேயும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற தொழிலிலும் அவர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கு இந்த லாக்கா பாடுட்ட வேண்டும் என்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல மாவட்டங்களில் பணியாற்றிய மாவட்ட ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் இன்றைய தினம் உங்கள் அமைச்சரவையின் கீழே வந்திருக்கிறார்கள். நிறைய பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பற்றியும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். அவர்களுக்கு இன்னன்ன பொறுப்பு என்று கொடுத்து அவர்கள் திறமையாகவும் செம்மையாகவும் செயல்பட வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் வருகின்றபோது என்னென்ன துறையிலே வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் சென்ற ஆண்டு கணக்கைத்தான் நாங்கள் இப்போது பார்க்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டுக்கு ஒன்றும் குறிப்பு இல்லை அடுத்த ஆண்டு என்னவெல்லாம் செய்தோம் என்று பார்க்கின்றபோது சிறந்த முறையிலே உங்களை பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு உங்கள் அமைச்சரவை பணியாற்ற வேண்டும், அதிகாரிகளும் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கதர் வாரியத்திலே ஏதோ வெளிமாநிலங்களிலே உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தத் துணியை வாங்கி இங்கேவந்து ஒருகமிஷன் வைத்திருக்கின்ற ரிபேட்டுகளைகழித்து விற்பனைநிலையமாக இருக்கின்றதே தவிர அவர்கள் என்ன உற்பத்தி செய்கின்றார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தொடர்ந்து கதராடை அணிகின்றவன் நான். அதனாலே இன்றையதினம் நான் சொல்கிறேன். கதர் உற்பத்தியிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே அதற்கு

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

ஊக்குவிப்பதற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்னென்ன துணிகள் இங்கே தயாரிக்கப்படுகின்றன, ஏன் இந்தத் துணிகளை எல்லாம் இங்கே தயாரிக்கக்கூடாது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பிகார், ஆந்திரா, இன்னும் பல மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற துணிக்கு நம்முடைய கதர் இலாக்காவிலே ஒரு கிராக்கி இருக்கிறது. அதை உடுத்துகின்றவர்களுக்குத் தெரியும். அதை ஏன் இங்கேயே தயாரிக்கக்கூடாது என்று பார்த்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கதர் இலாக்காவிலே நல்ல ஊறுகாய், அப்பளம், வற்றல் எல்லாம் தயார் செய்கிறார்கள். அதை இன்னும் அதிக அளவில் தயாரித்து, இங்கேகூட, விற்பனை நிலையங்கள் பல இடங்களில் ஏற்பாடு செய்து விற்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். வெளியிடங்களில் பல ஆர்டர்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த அளவில் அதிகப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்து, அதை ஊக்குவிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல்தான் டெயிலரிங் கூட, அவர்கள் கொஞ்சம் அறிந்த தொழில். அதைச் செய்வதற்கு, டைபிங் அது மாதிரியான கிளரிக்கல் ஓர்க்—கிளரிக்கல் ஓர்க் என்றால் பெரும்பான்மையான அந்த அளவிற்கு இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட, இன்றையதினம் கம்ப்யூட்டர் துறையிலே பெண்கள் அதிகமாக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயுமாவது அந்தக் கம்ப்யூட்டர் துறையிலே அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு, டிரெயினிங் சென்டர் வைக்க ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா என்று பார்த்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நாம் அதிக வேலைவாய்ப்புக்கள், 30 சதவிகிதம் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று அறிவிப்புக் கொடுத்தாலும்கூட, நாம் அவர்களை ஆயத்தப்படுத்தவேண்டும், தயார் படுத்த வேண்டும். 30 சதவிகிதம் கொடுக்கின்றபோது, அறிக்கையிலே வந்தால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஆங்காங்கே பெண்களுக்கு நல்ல உற்சாகப்படுத்தி அவர்களுக்கு, அவர்கள் என்னவெல்லாம் நினைக்கிறார்களோ, என்னென்ன துறையிலே அவர்களுக்கு ஊக்கம் இருக்கிறதோ, அந்தத் துறையில் ஊக்குவித்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். எல்லாப் பெண்களுக்கும், ஏதோ கிராமத்தில் இருக்கின்ற பெண்களுக்கு—அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 3 மாதத்திற்குக் குறையாமல் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார். இங்கே கூட அந்தந்த சமயங்களில் கிடைக்கின்ற காய்கறிகள், பழவகைகள் இன்னும் அந்த வட்டாரத்திலே கிடைக்கின்ற ரா—மெட்டிரியல் என்னென்ன கிடைக்கிறதோ அதை சிறு, சிறு கைத்தொழிலிலே பயன்படுத்தமுடியுமா என்றும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கமுடியுமா என்றும் பார்த்து அதிக அளவில் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்வேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

நம்முடைய சத்துணவு மையத்திலே பெரும்பான்மையாக செயல்படுவோர்கள் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாகச் செயல்படவில்லை, சரியாக இல்லை, அங்கங்கு குறைபாடு இருக்கிறது, அதிக அளவில் இருக்கிறது என்று சொல்வது — மேற்பார்வையாளர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஆண்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை இவர்கள் கட்டாயம் கேட்கவேண்டிய நிலை, நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, அவர்களுையெல்லாம் அணுகிக் கேட்கின்றபோது, எங்களுக்குக் கொடுக்கின்றபோதே அளவு, எடை குறைத்துக் கொடுக்கின்றார்கள், அதை வைத்துத்தான் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு பரிமாறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆண்கள், மேற்பார்வையிருக்கிறவர்கள், கொடுக்கிறவர்கள், ஏதோ குடும்பத்தை நடத்துகின்ற ஆண்கள், இது தான் இருக்கிறது, இதை வைத்து சரி பண்ணு, எப்படியாவது இந்தக் குடும்பத்தை நடத்து என்று சொல்லுகிற மாதிரி கொடுக்கின்றபோது, 4 மூட்டை என்றால் 3 மூட்டையை வைத்து இந்த மாதத்திற்கு நீங்கள் சரிக்கட்டுங்கள், இந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், அதிலே கெட்டிக்காரத்தனமாக எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம், ஆற்றல் அவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, கடைசியிலே பார்க்கும்போது குறை வருகின்றது. இந்த அமைப்புக்கு வழங்குகின்ற சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவிலே தான் இந்தக் குறை இருக்கிறது. அவர்கள் குறித்த அளவிற்கு நல்ல அளவோடு, தரமான உணவுப் பண்டங்களைக் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னால், இங்கே வழங்குகிறவர்களும் தாராளமாக வழங்குவார்கள். இருக்கிறதை வைத்து எப்படியாவது வழங்குங்கள் என்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு சங்கடமும், கஷ்டமும் வருகிறது. குறைந்த ஊதியமாகவும் இருக்கிறது. அந்த ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்கமுடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

வாரத்தில் எல்லா நாட்களுக்கும் விடுமுறை இல்லாமல் பணியாற்றக்கூடி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒருநாளை விடுமுறை விடுவதில் ஒன்றும் தவறில்லை. பள்ளிக்கூட நாட்களில் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பது நம்முடைய கடமை. இருப்பினும் பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நாட்களிலும் நாம் உணவு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் குறிப்பாக, இந்தத் துறையிலே அதை எல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அதிலே எதுவும் சங்கடம் இருக்காது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், உணவு விநியோகத் துறையை இந்த இலாக்கா எடுத்து நடத்த முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளை எப்படியாவது கன்குமர் கோவாபரேடிஸ் சொசைட்டி, அதாவது பெண்களே நடத்தக்கூடிய கன்குமர்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டியை இவர்கள் எடுத்து, எடை குறையாமலும், தரமான நல்ல உணவுப்பண்டங்களை நியாய விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களிடத்தில் ஷிடப்படுவது இயலாது என்று, அமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சரிடத்திலே கூடிப் பேசி, இந்த நியாய விலைக் கடைகளை, பெண்களே நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறத்திலே ஏராளமான பேர் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய இலாக்காவிலே முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். விதவைகள் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். ஏதோ கொஞ்சம் ஆதரவற்ற நிலையில் இருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் உதவி அளிப்பதாக இருக்கிறது. அவை அவர்களிடத்தில் எட்டிச்செல்லவில்லை. அந்தமாதிரி எல்லாம் அரசாங்கம் நடக்கிறது, அரசாங்கத்திலே உதவி அளிக்க இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை அந்தக் கிராமத்திற்குப் போய் எட்டவில்லை.

(பிற்பகல் 12-10)

நான் சமீபத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்குச் சென்றபோது ஏராளமான பேர் முதியோர் பென்ஷன் கேட்டு என்னிடத்தில் மனுக்களை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவைகளை இலாக்காவிற்கு அனுப்பி வைத்து இருக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அவைகளை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது தெரியவேண்டும். அதற்கு ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? இல்லை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறார்கள்? இவைகளையெல்லாம் ஒழுங்காக செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு பேருக்குத் தான் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் இருந்தது. இப்போது அந்த எண்ணிக்கை அடிப்படையாக தகர்க்கப்பட்டு தகுதி உள்ள எல்லோரும் அந்த முதியோர் பென்ஷன் தொகையைப் பெறலாம் என்ற அறிவிப்பை அரசு அறிவித்துள்ளது.

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக முதியோர் பென்ஷன்; விதவைகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய பென்ஷன் ஊனம் உற்றவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய பென்ஷன் இவைகள் எல்லாம் காலதாமதம் ஆகாமல் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களிடமிருந்து ஒன்றும் எதிர்பாராமை அவர்களுக்கு அந்த மானியத்தை

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

வழங்குவதற்கு முன்வரவேண்டும். முதியோர் பென்ஷன் வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களை 4, 5 தடவை நடக்க வைத்தால் நடக்கிறபோதே மூர்ச்சையாகி போய்விடுவார்கள். அதேமாதிரி ஊனம் உற்றவர்கள் பல தடவை நடந்து வர அவர்களால் முடியாது. அவர்களை நடக்க விடக்கூடிய நிலை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் மனு கொடுக்கிறபோது குறித்த காலத்தில் ஒரு மாதத்திற்குள் அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதுபற்றி இலாக்காவில் கேட்டால் இந்த ஒரு வேலை மட்டும் எங்களுக்கு இல்லை, மற்ற வேலைகளும் இருக்கிறது என்று சொல்லி அதனால் இது தாமதம் ஆகிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்; அதோடு சேர்ந்து ஆதரவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் இதைப்பற்றி யாரும் கேள்வி கேட்டு அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய அளவில் இல்லாததால் கால தாமதம் ஆகிறது. அதை தவிர்க்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸில் இந்த ஊனம் உற்றவர்கள் போய் வருவதற்கு ஏதோ பாஸ் அளிப்பதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக இங்கே இருக்கின்ற டவுன் பஸ்களில் அனுமதிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை அனுமதிப்பதில், பொதுவாக பஸ்ஸில் அனுமதிக்கும்போது டவுன் பஸ்ஸில் போனால் என்ன? நீண்ட தூரப் பஸ்ஸில் போனால் என்ன, எந்த பஸ்ஸில் போனாலும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் இல்லை. அப்படி ஒன்றும் நாடு முழுவதும் ஊனம் உற்றவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அதனால் பெரிய நஷ்டம் நம்முடைய போக்குவரத்து இலாக்காவிற்கு வந்துவிடாது. அதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விளம்பரத்திற்கு நிறைய நாம் செலவிடுகிறோம், இந்த விளம்பரங்கள் பெண்கள் மத்தியில் அதிகமாக பேர்ச் சேரவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசு என்ன எல்லாம் செய்து இருக்கிறது; என்ன என்ன மானியம் எல்லாம் அளிக்க இருக்கிறது, என்ன என்ன உதவி எல்லாம் செய்ய இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் விளம்பரம் மூலம் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தவேண்டும். மகளிர் மன்றத்தை கொஞ்சம் அதிகமாக அந்த அந்த மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற மாவட்ட வளர்ச்சி துறைகளின் மூலம், சமூக நலத்துறையின் மூலம் அவர்களை அழைத்துப் பேசி அவர்கள் இடத்தில் இந்த மாதிரி இந்த அரசு பெண்களுக்கு என்று 30 சதவீதம் எல்லாத் துறைகளிலும் ஒதுக்கி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்து தயார் செய்து கொண்டு தயார் ஆகவேண்டும். இதை எல்லாம் நீங்கள் பெறுவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு சொல்லி நல்லமுறையில் அவர்களை ஊக்கப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த இலாக்காவுக்கு அளித்து இருக்கின்ற பணம் செம்மையாக இந்த ஆண்டு நல்லவிதமாக அந்த மக்களுக்கு தக்க வகையில் போய்ச் சேரவேண்டும். சென்ற ஆண்டு மாதிரி இருந்து விடாமல் கணத்தோடு புத்தகத்தில் இருக்கின்ற நிலையில் இல்லாமல் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

படியாக இந்த அமைச்சர் அவர்களும், இதை சார்ந்து இருக்கின்ற அதிகாரிகளும் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றி நல்ல பெயரை அடுத்த வருடம் நாங்கள் பாராட்டும்படியாக நடக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி! வணக்கம்.

திரு எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலன், கதர் கிராமத் தொழில்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லி அமர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த சத்துணவுத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு இதனால் ஏற்பட்டுள்ள சமூக பொருளாதார மாறுதல்கள் என்ன என்பதை அரசு ஆய்வு செய்து இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஒரு 'மிராஸ் பெக்டர்ஸ் அசெஸ்மெண்ட்' என்று சொல்வார்களே அந்த வகையில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாயை நம்முடைய வரிப் பணத்திலிருந்து நாம் செலவழிக்கிறோம். இந்த செலவினத்தின் வாயிலாக என்ன மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய மக்களுக்கு உரிமை உண்டு. சத்துணவுத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பிறகு நம்முடைய பள்ளிகளில் மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை எவ்வளவு உயர்ந்து இருக்கிறது? இந்த சத்துணவு போடுவதால் எவ்வளவு உயர்ந்து இருக்கிறது? அது மட்டும் அல்லாமல் அந்த டிராப் அவுட்ஸ் என்று சொல்வார்களே பள்ளிக்கு வராமல் இடையில் நின்று விடக்கூடிய சூழ்நிலை பல்வேறு காரணங்களால் அதுவும் கிராமப்புறங்களில் வசதி வாய்ப்புகள் ஏழை எளிய குடும்பங்களில் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் நின்று விடுகிறார்கள். அதிலே ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் அரசு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால், இது கேட்பதற்கு ஒரு நல்ல திட்டமாக இருக்கும். அதைக்குறித்து யாரும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவும் மாட்டார்கள். இதிலே அரசியல் நுழைந்துவிடுகிற காரணத்தால் நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று இதைக்குறித்து ஆதரவு தெரிவிப்பவர்களாகத்தான் இருப்பார்களே தவிர இதனால் ஏற்படுகின்ற சாதக பாதகங்களை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு சமுதாய நலன் கருதி சொல்லக்கூடியவர்கள் நாட்டிலே இன்றைக்கு குறைந்து வருகிறார்கள். எனவே 150 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நம்முடைய செலவினங்களிலே சேர்க்கப்பட்ட ஒரு பெரும் தொகையை நாம் செலாவணிக்கு விடப்படும்போது எதற்கு இதை செலவழிக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் உண்மையாக நிறைவேறுகிறதா என்று குறிப்பாக ஆய்வு செய்து அதனுடைய முடிவுகளையெல்லாம் நாட்டுக்கு அறிவிக்கிற பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு. அதை இவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

வயிற்றுக்கு உணவு அளிக்கின்ற இடங்களில் குறிப்பாக ஒழுக்கத்திற்கான அடிப்படையையும் முறையாக அங்கே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு எம். அப்துல் வத்திப்]

நம்முடைய குழந்தைகளெல்லாம் கையிலே தட்டேந்தி உணவுக்காக கியூ வரிசையிலே நின்று வருங்காலத்திலே நம்முடைய தலைவர்களாக ஆகப்போகிறவர்கள், ஒரு தாழ்வு மனப் பான்மைக்கு ஆளாவது என்பது, கல்விக்காக அவர்கள் அந்த இழிநிலையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அதையும் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், எந்த அளவிற்கு ஒழுக்கத்திற்கு சிறு வயதிலேயே பிஞ்சுசி உள்ளங்களாக இருக்கிற உள்ளங்களில் எந்த அளவிற்கு நீங்கள் இடம் அளிக்கிறீர்கள் என்பதைப் போறுத்துதான் நீங்கள் உணவு அளிக்காவிட்டாலும் ஒழுக்கத்திற்கு வழிவகுத்தாலே அதுதான் இப்போதிருக்கிற இந்தச் சமுதாயத்திற்கும், வருங்கால சமுதாயத்திற்கும் பயன்படும் என்ற அளவிற்கு இவ்வளவு பெரும் தொகை சமுதாயத்தினுடைய வருங்காலத்திற்காக, ஒரு ஒழுக்கமான சமுதாயம் உருவாவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவது ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பதை நான் ஆட்சியாளர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது 'சர்வீஸ் ஹோம்ஸ்' என்று அரசு 6 இடங்களில் தொடங்கி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இந்த 6 இடங்களில் ஒரு இடம் சென்னையைமொட்டிய ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் ஏனைய 5 சர்வீஸ் ஹோம்களும் மாவட்டங்களிலேதான் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகராட்சிக்குள் ஒன்றுமே இல்லை. அது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை சென்னைக்கு அந்த சர்வீஸ் ஹோம்கள் தேவையில்லை என்ற முடிவிற்கு அரசு வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருக்குமேயானால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் தனியார்கள் நடத்துகின்ற சர்வீஸ் ஹோம்கள் கூட சென்னையிலே இல்லை என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த கொள்கை விளக்க நூலிலே நான் கண்டேன் எனவே, சென்னையிலே மூன்று பாராளுமன்ற தொகுதிகள் இருக்கின்ற அடிப்படையிலேயாவது, மத்திய சென்னை, வட சென்னை, தென் சென்னை என்ற அளவிற்காவது எடுத்துக்கொண்டு சர்வீஸ் ஹோம்களை இந்த மூன்று தொகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு சர்வீஸ் ஹோம்களை ஏற்படுத்துவதற்கு பூர்வாங்கமாக அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக சென்னைக்கு என்று ஒரு சிறப்புத் திட்டமே வகுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் சென்னையில், உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும், குறிப்பாக பெண்மணிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்பது கிடையாது. கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற பெண்கள் விவசாய வேலைகளிலே ஈடுபடலாம். பயிர் தொழிலிலே ஈடுபடலாம். விவசாயக் கூலிகளாக அவர்கள் அங்கே தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தலாம். அதற்கான சாதனங்களையும் அவர்கள் தேடிக்கொள்ளலாம். ஆனால் சென்னையிலே உள்ள ஏழை எளியவர்கள் அதிலும் பெண்கள், சாலைகளிலே வாழக் கூடியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர்

[திரு எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

குடியிருப்பு என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நெருக்கடியான இடங்களிலே வசிக்கக்கூடியவர்கள் அதிலும் பெண்கள் பல்வேறு வகையிலே ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அந்த விவரங்களுக்கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. அவைகளையெல்லாம் விளக்கிப் பேசுவது கூட ஏற்புடையதல்ல. அது பொது நலனுக்கு உகந்த தாகக்கூட இருக்காது என்ற காரணத்தினால் நான் அதை யெல்லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெண்களுடைய மானத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். கண்ணியத்தை உயர்த்த வேண்டும் அவர்களுக்கு சம அந்தஸ்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பேசப்படுகின்ற இந்தக் கால கட்டத்தில் சென்னை நகரத்திலே, நாம் இருக்கிறோமே, நம்முடைய நிழலிலேயே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும். நீங்களுடைய இந்த சேப்பாக்கம் தொகுதியிலேதான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள். சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் போய் தங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், என்னுடைய தொகுதிக்குத்தான் வர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-20)

எனவே நீங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் பரிவு காட்ட வேண்டும். பலமாடி கட்டடம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து கொஞ்சம் கீழே வந்து பார்த்தால் பக்கத்தில் லாக் நகர் இருப்பதைப் பாருங்கள். இப்போது மேம்பாலம் கட்டப் படுகிறது. சென்ட்ரல் இரயில் நிலையத்தைவிட்டு வெளியே சென்னை நகரின் எழிலார்ந்த காட்சியைக் காண முடிகிறது. வெளியே வந்து, கொஞ்சம் தூரம் பார்த்தால் ஐதுதானா சென்னை நகரம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. கட்டப்பட்டு வருகின்ற மேம்பாலத்தில் ஏறி, கீழே வருகின்ற வழியில் இருக்கிறது கூவம். கூவத்தை ஓட்டி வந்தால், அதற்கு பக்கத்திலே 'பரியல் கிரவுண்ட்' இருக்கிறது. அங்கே ஒரு உலகமே இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை வகிக்கிற காரணத்தால் ஒரு தடவை அங்கே வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அழைக்கிறேன். அந்த பரியல் கிரவுண்ட் இருக்கிற நகருக்கு நம்முடைய சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நகருக்கு சத்தியவாணி முத்து நகர் என்று பெயர். அங்கே வந்து பாருங்கள். பெண்களுக்காக நீங்கள் நடத்துகிற சர்வீஸ் ஹோம், பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக நீங்கள் போடுகிற திட்டங்கள் எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படும் என்பதை வந்து பாருங்கள். அவர்கள் வாழ்வதற்கு உணவு இல்லாவிட்டாலும் கூட, உடை இல்லா விட்டாலும் கூட தாங்கிக் கொள்வார்கள். ஆனால் பெண்கள் கண்ணியத்தோடும் மானத்தோடும் வாழ முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அங்கே ஒரு சர்வீஸ் ஹோம் அல்லது பாதுகாப்பு இல்லத்தை ஏற்படுத்துங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21] (திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்)

மாவட்டங்களில் பாதுகாப்பு இல்லங்களை வைத்திருக்கிறீர்கள். அதைப்போன்று சென்னையிலும் வைக்க வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய சேப்பாக்கம் தொகுதியில் சத்தியவாணி முத்து நகரில் பாதுகாப்பு இல்லம் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேவை என்றால் மற்ற இடங்களிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் தொகுதியான புரசவாக்கம் இருக்கிறது; அங்கே வைக்கலாம். இப்படி மற்ற தொகுதிகளிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். எப்படி இருந்தாலும் சென்னை மாநகரில் குறைந்தது 3 இடங்களிலாவது வைக்க வேண்டும்.

இப்போது மகளிர் மன்றங்கள் என்ற முறையில் மாநிலம் முழுவதும் 11,525 மகளிர் மன்றங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மன்றங்களிலே நிரந்தர பணியாளர்கள் இதுவரையில் நியமிக்கப்படவில்லை. ஒரு 'குவார்ட்டிருக்கு' 90 ரூபாய் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாதம் 30 ரூபாய். இந்த 30 ரூபாயைக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? 30 ரூபாயை வாங்கிக் கொள்வார்கள்; ஆனால் பணி நடக்காது. பணத்தை வாங்கிக்கொள்வார்கள்; காரியம் நடக்காது. ஏனென்றால் அவர்கள் தங்குகிற இடத்திலிருந்து அந்த இடத்திற்கு வந்து போக பஸ்ஸுக்கு தினம் இரண்டு ரூபாய் என்றால் கூட மாதம் 60 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் நீங்கள் கொடுப்பது மூன்று மாதத்திற்குத்தான் 90 ரூபாய். ஏன் இப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஒரு காரியத்தை செய்தால் நல்ல முறையில் செய்யுங்கள். இல்லை என்றால் செய்யாமல் விட்டுவிடுங்கள். தற்காலிகமாக 10 பேர்களை வைத்துக் கொள்வதை விட இரண்டு பேரை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொண்டால் கூட பரவாயில்லை. அப்படி வைத்து, வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அது இல்லாமல் சர்வீஸ் ஹோம் நடத்துகிறோம், பாதுகாப்பு இல்லம் வைக்கிறோம் என்று சொல்லி, குறைபாடு உடைய பணிகளைச் செய்யாதீர்கள். அதனால் சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. அரசாங்கக் குறிப்புகளை அலங்காரம் செய்வதற்குத்தான் அது பயன்படும். போடுகிற திட்டங்களால் சமுதாயத்திற்கு என்ன வெல்பேர் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். குறிப்புகள் கொடுக்கிறீர்கள். பெர்பாண்மஸ் பட்டுஜெட் ஒவ்வோராண்டும் வருகிறது. நல்ல அழகாக இருக்கிறது; அழகான புத்தகத்தை தருகிறீர்கள். ஆனால் அது நாட்டுக்குப் பயனுடையதாக இல்லை என்பது குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஆடுமாடு வாங்க கடன் கொடுக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போது அவருடைய ஊரிலே, ஆற்காடு தொகுதியிலே தொடர்பு குறைந்துவிட்டது; அவர் சென்னையிலே குடியேறிவிட்டார். அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாவிட்டாலும், குறிப்பாக பெண்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆடுமாடு வாங்ககடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கடனைப்பெற்று, ஒரே ஆடு 30 தடவை கூட வாங்கப்படுகிறது. ஏன்? 31-வது தடவையாகக் கூட விற்கப் படுகிறது.

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திரு. ஆர்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆடுமாடு பற்றி எல்லாம் சொல்வதற்கு நான் சென்னைக்கு வந்துவிட்டேன் என்றும் சொல்கிறார். ஆடுமாடு வாங்குவதற்கு கடன் வழங்குவது நான் தான். ஆகவே, அதுபற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ஆடு 30 தடவை அல்லது 31 தடவை ரொட்டேஷன் வருவதில்லை. ஏனென்றால் அரசாங்கம் அவ்வளவு வேகமாகப் பணியாற்றவில்லை. ஒரு தடவை ரொட்டேஷன் ரெவேண்டுமென்றால் மூன்று மாதம் ஆகும். அதற்குள்ளே கசாப்புக்கடைக்காரன் எங்கே கொண்டுபோக வேண்டுமோ அங்கே கொண்டுபோய் விடுவான்.

வேறுசில விவகாரங்களில் அதாவது மாடுகள் விஷயத்தில் அப்படி நடக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. தக்க நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது.

திரு எம். அப்துல் லத்தீப் : இதிலே அடிப்படையான ஒரு சமுதாய நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும். ஏதோ ஊரிலே இருக்கின்ற ஒருசிலர், பெரிய மனிதர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அரசியல் ரீதியாக ஊருக்குப் பெரிய மனிதர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள், சாதாரண மனிதர்களைப் பயன்படுத்தி அவர்களுடைய படிவங்களை நிரப்பி எப்படி, எப்படி நடக்கிறது என்பதெல்லாம் தெரியும். எனவே இதைத் தடை செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தத் திட்டமே வேண்டாம். முறையாக சமுதாயத்தினுடைய உயர்வுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள். ஆடுமாடுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற ஆடிப்படையிலே கடன் வாங்குவது—அதிலே எத்தனை தட்சிணை தெரியுமா? கடன் படிவம் கொடுக்கிறபோது தட்சிணை கொடுக்கவேண்டும். அழைத்துக் கொண்டு போகிறவனுக்கு தட்சிணை கொடுக்கவேண்டும். இப்படி எல்லாம் தட்சிணை கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. 3000 ரூபாய் கடன் பெறவேண்டும் என்றால் என்னுடைய தொகுதியிலே ஒருவர் 1800 ரூபாய் செலவழித்து 3000 ரூபாய் வாங்கியிருக்கின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. மாடும் வீட்டுக்கு வரவில்லை; காட்டிலேயும் காணவில்லை; பணம் மட்டும் வயிற்றுக்குச் சென்றுவிட்டது. அதுதான் கண்ட பலன் என்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டம் குறித்து சரியான நெறிமுறைகளை உண்டாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனாதை விடுதிகளுக்கு மானியம் வழங்குகின்ற முறை இருக்கிறது. தற்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 22 அனாதை விடுதிகள் இருப்பதாக உங்களுடைய குறிப்பிலேயே நான் கண்டேன். இது அரசின் சார்பாக அல்லது தனியார் நடத்துகின்ற அனாதை விடுதிகள். ஆனால் தனியார் நடத்துகின்ற அனாதை விடுதிகள் முறையாக நடத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் ஒரு தர்ம சிந்தனையோடு நடத்துகிறார்கள். ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையின்

1989 ஏப்ரல் 21] (திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்)

அடிப்படையில் நடத்த வேண்டுமே என்பதற்காக நடத்தவில்லை. அவர்கள் ஒரு தர்ம சிந்தனையோடு நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட அனாதை விடுதிகளுக்கு நாம் முறையாக கொஞ்சம் மானியம் வழங்கினால் அனாதை இல்லங்கள் முழுப்பலனையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இப்போது மார்க்க அடிப்படையில் முஸ்லீம்கள் நடத்துகிறார்கள்; கிறிஸ்தவர்களும் நடத்துகிறார்கள்; சில இடங்களிலே பெரும்பான்மைச் சமுதாயமான இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்துகின்ற அனாதை இல்லங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றுக்கு மார்க்க நோக்கங்கள் இருக்கலாம். இவைகளைத் தவிர்த்து எல்லா சமயங்களையும் சேர்ந்த பிள்ளைகள் இருக்கும் அனாதை விடுதிகளுக்கு—அப்படி எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்தால் அதிலே வெறும் வளர்ப்பு என்பது மட்டுமல்லாமல் ஒரு ஒன்றிப்பு உணர்வு ஏற்பட்டு சமுதாயத்திற்குத் தேவையான பரந்த நோக்குடைய பிரஜைகள் உருவாவார்கள். எனவே அரசு அதிலே கொஞ்சம் சிந்தனை செலுத்தி எல்லா மக்களையும் சேர்த்து, அரசே முழுச் செலவையும் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அனாதை விடுதிகளை நடத்தினால் முறையாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

I am not going to take much more time; Nor am I....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோன்பு காலத்தில் இப்படி அதிகமாக உடம்பை வருத்திக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அடுத்து மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைப்பது என்பது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தர்ம சிந்தனையிலிருந்து தோன்றிய ஒரு திட்டமாகும். கருணாநிதியின் கருணையால் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் நாட்டிலே உருவெடுத்து இருக்கின்றன. நலிந்த பிரிவினர், இயலாமையிலே வாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதன்மூலம் பயன் பெறவேண்டும் என்பது தான் அந்தத் திட்டத்தினுடைய நோக்கமாகும். ஆனால் இப்போது மறுவாழ்வு இல்லங்கள் என்று சொன்னால் தொழு நோயாளிகள் மட்டும்தான் அங்கே இருந்து, அவர்களுக்கு மட்டும்தான் அந்த மறுவாழ்வு இல்லங்கள் என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு நடைமுறையில் வந்துவிட்டது. எல்லா மறுவாழ்வு இல்லங்களிலும் தொழு நோயாளிகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பராக்கடிகளாக இதிலே வேறு சில காரணங்களும் உண்டு. தொழு நோயாளிகள் இருக்கின்ற இடத்தில் மற்றவர்கள் போக விரும்புவதில்லை. அது ஒரு காரணம். நீங்கள் சேர்க்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. தொழு நோயாளிகள் இருக்கிறார்களே, அங்கே நாம் எப்படிப் போவது என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வருவதில்லை. அதிலே தொழு நோயாளிகள், மற்றும் தொழு நோயாளிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு ஏழ்மை நிலையிலே இருப்பவர்கள் என்று இரு பிரிவினராகப்

(திரு. எம். அப்துல் வத்தீப்) [1989 ஏப்ரல் 21]

பிரித்து விடுவது நன்றாக இருக்கும். உணர்வுகள் காரணமாக தொழு நோயாளிகள் இருக்கின்ற இடத்தில் சென்று தங்கி அவர்கள் மறுவாழ்வைப் பெற விரும்புவதில்லை. எனவே இப்போதிருக்கிற யதார்த்த நிலையில் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அனைத்தும் தொழு நோயாளிகளின் மறுவாழ்வு இல்லங்களாகவே மாறிவிட்டிருக்கின்றன. இதிலே அவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு இருமுறை புடவை வேட்டி வழங்கப்பட வேண்டும். தொழு நோயாளிகளை யார் கவனிக்கப் போகிறார்கள்? ஏழைகள்தான் அவர்கள். அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு தருவதாகத்தானே

சொல்லித் சேர்த்தீர்கள். அவர்கள் எல்லாம் நிர்வாணமாக இருக்க முடியுமா? அவர்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கிறீர்கள். அதுபோல் உடையும் கொடுக்கவேண்டும். எனவே இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் புடவை, வேட்டி ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவை இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டும். அதுபோல் போடவை வழங்கவேண்டும். நமக்கெல்லாம் துண்டு கொண்டு வந்து போகிறார்கள். இங்கே கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் நான் சேர்த்து வைத்திருக்கிற துண்டுகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று. இவற்றை மறுவாழ்வு இல்லத்திற்குக் கொடுக்க விரும்பினால் நான்கூட கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.க்கும் போடப் படுகிற துண்டுகளை எல்லாம் மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்குக் கொடுத்தால்கூட இது ஒரு பெரிய தர்ம காரியமாக இருக்கும். எனவே வருடத்திற்கு அவர்களுக்கு இரண்டு தடவை வேட்டி, புடவை, வழங்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து இப்போது அவர்களுடைய செலவுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை என்று ஒன்றை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதே தெரியவில்லை. அதை ப்ராசுடிகலாக யோசனை செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதைக் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும். நடைமுறையிலே என்ன என்பதையெல்லாம் பார்த்து, நாடு எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது, பணம் எந்த பாதாளத்திற்கு போயிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முறையாக உயர்த்தித் தாருங்கள் அது நியாயத்தின் அப்பாற்பட்டதாகும் என்பதை நான் மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

முதலிலே மறு வாழ்வு இல்லங்களை எல்லாம் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு சமூகநலத் துறையிடமே இருந்தது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உருவாக்கிய அந்த கால கட்டத்தில், இதை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு சமூகநலத்துறையிலே இருந்தது. இப்போது என்னவென்றால் சிறை அதிகாரிகளிடத்திலே மாற்றியிருக்கிறார்கள். I do not understand the logic. சிறை அதிகாரிகளுக்கும் மறுவாழ்வு இல்லத்திற்கும் என்ன ஒற்றுமை இருக்கின்றது? சிறைக் கைதிகளைப்போல் நடத்தப்பட

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

வேண்டுமா அவர்கள். இப்போது என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் கைதிகளை விட கேடுகெட்ட நிலையில் சிறை அதிகாரிகளால் நடத்தப்படுகின்றனர். சிறை அதிகாரிகள் தான் இப்போது பொறுப்பு. இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசர் என்று போடப்பட்டவர்கள், சமூக நலத்துறை அதிகாரிகளை விட்டு விட்டு; சிறை அதிகாரிகள், நம்முடைய ஐ.ஜி.ஆஃப் பிரிசன்ஸ் என்று இருக்கிறார்கள் அல்லவா அவர்கள் இன்றைக்கு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசராக நியமிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் கைதிகளிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள்? அங்கே கொடுக்கின்ற உணவுப்பொருள்கள் மற்ற பொருள்கள் எல்லாம் எந்தெந்த உருவங்களில் எங்கெங்கே போகின்றனவோ?

கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது, அங்கே நிர்வாகம் நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. உடனடியாக அரசு மீண்டும் அதை சமூக நலத்துறையிலே உள்ள அதிகாரிகளை நிர்வாகிகளாக நியமிக்க வேண்டும். சிறை அதிகாரிகள் திச்சயமாக இருக்கக் கூடாது. அது இருந்தால் அதை விட சமூகக் கொடுமை வேறு இருக்கமுடியாது. இது சமூக நலத்துறை அல்ல சமூக கொடுமை செய்கின்ற ஒரு துறை என்ற பெயர் வந்துவிடும். எனவே தயவு செய்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெண்மணியாக இருப்பதால் நல்ல இரக்க மனம் படைத்த, நல்ல முறையில் செம்மையாகப் பணியாற்றுகின்றவர் என்று சொல்லப்படக் கூடியவராக இருக்கின்றார். I must pay my encomiums also to the Hon'ble Minister. The Hon'ble Minister functions with utmost sense of propriety and reality. She is highly experienced and I have been observing her. She has always been composed. I expect much more from the Hon'ble Minister, more so the benefits of the Social schemes should reach the persons whom we intend and want them to reach. Thank you very much.

*திருமதி ஏ.எஸ்.பெண்ணம்மாள்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெண்களுக்கு நிறைய புத்தகத்திலே பார்த்தால் ரொம்ப நல்ல முறையிலே, மிகப் பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. அவைகளைப்பெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன் ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நேற்றைய தினம் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, யாரோ ஒரு அதிகாரி, அவர் ஒரு பெண்ணை மானபங்கம் படுத்தியாக இங்கே சொன்னார்கள். அப்படிப் பலவிதமான விஷயங்கள் வருகின்றன

[திருமதி ஏ.எஸ் பொன்னம்மாள்] [1989 ஏப்ரல் 21]

அங்கே அந்த பெண்ணை மானபங்கப்படுத்தினார்கள், அந்த ஊரிலே மானபங்கப்படுத்தினார்கள், அங்கே அந்த பெண் செத்துவிட்டாள் என்றெல்லாம் செய்திகள் பத்திரிகை வாயிலாகவும், ரேடியோ வாயிலாகவும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இது பெரிய அதிர்ச்சியை அளிக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அதிர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. காரணம் ஒரு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை எங்கே வந்துவிடுமோ என்ற பயம் கூட வந்துவிட்டது. நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய மகாத்மா காந்தி அவர்கள் நாம் இருக்கும் சுதந்திர இந்தியாவில் ஒரு அழகான மங்கை, இளம் வயது மங்கை, வைரத்தையும், வைநீரியத்தையும் உடம்பெல்லாம் அணிந்து கொண்டு இரவு 12 மணிக்கு தன்னந்தனியாக செல்லவேண்டும் பயம் இன்றி செல்லவேண்டும், அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சுதந்திரத்தை நான் விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இந்த சூழ்நிலையிலே நான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை விடுகிறேன். நாம் ஏதோ தண்டனை கொடுக்கிறோம். சிறைத் தண்டனை கொடுக்கிறோம். இப்படி ஒரு பெண்ணை மானபங்கப்படுத்தி கொலை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு வெறியன் இருப்பான் என்றால், அந்தக் கேஸ்களில் குறிப்பிட்ட இரண்டு பேர்களை மட்டுமாகிலும் தூக்கிலே போடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களானால் இந்தக் குற்றமும் குறையும் என்று நான் கருதுகிறேன். மானபங்கப்படுத்துவது அதற்குமேல் சொல்லத் தெரியவில்லை அதை சொல்லக்கூடாது. அதைச் செய்தால் ஓரளவுக்காவது கட்டுப்படுத்தமுடியும் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். 30 சதவிகிதம் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவேண்டுமென்ற ஒரு முக்கியமான நல்ல பெரிய திட்டத்தை இங்கே நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்வோமானால். இன்றைக்கு பல பெண்கள் படித்துவிட்டு மிகுந்த சிரமத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு நான் ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் காலத்திலே கூட ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன். அது நடைபெறமுடியாது என்ற அளவுக்கு நாங்கள் எல்லாம் வெளியிலே வந்துவிட்டோம். அதை மீண்டும் வலியுறுத்தி சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். பெண் அதிகாரிகள். ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளில் நம்முடைய பெண் தூதர்களை அனுப்பவேண்டும். ஜப்பான், நார்வே போன்ற நாடுகளில் பெண்கள் எப்படி செயல்படுகிறார்கள். எவ்வாறு வேலை செய்கிறார்கள் எப்படி எல்லாம் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதை எல்லாம் கண்டறிய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட

ஏப்ரல் 1989 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

நிலைமைகளை எல்லாம் கண்டறிந்து இந்தநாட்டிலே ஆண்களுக்கு சரிநிகர் சமானமாக பெண்களும் என்கிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் இங்கேயுள்ள பெண்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு இங்கே இருந்து பெண்கள் அடங்கிய குழு ஒன்று ஜப்பான் மற்றும் கடினமாக பெண்கள் உழைக்கிற நாடுகள் எது எது எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அந்த நாடுகளுக்கு எல்லாம் போக வேண்டும். அவர்கள் போய் வந்த பிறகு அவர்கள் தரும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இங்கேயும் ஒரு மாபெரும் திட்டத்தை பெண்களின் நலனுக்காக உருவாக்குவது என்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் கூட வரக்கூடிய காலங்களில் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடியவர்களுக்கு இது நல்ல வாய்ப்பினை நல்கும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு நாம் சத்துணவு கொடுக்கிறோம். அருமை தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் அவசியம் சத்துணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இத்திட்டத்தை அன்றைக்கு நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கா எல்லா குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயம் சத்துணவை வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை லட்சியத்தோடு இத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதன் வாயிலாக 64 இலட்சம் குழந்தைகள் சத்துணவு சாப்பிடும் நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அன்றைக்கு, 1976-77 ஆம் ஆண்டில் நான் சோசியல் வெல்பேர் போர்டில் மெம்பராக இருந்தேன். அப்போது இன்டகிரேட்டட் சைல்ட் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் (I.C.D.S.) என்கிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் 100 பால்வாடிகளை திறந்தபோது 100 ஆயாக்களை நியமித்தார்கள். அத்திட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது நான் அங்கு வழங்கப்படுகிற சாப்பாட்டை வாயில் போட்டு பார்த்தேன். அது 1 மாதம், 2 மாதம் வரை நன்றாக ருசியாக இருந்தது. ஆனால் காலப் போக்கில் அதை வாயில் போட்டு ருசி பார்த்தால் அதை சாப்பிட முடியாத நிலை இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நிலை இன்றைக்கும் கூட சில இடங்களில் இருப்பதாக கண்டறிந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேதனையோடு இது குறித்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். 64 இலட்சம் குழந்தைகள் சத்துணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற இந்த திட்டம் சரியாக நடைபெறுகிறதா, குழந்தைகள் எல்லோரும் சத்துணவு உண்மையிலேயே சாப்பிடுகிறார்களா என்பதை எல்லாம் கண்காணித்து நல்லமுறையில் சத்துணவு திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]]1989 ஏப்ரல் 21

அடுத்து, சத்துணவு போடுகிறோம் என்றால் அங்கே காய்கறி என்றால், கத்திரிகாய், தக்காளி போன்றவற்றில் மஞ்சள் பொடியை போட்டு சத்துணவு கொடுக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தை இன்னும் நல்லமுறையில் நடைமுறைப்படுத்த என்னுடைய யோசனை ஒன்றை தெரிவிக்கிறேன். அதாவது பெண்களுக்கு இன்னும் வேலைவாய்ப்பை அதிகமாக உருவாக்க வேண்டுமென்ற அளவில் ஒவ்வொரு யூனியனிலும், பள்ளிகளிலும் அங்கே இருக்கிற காலியிடங்களில் காய்கறி, கீரை போன்றவற்றை பயிர் செய்து உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் அதன் மூலம் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் இன்னும் இரண்டு மகளிர் வீதம் வேலைவாய்ப்பு பெற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, நல்ல பல திட்டங்களை போட்டிருக்கிறோம். 64 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இன்றைக்கு துணிகள் தைத்து கொடுக்கிறோம். அத்திட்டத்தை நான் வரவேற்கும் நேரத்தில் அதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்கிறேன். மகளிர் சங்கங்கள் அல்லது தையல் கூடங்கள் மூலமாக இந்த துணிகளை நாம் தைத்து கொடுக்கிறோம். இப்படி தைத்து கொடுக்கிற நேரத்தில் சில சமயங்களில் 10 வயது பையன் என்றால் வயது அடிப்படையில் தைத்து கொடுப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இந்த வயதில் பையன் உயரமாக வளர்ந்திருக்கிறான் என்றால் சிக்கல் வருகிறது. ஆக சரியாக, அளவாக தையல் அமைய வேண்டுமென்றால் வயது அடிப்படையில் இதை தைத்து வழங்குவது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, உண்மையிலேயே இத்திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் அல்லது ஆசிரியைகளிடத்திலும் அல்லது சத்துணவு அமைப்பாளர்களிடத்திலும் அல்லது ஐ.சி.டி.எஸ் அல்லது பெண் ஆபீசர் மூலம் இப்பணியை செய்யும்போது நல்ல முறையில் அளவெடுத்துதான் துணிகளை தைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது கொடுக்கின்ற துணிகளை எடுத்துக் கொண்டால் பெண்களுக்கும் சரி ஆண்களுக்கும் சரி சரியாக அவை இல்லை. பெண்கள் அணிகின்ற துணி முழங்கால் வரை இருக்கிறது. பையன்களுக்கு கூட அப்படித்தான். அது போல செருப்பு வழங்குகின்ற திட்டத்தை நான் அன்றைக்கே எதிர்த்தேன். 10 கோடி திட்டம் இது. ஆனால் பயனில்லாதது. இதற்கு 10 கோடி ரூபாய் செலவிடுவது என்பது தண்ணீரில் போடுவது மாதிரி. நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இதனை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அத்திட்டம் பயனுள்ளதா? குழந்தைகள் அந்த செருப்பை போடுகிறார்களா அல்லது வேறு யாவாவது போடுகிறார்களா போன்ற விஷயங்களை எல்லாம் கண்காணித்து பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். இதிலும் வயதை பார்த்து செருப்பை கொடுப்பது சரியாக இல்லை. அவர்களின் அளவு பார்த்துத்தான் கொடுக்க வேண்டும்.

1989 ஏப்பரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்து இன்றைக்கு தமிழ்நாடு மகளிர் மேம்பாட்டு கழகம் ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஓர் ஐ. ஏ. எஸ். பெண் அதிகாரியை போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கழகம் சிறப்பாக பணியாற்ற வேண்டும். அதாவது சிறப்பாக பணியாற்றக் கூடிய பெண்களை தேர்ந்தெடுத்து ஒவ்வொரு யூனியனிலும் குறைந்தது ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளையாவது அல்லது வேறு தொழில் வாய்ப்புக்களையாவது உருவாக்குவதற்கான நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு பெண்களுக்கு பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருமணத்திற்கு பணம் கொடுக்கிறோம், கர்ப்ப ஸ்திரிகளுக்கு பணம் கொடுக்கிறோம், விதவைகளுக்குப் பணம் கொடுக்கிறோம், கணவன் இறந்து விட்டால் 2000 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். நல்ல திட்டங்கள் தான். ஆனால் இது எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியுமா என்றால் இல்லை. அவர்கள் படக்கூடிய துன்பங்கள் பல இருக்கின்றன. எனவே இரண்டு பெண் அமைப்பாளர்களை ஒவ்வொரு யூனியனிலும் போட்டு, பயன் அடைவோருக்கு ஒழுங்காகப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். யாருக்கு உதவி போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவருக்குப் போய்ச் சேரும்படி செய்தால் அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40).

இன்றைக்கு 72 தையற்கூடங்கள் மூலமாக நாம் 65 இலட்சம் பேர்களுக்கு துணிகள் தைத்துக் கொடுக்கிறோம். இதை ஒரு தாலாக்காவுக்கு ஒரு சங்கம் என்று ஆரம்பித்து, நல்ல முறையிலே விதம் விதமான துணிகளைத் தைத்து நம்முடைய நாட்டில் கொடுப்பதோடு, போலீஸ் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுப்பதோடு, நல்ல தரமான உடைகளைத் தைத்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கிக் கொடுத்தால் அது இன்னும் பெண்களுக்குச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தையல் தொழிலில் 22000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் படித்துவிட்டு—எம். ஏ. படித்த பெண்கள், எம். எட். படித்த பெண்கள், வேலையில்லையே. ஏதாவது வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள் இந்த நிலை மாற வேண்டுமானால் உடனடியாக ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும். 1 முதல் 3 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளை கவனித்துக்கொள்ளும் Creche ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஏற்படுத்தி, அந்த ஊரில் உள்ள குழந்தைகளை அங்கே வரவழைத்து,

[திருமதி ஏ. ஏஸ். பொன்னம்மாள்]

[1989 ஏப்ரல் 2]

அதற்காக அங்கே ஒரு கட்டிடம் கட்டி, அந்தக் குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்டி, கதை சொல்லி, பேச வைத்து, முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட Creche திட்டத்துனால் படித்த பெண்களுக்கு 500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கினால் நிச்சயமாக எல்லாக் குழந்தைகளும் முன்னுக்கு வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கணவன் எத்தனையோ கல்யாணங்கள் செய்து கொண்டு ஓடிவிடுகிறான். அந்தப் பெண்ணுக்கு 2, 3 குழந்தைகள் இருந்தால் அவள் படும் கஷ்டம் நிறைய இருக்கிறது. அந்த விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்குக் குழந்தைகள் இருந்தால், அந்தக் குழந்தைகளை வளர்க்கும் முழு பொறுப்பையும் அரசு ஏற்க வேண்டும். அந்தக் குழந்தைகள் எவ்வளவு படிக்கிறார்களோ, அதற்கு முழுப் பொறுப்பும் ஏற்க வேண்டும். இப்போது 100 ரூபாய் புஸ்தகத்திற்கு, ஆணிமணிக்கு கொடுக்கின்றோம். அவர்கள் படிப்பிற்கு என்ன செலவாகிறதோ, அதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டால், அந்தக் குழந்தைகளும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக என்ஜினியர்களாக, டாக்டர்களாக வரக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு அரிசி கொடுக்கிறோம். அதை யெல்லாம் பாராட்டித்தான் பேசினேன். அதற்கு 20 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரிசியைக்கூட எல்லோருக்கும் நியாயமாக வழங்க முடியவில்லை. யார் உண்மையில் 300 ரூபாய்க்குள்ளே வருமானம் உள்ளார்களோ அவர்களுக்கு அரிசி கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. ஏற்கெனவே சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று 500 ரூபாய், 700 ரூபாய் என்று உருமானத்தை உயர்த்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. யாரோ விஷயம் தெரிந்தவர்கள் உடனடியாகப் போய் ஊ

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அரிசி கொடுப்பது பற்றி நேற்றும், இன்றும் பேசப் படுகிற காரணத்தாலே ஒரு விளக்கப் சொல்வது கடமை என்று கருதுகிறேன். 20 கோடி ரூபாய் திட்டமென்பது தமிழ்ப் புத்தாண்டுக்கு மட்டுமல்ல. தமிழ்ப் புத்தாண்டு, தீபாவளி, பொங்கல் — 3 பண்டிகைகளுக்கும் சேர்த்து 20 கோடி ரூபாய் திட்டம். அதிலும் அட்டைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அட்டைகள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு தயாரித்தது அல்ல. 1987 ஆம் ஆண்டு அப்போதிருந்த அரசாங்கம் தயாரித்தது. ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால் எந்த நேரத்திலும் அதைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரேஷன் கார்டுகளைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இந்தக் கார்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, மாற்றப்பட்டு, அடகு வைக்கப்பட்டு, பல்வேறு கோளங்களுக்கு அவை ஆளாகி இருக்கிற காரணத்தால். புதிதாக ரேஷன் கார்டுகளை வழங்க அல்லது புதிதாக சர்வே எடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: உணவு மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை மானியம் இங்கே விவாதிக்கப்பட இருக்கிறது. அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றி அரசின் முடிவைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேட்க வேண்டும் என்று அவர் கேட்கவில்லை. உணவு நேரம் என்பதை நினைவூட்டவே கேட்டிருக்கிறார். (சிரிப்பு)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: நான் இதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. நானே தலைமை தாங்கி அரிசியைக் கொடுத்தேன். ஆனால் அது யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. இந்தக் குறைபாடு நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் சீப் பாப்புவாரிடம் மக்காகச் செய்யக் கூடாது. நாம் போடுகிற திட்டங்கள் 'லாங் ஸ்டேண்டிங்' ஆக இருக்குமா? இதனால் எத்தனை பேர் பயன்பெறுவார்கள்? எத்தனை குடும்பங்களுக்கு இதனால் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்றெல்லாம் இந்த அமைச்சரவை பார்க்க வேண்டும். அதிலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விஷயம் தெரிந்தவர்கள். எல்லா விஷயத்திலும் மிகவும் தெளிவானவர்கள். அவர்களுடைய அமைச்சரவையில் இப்படிப்பட்ட சின்னச் சின்ன காரியங்களுக்கெல்லாம் பணத்தைக் கொண்டு போய் போட்டுவிட்டு, பிறகு அரசிடம் நிதியில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு போனால் அது நல்லது அல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் போது நாம் விதவைகளுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். அப்படி கொடுக்கும் போது ஏற்படுகிற நிலையை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இருந்து ஒரு பெண் என்னைவந்து பார்த்தார். அவர் பி.எஸ்.ஸி. வரை படித்திருந்தார். அதுவும் பரீட்சை கிளாசில் பாஸ் செய்திருக்கிறார். அவருக்கு 1971 ஆம் வருஷம் கல்யாணம் ஆனது. 1983 ஆம் ஆண்டு அவர்கணவன் இறந்துவிட்டார். கணவனை இழந்த பிறகு பி.எட். படித்திருக்கிறார். கணவன் இருந்தபோது 3 குழந்தைகளை வைத்து கொண்டிருந்திருக்கிறார். கணவன் இறந்தபிறகு பி.எட்.

[திருமதி ஏ. எஸ் பொன்னம்மாள்]

[1989 ஏப்ரல் 27]

படித்துவிட்டு சர்வீஸ் கமிஷனில் வேலை கேட்டிருக்கிறார். அங்கே ரூல்ஸ்களையெல்லாம் ரிலாக்ஸ்செய்து பணி கொடுக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவுக்கு வருகிறபோது 'உங்களுக்கு வேலை அளிக்க முடியாது. சீனியாரிட்டி பிரகாரம்தான் கொடுக்க முடியும்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இத்தனைக்கும் அவருடைய கணவர் ஒரு எக்ஸ் சர்வீஸ் மேன். எனவே இதையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தத் திட்டம் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக பல தொழில்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நார்வே நாட்டிலிருந்து கூட உதவி பெறுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். என்னென்ன தொரில் செய்யலாம் என்று இங்கே புத்தகத்தில் கூட போட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களின் சங்கங்களைப் பதிவு செய்து வேறு பல வேலைகளையும் கொடுக்கலாம். ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார். சந்தனக் கட்டை இருக்கிறதே அது ஒரு கிலோ ரூ. 5000 ஆகிறது. அதிலே மியூசிகல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட் செய்கிறார்கள் என்று என்னிடம் ஒருவர் சொன்னார். செம்மரம்—சந்தன மரத்தில்—அதைச் செய்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிறார்களாம். ஜப்பான் நாட்டுக் காரர்களும், நார்வே நாட்டுக்காரர்களும் அதை அதிகமான விலைக்கு இங்கே இருந்து வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்களாம். தூள் சந்தனத்தைக் கொண்டு சோப் மற்றும் பவுடர் தயாரிக்கிறார்கள். இதுபோன்ற வேலைகளையெல்லாம் மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் சார்பில் பதிவு செய்து—ரெஜிஸ்டர் செய்து—குறைந்த பட்சம் வடாற்காடு மற்றும் செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் உள்ள மாதர் சங்கங்கள் மூலமாகச் செய்து அயல்நாட்டு செலாவணியைப் பெறலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெளிநாட்டுக்காரர்கள் தற்போது பெரும் லாபத்தை நம் நாட்டு மக்களாவது அடையக் கூடிய அளவுக்கு இதை மேற்கொண்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நான் கதர் போடுகிறேன். கதர் லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது—கிராமத்தில் தற்போது கிளஸ்டர் திட்டத்தின் மூலமாக என்னுடைய நிலக்கோட்டைத் தொகுதியிலே கூட சில வேலைகளைச் செய்து வருகிறோம். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 10 இடங்களில் 30 பெண்கள் நூற்கிறார்கள் 30 பெண்கள் நெசவு செய்கிறார்கள். ஒரு 10 பெண்கள் பஞ்சு அடிக்கிறார்கள். இப்படி பலவிதமான வேலைவாய்ப்புகளை கொடுக்கிறோம். பல இடங்களில் இந்த கிளஸ்டர் திட்டம் நன்றாக நடத்தப்படுகிறது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு பெண் 20, 25 அல்லது 30 ரூபாய் வரை நெசவுக் கூலியாகப் பெறுகிறார்கள். இதை தமிழ்நாட்டில் உள்ள

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இருக்கும். இந்தத் திட்டம் தற்போது ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது. அதை மாற்றி எல்லா ஜாதிப் பெண்களுக்கும் நாம் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்தால் அத்தனைப் பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிச் செய்து கொடுத்தால் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கு வேலை கொடுத்த மாதிரியாகும். அவர்களே அவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் உதவியாக இரக்கும். வர்க் எல்லாம் தங்களில் சொந்தக் கால்களிலேயே நிற்கிற வகையில் இதை நாம் செயல்படுத்தலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள்கூட சொன்னார். பெண்கள் இப்போது காட்டிலும் மேட்டிலும் வாடுகிற நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நாம் அமுல்படுத்தலாம். “Try to stand on your own legs” என்று நேருஜி சொல்வார். இன்னொரு அமைச்சர் ஜெகஜீவனராம் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் காலிலேயே நிற்கக் கூடிய தகுதியை உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் அந்தத் தகுதியை உண்டாக்குவதற்கு எந்தெந்த துறைகளில் எல்லாம் வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ, அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, என்ன செய்ய வேண்டுமோ வற்றைச் செய்தால் தான் பெண்கள் சுகமாக வாழ முடியும். அந்தத் திட்டத்தை 375 யூனியன்களிலும் ஏற்படுத்துவதனால், ஒரு யூனியனுக்கு ஆயிரம் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அந்தக் கழகத்தின் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

(பிற்பகல் 12-50)

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டத்தில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தது சம்பளம் மாதத்திற்கு 300 ரூபாயாவது கொடுங்கள் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சாரா, அம்மாவா? (சிரிப்பு)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: அம்மாதான் (சிரிப்பு) சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொடுப்பதால்தான் அவர்கள் அரிசி, புருப்பு முதலியவற்றைக் களவாடிச் செல்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. “ஏன் அம்மா, இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? உங்களை ஆண்டவன் கண்டிக்க மாட்டாரா? என்று கண்டிக்கும்போது, அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள், அவர்களே வெட்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மதிய உணவுத் திட்டப் பணியை நல்ல முறையில் ஆற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த creche-களை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமளித்த பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 21]

*திருமதி பி.லட்சுமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை மூலமாக சில கருத்துக்களைப் பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், விதவை ஊனமுற்றோர் புனர்வாழ்வு திட்டம் என்று பல சமூக நலத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, பெண்கள் சமத்துவம் பெறும் வகையில் இன்றையதினம் பெண்களின் சூழ்நிலை ஆணுக்கும் பெண் சரிநிகர் சமம் என்று கூறுகின்ற விதத்தில் பெண்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு எல்லாம் அளித்து வருவதாக கொள்கை விளக்கச் குறிப்பேடுகளில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆண்கள் வேலை செய்கின்ற தருணத்தில் வாரிசு உரிமை—அவர்களின் வாரிசுதாரர்களாக—ஆண்களுக்கு மட்டும் வாரிசு அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறார்கள். அதேபோல் சில குடும்பங்களில் ஆண்கள்—ஆண் மகன்கள்—இல்லாத குடும்பங்களில் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால்—அதிலும் நான்கைந்து பெண்கள் இருந்தால்—மூத்தவளுக்குத் திருமணமாகிவிட்டால், திருமணமானவர்களுக்கு அந்த வேலைவாய்ப்பில் முக்கியத்துவம் இல்லையென்கிற தடையைச் சொல்லிவிடுவதால் பெண்களுக்கு அந்த வேலைவாய்ப்பில் முக்கியத்துவம் அளிப்பது கிடையாது.

சமூக நலத்துறை மூலமாக மூன்று சக்கர வண்டிகள் தருகிறார்கள். அப்படி தருகிற தருணத்தில் மாவட்டந்தோறும் மூன்று சக்கர வண்டிகள் ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்து, பெரியோர்களுக்கு, குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அப்படி நிர்ணயம் செய்திருந்தால் ஒரு ஆண்டில் எத்தனை குழந்தைகளுக்கு, எத்தனை பெரியோர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த இலவச மூன்று சக்கர வண்டிகள் கொடுக்கும்போது அவர்கள் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் சூழ்நிலையை கருதி, ஆண்டுக்கு என்று இல்லாமல், அந்த விண்ணப்பங்கள் வரும் போது அவைகளை பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உடனடியாக தருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமூக நலத்துறை மூலமாக விதவைகளின் மகன்களுக்கு திருமணமத்திற்காக நிதிஉதவி தரப்படுகிறது; அந்த நிதி உதவியை தருவதற்கு விண்ணப்பங்கள் வாங்கப் பெற்று, அந்த விண்ணப்பங்கள் வந்து சேருவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை குறிப்பிட்டு—அந்த விண்ணப்பத்தில் எந்த தேதியில் திருமணம் செய்கின்றோம் என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்று ஒரு காலக் கெடுவை அவர்கள் குறித்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலக் கெடுவை கொடுக்கின்ற தருணத்தில், அந்த விண்ணப்பத்தை பெற்றுச் சென்று சமூகநலத்துறையின் உதவி அந்தத் திருமணத்திற்குக்கிடைக்கிறதா என்றால்,

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி பி. லட்சுமி]

கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் அந்த திருமணத்தை செய்து முடித்து ஒரு மாதம் கழித்துதான் அந்த உதவித் தொகை அவர்களுக்கு வந்து சேருகின்றது. சில சமயங்களில் அப்படி கிடைக்காமலேயே பல காரணங்களால் அது தடைபட்டு போய்விடுகிறது. எனவே விதவைகளின் குழந்தைகளுக்கு நிதி உதவி தருவதில் அரசு மிக்க கவனம் செலுத்தி, அந்த விண்ணப்பத்தை பெற்ற ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாகவே அந்த பணத்தை அவர்களுக்கு வழங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கயறு திரிக்கும் தொழிற்பயிற்சி மையங்களும் சமூகநலத் துறை மூலமாக செயல்பட்டு வருகின்றன. கயறு திரிக்கும் பயிற்சி மையங்களும், காலணி திட்ட பயிற்சி மையங்களும், இப்படி இது போன்ற பிற மையங்களும் கிராமப்புறங்களிலே தொடர்ந்து செயல்படுகின்றதா என்றால், சில கிராமங்களில் மட்டுமே அந்த வேலை வாப்பை ஏற்படுத்தி தருகிறார்கள். குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் அந்த பெண்கள் கூலி வேலைக்கு செல்கின்ற கட்டாயத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் இந்த பயிற்சியை ஆர்வத்தோடு கற்று அந்த காலணிகளையும், கயறு திரிக்கும் தொழில்களையும் கற்று பயிற்சி பெறுகிறார்கள். சில இடங்களில் இப்போது அவனாசி தொகுதியில் அன்னார் ஒன்றியத்தில் சமூகநலத் துறையின் மூலமாக 3 மையங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. கயறு திரிக்கும் மையம்; இலவச காலணித் திட்டத்தின் மையம்; ஊதுபத்தி மையம் ஆகிய மூன்று மையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அந்த மூன்று மையங்களில் பெண்கள் பயிற்சி பெற்று நல்லவிதமாக கற்று காலணிகளை தயார் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த இரண்டு மையங்களும் செயல்படாமல் எந்த ஒரு பயனும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மையங்களையும், அங்கு பணிபுரிந்த பெண்களின் நிலை கருதி, அவர்கள் அந்தப் பயிற்சியை ஆர்வமாக பெற்றார்கள்—அந்த பயிற்சி வீணாகாமல் இருக்க அவர்களுக்கு பண்டும் அந்தத் தொழில் ஆர்வம் ஊட்டும் வண்ணம் அந்தத் தொழில் பயிற்சியை நடத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சத்துணவு மையங்களில் பணிபுரிகின்ற சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருந்தவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக அறிவித்ததற்கு நான் சத்துணவு துறையில் அமைப்பாளராக பணியாற்றியதன் காரணமாக சத்துணவு அமைப்பாளர்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களை பகுதி நேர ஊழியர்களாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். பால்வாடிகளில் பணி செய்கின்ற சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் காலை 9 மணிக்கு வந்தால் 4 மணிக்குத்தான் அவர்கள் வீடுகளுக்கு செல்கிறார்கள். ஆகவே ஆசிரியர் பெருமக்கள் எப்படி காலை 9 மணிக்கு வந்து 4-00 மணிக்கு பள்ளிக் கூடம் விட்டவுடன் செல்கிறார்களோ—அவர்கள் மட்டும் முழு

[திருமதி பி. லட்சுமி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

நேர ஊழியர்கள் என்றாலும், அவர்களுக்கு மட்டும் அரசு எல்லா சலுகைகளையும் அளிக்கின்ற நேரத்தில், சத்துணவு துறையில் பெரும்பான்மையாக பெண்கள்தான் அதிகமாக சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக பணிபுரிகிறார்கள்—எனவே மாண்புமிகு சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பெண்ணாக இருப்பதன் காரணமாக, பெண்களின் நலனைக் கருதி அவர்களின் வேலை திறனை பார்த்து அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் நர்சரி பள்ளி சர்ட் மாதங்களுக்கு பயிற்சியும் பெற்று இருக்கிறார்கள். தற்போது பரவலாக தனி நர்சரி பள்ளிகள் காளான்கள் போல வளர்ந்து வருகின்றன. அதைத் தடுக்கும் வண்ணம், பால்வாடிகளில் நர்சரி பயற்சி பெற்ற சத்துணவு அமைப்பாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வண்ணம், அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி, அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக ஆக்கி, அந்த நர்சரி பள்ளிகள், அந்த சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் மூலமாகவே தொடங்கப்படுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திருமதி பி. லட்சுமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக பெரும்பாலும் பெண்கள்தான் நேர்த்தியாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்களுக்கு பேறு கால விடப்பு தரப்படுவது கிடையாது. எனவே, அவர்களுக்கு சம்பளத்துடன் கூடிய பேறு கால விடவும் பசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மணியைப் பார்த்துக் கொண்டதான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனது தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் பேசிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் வேட்டைக்காரன்புதூர், பெத்தநாயக்கன் பாளையம் என்ற இரண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். கயிறு திரிக்கும் மையமும், சாலணி மையங்களும் இதுநாள் வரையில் எனது தொகுதியில் இல்லை. ஆனால் ஒன்றியத்தச் சேர்ந்த அந்த இடங்களில் அந்த பயிற்றி மட்டும் மிதது, அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு திறனை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திருமதி பி. லட்சுமி]

எனது தொகுதியான வால்பாறையில் டி இலை பறிக்கின்ற பெண்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். இது சமூக நலத்துறை அமைச்சரவர்களின் மானியத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாததாக இருந்தாலும் ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்கள் சாராய சாம்ராஜ்யத்தைத் தகர்த்து விட்டோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வீதிகள் தோறும், எனது வால்பாறை தொகுதியில் கள்ளச்சாராயம் வலுவாக அமைக்கப்பட்டு—பெரும்பாலும் பெண்கள் அங்கே தேயிலை பறிக்கிறார்கள்—அந்த வழிகளில் டி இலையைப் பறித்து விட்டு செல்லுகின்ற தருணத்தில், அந்த வழித்தடங்களில் அந்தச் சாராயத்தை வைத்து விற்றுக்கொண்டு, அந்த வழித்தடங்களில் வருகிற பெண்கள் மிகவும் கடுமையாக தாக்கப்படுவதாக நேற்றையதினம் என் தொகுதி மக்கள் சரப்பாக எனக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்கள்—சாராய சாம்ராஜ்யத்தை அடியோடு அழித்து விட்டோம் என்று கூறிய முதல்வரவர்கள், எனது வால்பாறை தொகுதியில் அந்தச் சாராய சாம்ராஜ்யத்தை அடியோடு முடிக்கும் எண்ணம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு வழங்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகின்றேன், நன்றி உணக்கம்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களே, கதர், சமூக நலத்துறை மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சிறு தொழில்கள் மூலமாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களை யெல்லாம், அநேகமாக சிறு தொழில்களில் ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் நல்ல பல திட்டங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தமிழகத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, குடும்பங்களிலே சிறு குழந்தைகள் முதல் எல்லோரும் இந்தச் சிறு தொழில்களிலே ஈடுபட்டு இன்றையதினத்திலே பல்வேறு கிராமங்களிலே குடிசைவாழ் மக்கள் போன்றவர்கள் தொழில்களைச் செய்து அதிலே வரக்கூடிய வருமானத்தில் வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அரசு ஊக்குவித்து, தொடக்கப்பட்ட பொழுதும் கூட, பல்வேறு நகரங்களிலே, அப்படித் துவக்கப்பட்ட அந்த சிறு தொழில்களெல்லாம் இன்றைக்கு நலிவுற்ற முறையிலே, சிறப்பான முறையில் செயல்படாத தன்மையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே அதிகாரிகள் ஆரம்பத்திலே கவனம் செலுத்தக்கூடிய முறையும், அது காலம் கடந்த பின்னர், அதில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமையும் இன்றையதினத்திலே இருக்கிறது.

அதைப்போன்றுதான் பனைமரத் தொழிலிலே கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு கூடைகள், இன்னும் மற்ற பல்வேறு பொருள்களைச் செய்கின்ற நிலைமை பல்வேறு

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாவட்டங்களிலே இருந்து, அதையே தொழிலாகக்கொண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அந்தத் தொழில்களெல்லாம் நலிவுற்று, முறையாகச் செயல்படவில்லை. கைத் தொழிலிலே செய்யப்படக்கூடிய இந்தப் பொருட்களையெல்லாம் பொருட்காட்சி போன்ற இடங்களிலே மக்கள் விரும்பி வாங்குகின்றார்கள். சுற்றுலா மூலமாக வெளிநாட்டிலேயிருந்து வரக்கூடிய பிரயாணிகள் எல்லாம் தமிழகத்திலேயும், இந்தியாவிலேயும் அப்படி செய்யக்கூடிய பொருட்களை விரும்பி வாங்கிச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழில்களெல்லாம் இன்றையதினம் நலிவுற்ற நிலைமையிலே இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் தமது அரசு நல்லமுறையில் ஊக்கமளித்து, அதற்கான நிதியாதாரங்களைக் கொடுத்து ஊக்குவிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது போன்று தென்னை. தென்னை என்று சொன்னால் கேரளாவிற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் தென்னை மிக முக்கியமான பயிராக அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. கடலோரப் பகுதிகளில், கடலோர மாவட்டங்களில் தென்னை உற்பத்தி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தத் தென்னை விவசாயி ளுக்குக் கட இன்றைக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் நமது அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வறட்சியாலும், வண்டுத் தொல்லைகளாலும், தென்னை மரங்கள் அரிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. தென்னை என்பது நீண்ட காலத்திற்கு வருமானத்தை தரக்கூடிய பயிராகும். அந்தப் பயிரை பாதுகாக்கிற வகையில் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தேங்காயிலிருந்து வாசனை எதுலங்கள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் இருக்கிற மக்கள் எல்லோரும் உபயோகிக்கக்கூடிய விதத்தில் அது அமைந்திருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியில், தஞ்சை மாவட்டத்தில், முத்துப் பேட்டை ஒன்றியத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் தென்னை பயிராகிக் கொண்டிருக்கிறது. வறட்சியாலும், வண்டுகளாலும் அவைகள் பாதிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது, தென்னை கீற்று, நார் போன்றவற்றிலிருந்து பல்வேறு பொருட்களைத் தயாரிக்கும் கைத் தொழில்களில் ஈடுபட்ட பல சிறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் பல குடும்பங்கள் இன்றைக்கு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொழில்களில் அரசு கவனம் செலுத்தி, அவைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் நடக்க உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். கேரளா மாநிலத்தில் இருப்பதைப் போன்று தென்னை வளர்ப்பிலே தனி கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்காக ஒரு கார்ப்படரேஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்னை கீற்றிலிருந்து அழகான கூடைகளைப் பள்ளிக்கூடங்

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

களுக்குச் செல்கிற சிறு பிள்ளைகள், வீட்டில் இருக்கிறபோது தயாரித்து பல்வேறு வர்ணங்களைக் கொடுத்து, அழகுபடச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழில் தஞ்சை மாவட்டத்தில், முத்துப்பேட்டையில் பிரதானமாக நடந்து தயாரிக்கப்படும் பொருள்கள் பல்வேறு இடங்களுக்கு வியாபாரத்திற்காகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைத்து தொழில் வளர ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது பனை. பனையை பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில் பதநீர் இறக்குவதிலும், எங்கள் பக்கத்தில் கருப்பட்டி என்று சொல்வார்கள், அதைத் தயாரிப்பதிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பனை மரம் என்பது புயல், வெள்ளம், வறட்சி ஆகிய இயற்கை பாதிப்புகளிலிருந்து நீண்ட காலத்திற்கு தாக்கு பிடிக்கக்கூடியதாகும். அப்படிப்பட்ட பனை மரங்கள் இன்றைக்கு அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றை அழிக்காமல், பாதுகாக்கிற வகையில் அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதிலே டெரும்பகுதி தனியார்கள், பிராக்தாரர்களிடத்தில் பல லட்சக்கணக்கான மரங்கள் இன்றையதினம் இருக்கின்றன. இந்த மரங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு வெட்டி அழிக்கப் படுகின்றன. அந்த மரங்களைப் பாதுகாக்க நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதுரை ஆதினார் அவர்களுக்கு நிறைய நிலங்களும், அதன் மரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த மரங்கள் வெட்டி விணாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. உடனடியாக அரசு அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கிற பனைத் தொழிலாளர்கள் அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தார்கள் என்றால், மனு போட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் குடிபிடுக்கிற இடங்களை காலி செய்து, பல்வேறு வழக்குகள் போட்டு வெளியேற்றுகிற மோசமான நிலை இருக்கிறது. பனைத் தொழிலை நம்பியிருக்கிற தொழிலாளர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மரங்களிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்தால் 10,000 ரூபாய் நிதியுதவி அளிக்கப்படும் திட்டம் இருந்தாலும்கூட, ஏற்கனவே இருந்த அரசு குறிப்பிட்டதைப் போல அவர்கள் மரங்களிலிருந்து விழுந்து இறந்தால் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்தால்தான் அதை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அங்கே பஞ்சாயத்து அமைத்து, மரத்திலிருந்து விழுந்து இறந்தார் என்று பஞ்சாயத்து குறிப்பிட்டால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அந்த நிதியை வழங்குவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சமூக நலம், இன்றைக்கு ஊனமுற்றவர்கள் என்று பார்க்கிறபோது, கண்பார்வையற்றவர்கள், கால் விளங்காதவர்கள், இப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு குடும்பத்திற்குள், வட்டத்திற்குள் இருந்தவர்கள் எல்லாம்

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

வெளிப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களுக்கு மூன்று சக்கர வண்டிகள் வழங்குகிற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அதன்மூலம் அவர்கள் வெளி உலகத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கிற நல்ல பணியை செய்தார்கள். அதைப்போல இன்றைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ஊனமுற்றவர்கள் வெளியே செல்ல முடியாத அளவில் நொண்டிகளாக, முடங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் மூன்று சக்கர வண்டி கிடைக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக அது கிடைப்பதில்லை. இதற்கு ஆர்.டி.ஓ.விற்கோ அல்லது கலெக்டருக்கோ மனு போட்டோம் என்று சொன்னால், அவைகளை காலத்தோடு பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே, அதைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது உரிய காலத்திலே கொடுப்பதில் பல்வேறு கிரமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி முடமாக இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் இன்றையதினம் வாய்ப்பு வசதி உள்ளவர்கள், மற்றும் இவைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நல்ல மன நோக்கும் உள்ளவர்கள்தான் மெனக்கட்டு அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள். எனவே இதற்கு அப்படிப்பட்டவர்கள் மனு போட்டால், உடனடியாக அவைகள் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த உலகத்தைப் பார்ப்பதற்கு, வெளி உலகத்திற்கு வருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே எந்த களங்கமும் இல்லாத வகையில் செய்யப்படவேண்டும். இதிலே 2500 பேர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் பல்வேறு வேலைகளில், அவர்களை எல்லாம் இந்த அரசு கவனித்துக் கொள்ளும் என்று குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அதேபோல் முதியோர் பென்சன். இதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே இருந்த அரசு ஒரு தாலுக்காவிற்கு அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயித்திருந்தது. இப்போது இருக்கிற அரசு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த முதியோர் பென்சன் என்பதற்கு இலக்கு நிர்ணயம் இல்லை என்று அறிவித்திருந்தாலும்கூட அனேகமாக நியாயமாக கிடைக்கக் கூடிய முதியோர் பென்சன் என்பது கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. யாருக்காவது குழந்தைகள் இருக்கிறது, பெண் குழந்தைகள் இருக்கிறது, என்றால் அப்படிப்பட்டவர்கள் திருமணம் செய்து கொடுத்து விட்டால், அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த முதியோர் பென்சன் என்பது இன்றைக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதைக் காரணம் காட்டி தடுத்துவிடுகிறார்கள். எனவே யதார்த்தமாகவே அவர்களுக்கு இது கிடைப்பதற்கு கடுமையான பரிசீலனை செய்து, உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21]

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

அடுத்து சத்துணவுப் பணியாளர்களைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கேள்வி நேரத்தின்போது, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் தவறு செய்தால், அவர்களை மாற்றமுடியாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் போதாது. அவர்கள் பஸ்ஸிலே எல்லாம் போய் தங்களுடைய பணியினைச் செவ்வனே செய்ய முடியாது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அனேகமாக இந்தச் சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள், அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் திருமணம் ஆகாத பெண்கள்தான் அதிகமான அளவிலே இந்தப் பணியிலே வந்து அமருகிறார்கள். வேலையில்லாத காரணத்தால். ஏதாகிலும் ஒரு வேலை கிடைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் வேலையிலே வந்து அமர்ந்ததற்குப் பிறகு, அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்து விட்டால், கணவன் ஊருக்குப் போகமுடியாத ஒரு நிலைமையிருக்கிறது. அவர்களை மாற்றம் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் எந்த ஊரிலே சத்துணவு அமைப்பாளர்களாக சேர்ந்தார்களோ அங்கேதான் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஒரு சுட்டாயம் இருக்கிறது. அதை இந்த அரசு கவனித்து, தவறு செய்தாலும் சரி, இல்லை திருமணம் ஆகிவிட்டாலும் சரி, அவர்களுடைய கணவர் இருக்கிற இடத்திற்கு கணவர் வீட்டுக்குப் போகிற வகையில் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு வாழையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் நடக்கிற திருமணம் மற்றும் விசேஷங்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் இந்த வாழைப்பழங்களையும், வாழை இலையையும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதற்கு மிகப்பெரிய வரவேற்பு உண்டு. அதற்கு என்ன விலை சொன்னாலும் அவைகளை வாங்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் உணவுப் பயிராக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் அது இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாழையை வளர்ப்பதற்கும், அதிலே வரக்கூடிய நோய்களைத் தடுப்பதற்கும் நமது அரசு கடும் முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு திருச்சியாக இருந்தாலும், திருநெல்வேலி மற்றும் சிதம்பரனார் மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கே வாழைகளுக்கு வாடல் நோய் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த வாடை நோய் இல்லாமலும், அதனுடைய இலைகள் கருகிப் போகாமலும், அதைப் பாதுகாப்பதற்கு நமது அரசு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அது தென்னையாக இருந்தாலும் அல்லது வாழையாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட நோய்கள் வந்தால், அவைகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவைகளை பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நியாயமான டாதுகாப்பு கிடைக்கவும் அந்த உணவு உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிக்கவும் ஏற்ற வகையில், திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 21]

அதேபோல் மல்லிகைப் பூ. மல்லிகைப் பூ என்று சொன்னால், என்னுடைய தொகுதியிலேயும் சரி, என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகிலே இருக்கிற வேதாரண்யம் தொகுதியிலேயும் சரி, அதிகமான அளவிலே மல்லிகைச் செடிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அனேகமாக சென்னை மாநகரத்திற்கு அங்கேயிருந்து தான் அதிகமான அளவில் மல்லிகைப் பூக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்தப் பூக்களின் மூலமாக வாசனைத் தைலங்கள் தயார் செய்வதற்காக அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து, இந்தப் பூக்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பு நல்கியமைக்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ஆர். இராஜேந்தரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநல மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசின் சமூக நல மானியக் கோரிக்கைப் பற்றியும், சமூக நலத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடுப்போது கடந்த காலத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அண்ணாவின் அரசும் எந்தவித சர்ச்சைக்கும் இடம் வைக்காமல் சென்றுள்ளதற்கு நன்றி.

சமுதாயத்தில் தனது மகனின் வாழ்விற்கு வருங்காலத்தில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் செய்து வைத்திருப்பதைப்போல், ஏழைப் பெண்களின் பிரசவ காலத்தில் உதவி புரிய புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் ஒரு நர்சை நியமித்தது. அவர்கள் எம்.பி. எச். டபிள்யு. படித்தவர்கள். அவர்கள் தலைவலி, காய்ச்சல் போன்ற சிறு சிறு வியாதிருக்கு உதவியளித்து வருகின்றனர். ஆனால் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் மாறி வரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் ஸ்டாப் நர்ஸ் கோர்ஸ் படித்த நர்சுகளை நியமித்து, அவர்களுக்கு உதவ தற்போது உள்ள எம். பி. எச். டபிள்யு. நர்சுகளை அரசு நியமித்தால், மக்கள் அதிக வசதி பெறுவதோடு பேறுகால பெண்கள் மிகுந்த நன்மை அடைவார்கள். மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் செயல்முறையில் வருதல் வேண்டும். விதவைப் பெண்களை மணக்கும் ஆண் மகனுக்கு அவனின் கல்வித் தகுதிக்கேற்ப அரசு வேலை கொடுக்கவேண்டும். ஏழை விதவைகள் ஆதரவற்ற மகளிர் ஆகியோரின் திருமணத்திற்கு தற்போது வழங்கப்படும் ரூ. 1,000 விலைவாசியைக் கருத்திற்கொண்டு. . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வகிராமணி: இப்போது டிகிரி ஒன்று சொன்னாரே அது எந்த டிகிரி என்று சொன்னால் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும். அந்த டிகிரி எனக்கு சரியாகப் புரியவில்லை. தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறிப்புகளைப் பார்த்து பின்னர் சொல்லட்டும்.

1989 ஏப்ரல் 21]

திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்: எனவே அதை ரூ. 2500/- ஆக உயர்த்தித் தர வேண்டும். வளரும் சமுதாயம் இளைஞர்கள் கையில் உள்ளது. குழந்தைகளுக்கு உடல் வளர்ச்சி மட்டும் இருந்தால் போதாது. மன வளர்ச்சியும் வேண்டும். குழந்தைகள் விளையாடுவது அவசியம். முறையான விளையாட்டுக்களை கற்றுத் தருதல் அவசியம். இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக விளையாட்டிற்கென்று ஒரு தனி வாரியம் அமைத்தவர் அமரர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான். இன்றைய அரசு குழந்தைகள் விளையாட எல்லா பள்ளிகளுக்கும் விளையாட்டு உபகரணங்கள் வழங்கி உள்ளதாக நான் அறிகிறேன். ஆனால் பர்கூர் தொகுதியில் 60 சதவீதப் பள்ளிகளுக்கு அவை வழங்கப்படவில்லை. எனவே இவ்வரசின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குழந்தைகள் விளையாட்டில் மிகவும் அக்கறை கொண்ட அமரர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், உலகிலேயே முதன் முறையாக, சத்துணவுத் திட்டத்தை தமிழகத்திலே அமல்படுத்தி, அதை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி, ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து அதை உயர் நிலைப் பள்ளிக்கு விரிவுபடுத்தினார்.

இனிய குழந்தைகளுக்கு பால்வாடியும் அமைத்து, சமைத்து, தட்டேந்த வைத்து விட்டார்கள் என்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் சத்துணவில் முட்டைகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை முட்டை சாப்பிடுவது ஏதோ ஆசைக்கு சாப்பிடுவதுபோன்று ஆகுமே தவிர, சத்துணவு சாப்பிடுவதுபோல் ஆகாது. எனவே தினமும் உணவோடு ஒரு முட்டை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவு வளர்ந்து கொண்டே போவதும், அதேபோன்று ஒரு பிரிவு தேய்ந்து கொண்டே போவதும் கண்கூடான ஒன்று. மலைவாழ் மக்கள் நாடோடிகளின் குழந்தைகளை கட்டாயக் கல்வியில் சேர்த்து, அவர்களின் குழந்தைகளை கல்வி பயிலவைத்தல் அவசியம் என்பதனை இந்த அரசு உணர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக மலைவாழ் நாடோடிகளின் குழந்தைகளுக்கு தனியாக காப்பகம் அமைத்து, அவர்கள் அங்கே இருந்து கல்வி பயில வைத்து, சமுதாயத்தில் மற்றவர்களைப் போன்று முன்னேற வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றோர் பள்ளிகள் இங்கே 23 தான் உள்ளன. மேலும் அரசு மானியம் பெற்று தனியார்கள் நடத்துவது 25 பள்ளிகள். நகராட்சிகள் நடத்தும் பள்ளிகள் 2. ஆனால் பெருகி வரும் ஐனத்தொகைக்கேற்ப இது போதாது. அவைகளை அரசு குறைந்தது இரண்டு மடங்காக உயர்த்த வேண்டும், தனியார்கள் இதுபோன்று நடத்த முன்வர வேண்டும். மானியத் தொகையை அதிகப்படுத்தி, அவர்களை அரசு ஊக்கு வித்தல் வேண்டும். கல்லூரி மற்றும் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் ஊனமுற்றோர் சேர்க்கை விகிதம் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

[திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்] [1989 ஏப்ரல் 21]

மாநிலத்திலுள்ள மொத்த மாவட்டங்களை 5 மண்டலங்களாகப் பிரித்து அங்கு அவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக கலை மற்றும் தொழில் பயிற்சி கல்லூரிகளை அமைத்தல் வேண்டும். அப்போது அவர்களுக்கு இடப் பற்றாக்குறை பிரச்சினை தீரும் வாய்ப்பு உள்ளது. அதுபோன்று கல்வி நிலையங்கள், பார்வை இழந்தோர், காது கேளாதோர், பேச முடியாதோர், உறுப்பு அங்க ஹீன்மாக உள்ளோர் அனைவரும் சேர்ந்து படிக்கும் மையமாக இருத்தல் வேண்டும். மாநில அளவில் உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு அனைத்துக் கல்வித் தகுதிகளும், அதாவது கலை, தொழில் பயிற்சி, என்ஜினியரிங் போன்ற வகைகளில் உடல் ஊனமுற்றோர் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றினை அரசு அமைக்க வேண்டும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

“ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. எனவே ஆண், பெண், இளைஞர் களுக்கு ஒழுக்கம் தேவை. அவர்கள் நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் தேவை என்பதை உணர்ந்து, அரசு தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் மூலமாக பிரச்சாரம் செய்வது அவசியம்.

(பிற்பகல் 1-20)

சமுதாயத்தில் பரத்தமை தடுப்புச் சட்டத்தை அரசு தீவிரப் படுத்த வேண்டும். அவர்களின் தண்டனையை ஆண் பெண் என்ற பாரபட்சம் பார்க்காமல் கடுமையாக்க வேண்டும். அதனால் வரும் கேடுகளை நாடு அறிய பிரச்சாரம் தீவிர மாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குருடு, தொழுநோய், மனநோய் இருந்து வருவாய் ஈட்ட முடியாத ஆதரவுள்ள நபர்கள், உதவி பெறும் வயதை 60 என்றும் மற்ற ஆதரவற்ற நபர்கள் குறைந்த பட்சம் வயது 65 அல்லது 70 என்றும் உயர்த்தக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது வழங்கப்படும் முதியோர் உதவித் தொகையான ரூ. 50/-ஐ அரசு ரூ. 100 ஆக ஆக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு நாளைக்கு குறைந்தது ரூ. 3.30 ஆவது கிடைக்கும், எனச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சமூக நலத்தில் பெண்களைப் பற்றி மட்டுமே அரசு அதிக அளவில் அக்கறை எடுத்துள்ளது. ஆண்களாகிய நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம். ஏதோ அவர்களுக்கு வழங்கும் சலுகைகளில் பாதியாவது ஆண்களும் பெற வழி வகுக்க வேண்டும். குறிப்பாக கல்வி விஷயத்தில் பெண்கள் பெறும் இலவசக் கல்வி கட்டாயம் ஆண்களுக்கும் கிடைக்க வழி செய்ய

1989 ஏப்ரல் 21] [திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்]

வேண்டும். உலகில் ஆயிரம் பெண்களுக்கு 900 ஆண்கள் தான் உளர். ஆண் இனம் பாதுகாக்கப்பட்டு பெருக்கப்பட்டால் இன்று சமுதாயத்தில் உள்ள வரதட்சிணை கொடுமைகூட ஒழிய வாய்ப்பு உண்டு. எனவே இன்று வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குள்ள சரிசமமான உரிமையைக் கருத்தில் கொண்டு ஆண்களுக்கும் சம உரிமை வழங்க வேண்டுமாய் இவ்வரசை கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டு இருந்தவர் கடைசியில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்பதனால்தான், பெண்களுக்கு உரிமை கிடைக்கவில்லை என்பதனால்தான் இந்த ஏற்பாடு. அதுவும் தாய்க்குலத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் அவர் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்லியதைப் பற்றி என்னுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாகவே பல வீடுகளில் யார் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்பதில் இன்னும் முடிவு இல்லாமல் இருப்பதனால்தான் அப்படி ஒரு பிரச்சினை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நான் நடுவர் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் இப்போது நன்றாகப் புரிந்து கொண்டோம். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அதைப் பேசியதே நம்முடைய உணவு அமைச்சருக்காகத்தான் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. (சிரிப்பு)

6. அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவை அலுவல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேரவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுக்கிணங்க பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெறும். இன்று மாலை பேரவைக் கூட்டம் இல்லை. (மேசை தட்டும் ஒலி) பிற நாட்களிலும் பேரவைக் கூட்டம் மாலையில் இல்லை.

மானியக் கோரிக்கை எண்.

22-4-1989

(சனிக்கிழமை)

23-4-1989

(ஞாயிற்றுக்கிழமை)

32—பிற்பகுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்
முதலியோர் நலன்

விடுமுறை

[பேரவைத் தலைவர்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

24-4-1989
(திங்கட்கிழமை)

26—கைத்தறியும் துணி
தொழிலும்

25-4-1989
(செவ்வாய்கிழமை)

34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி

23—கூட்டுறவு

35—நுகர்பொருள் வழங்கல்

26-4-1989
(புதன்கிழமை)

4—பொது விற்பனை வரியும்
ஏனைய வரிகளும், தீர்வை
களும், நிருவாகம்.

9—மாநில ஆட்சித் தலைவர்,
அமைச்சர்கள் தலைமை
யிடப் பணியாளர்கள்

11—மாவட்ட நிருவாகம்

42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய
ஓய்வுக் கால நன்மைகளும்

43—பல்வகை

58—பல்வகை மூலதனச் செலவு

59—மாநில அரசு வழங்கும்
கடன்களும் முன்பணங்களும்

27-4-1989
(வியாழக்கிழமை)

2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை

28-4-1989
(வெள்ளிக்கிழமை)

15—காவல் துறை

16—தீயணைப்புப் பணிகள்

29-4-1989
(சனிக்கிழமை)
30-4-1989
(ஞாயிற்றுக்கிழமை)

31—பழங்குடியினர் ஆதிதிராவிடர்
முதலியோர் நலன்

விடுமுறை

1-5-1989
(திங்கட்கிழமை)

விடுமுறை

2-5-1989
(செவ்வாய்க்கிழமை)

10—பால் வழங்கு திட்டங்கள்

21—மீனளம்

22—கால்நடை வளர்ச்சி

3-5-1989
(புதன்கிழமை)

24—தொழில்கள்

51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த
மூலதனச் செலவு

4-5-1989
(வியாழக்கிழமை)

(1) 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்

8—தேர்தல்கள்

1-00 மணிக்கு வாக்கெடுப்பு

(2) 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான
மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான
நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு
அறிமுகம் செய்தல்.

1989 ஏப்ரல் 21] [பேரவைத் தலைவர்]

5-5-1989 காலை 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான
(வெள்ளிக்கிழமை) நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவு
ஆய்வு செய்தலும், நிறை
வேற்றதலும்.

மாலை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப்
6 மணி முதல் பேரவையின் 50 ஆம் ஆண்டு
8 மணி வரை நிறைவு விழா. மூத்த உறுப்
பினர்களை சிறப்பித்தல்.

6-5-1989 அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்
(சனிக்கிழமை) ஆய்வு செய்தலும் நிறைவேற்ற
தலும் மற்றும் அரசினர்
தீர்மானங்கள் அலுவல்கள்.

7-5-1989 விடுமுறை
(ஞாயிற்றுக் கிழமை)
8-5-1989 தேவையிருப்பின் பேரவை
(திங்கட் கிழமை) கூடும்
அது பின்னால் அறிவிக்கப்படும்.

5. மானியக் கோரிக்கைகள் 1989-90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதர் துறை, சமூக நலம், ஊரக வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், இந்தத் துறை செயல்பட வேண்டிய முறைகளைப் பற்றி சிறப்பான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் துறையினுடைய பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற எனக்கு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்ற ஆலோசனைகள் நிச்சயமாக வழிகாட்டியாக அமைந்தி நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த முயற்சி வெற்றிபெறுவதற்கு அவை உறுதுணையாக அமையும் என்று நான் நம்புகின்றேன். பொதுவாக இங்கே உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சமூக நலம் அதில் பெண்களுடைய முன்னேற்றம், அந்தத் துறையின் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற சத்துணவுத் திட்டம், குழந்தைகள் நலம் இவைகளைப் பற்றியும், கதர் துறையின் மூலமாக பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குவதில் கிராமப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்குவதில் இந்தத் துறையின் மூலமாக எவ்வளவு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பற்றியும், ஊரகத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் உரையாற்றியவர்கள் சிறுதொழில் ஆரம்பிப்பதிலே உள்ள இடர்பாடுகள், மூலப்பொருள் வழங்குவதில் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்கள், உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களை விற்பனை செய்வதிலே ஏற்படுகின்ற பிரச்சினை

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] 1989 ஏப்ரல் 21

களைப் பற்றியும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தனித்தனியே இங்கே பதிலளிக்க நேரம் இல்லை என்றாலும் கூட பேசிய உறுப்பினர்களுடைய ஒட்டு மொத்த கருத்துக்களை தொகுத்து ஒவ்வொரு துறையின் வாயிலாகவும் என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்று நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சமூக நலத்துறையின் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு கின்ற சத்துணவு திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை இங்கே உரையாற்றிய பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். திட்டம் நல்ல நோக்கத்திற்காக கொண்டுவரப் பட்ட திட்டம் என்றாலும் அதை அமல்படுத்துவதில் இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகள் இந்த மாமன்றத்திலே பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 87 இலட்சம் குழந்தைகள் 2 வயதிற்கு மேற்பட்டு 15 வயதிற்குட்பட்ட பள்ளியிலே படிக்கக்கூடிய குழந்தைகள் இந்தத் திட்டத்திலே பயன் பெறு கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் மூன்று வகையாக செயல்படுத்தப் படுகிறது. இரண்டு வயதிற்கு மேல் 5 வயதிற்குட்பட்ட ஆரம்ப பள்ளிக்குச் செல்லாத குழந்தைகளுக்கு குழந்தைகள் நல மையம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அந்த அமைப்பின் மூலமாக இந்தச் சத்துணவு திட்டமும், மத்திய அரசினுடைய நிதி உதவி யோடு செயல்படுத்தப்படுகின்ற ஒருங்கிணைந்த ஊரக குழந்தைகள் வளர்ச்சி திட்டமும் இந்த குழந்தைகள் நல மையத்தில் அமல்படுத்தப்படுகிறது.

அதற்கு பிறகு ஊராட்சி ஒன்றிய, நகராட்சி, மாநகராட்சி ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும், நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் 10 ஆம் வகுப்பு வரை இந்தத் திட்டம் படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு இந்தத் திட்டம் இருக்கின்ற மையங்களில் இருக்கக்கூடிய முதியோர் உதவித் தொகையை பெறுகின்றவர்களும், மறைந்த இரானுவ வீரர்களுடைய மனைவிமார்களும் இத்திட்டத்தின் மூலம் மதிய உணவு பெறக் கூடிய ஒரு ஏற்பாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்தத் திட்டத்திலே பணி யாற்றுகின்ற சத்துணவு அமைப்பாளர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 2 இலட்சத்துக்கும் அதிகம் என்பது நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றே.

இன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களில் முக்கியமான ஒன்று இவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஊதியம் மிகக் குறைவு என்ற கருத்து பெரும்பாலான உறுப்பினர்களால் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலையைக்கருத்தில் கொண்டு இந்தத் திட்டத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு நீங்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியத்திற்கொப்ப அவர்

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்த முடியாத ஒரு நிலை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்கு விடையளிக்கின்ற நேரத்தில் அரசுக்கு இருக்கின்ற சங்கடத்தை நான் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஓரளவிற்கு ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. எனவே தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 5 ஆவது ஊதியக்குழுவின் முன்பாக சத்துணவு அமைப்பாளர்களுடைய பல்வேறு அமைப்புகள் இன்றைக்கு தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கின்றன. எனவே, அந்தக் கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, ஐந்தாவது ஊதியக்குழு அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரைகளை அனுப்பியதற்குப் பிறகு, அந்தப் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு அரசிற்கு இருக்கிற நிதிநிலையைக் கருத்திலே கொண்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தைக் காட்டிலும் ஓரளவிற்கு அதிகமாக அந்தச் சம்பளத்தை உயர்த்த முடியுமா என்பதை இந்த அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கும் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.30)

இந்தத் திட்டத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிற சில குறைபாடுகளையும் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்படுகிற தவறுகள், விடுமுறை நாட்களில் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு வழங்குவதிலே ஏற்படுகிற முறைகேடுகள் இவைகளையெல்லாம் அரசினுடைய கவனத்திற்கு அவ்வப்போது இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகவும், ஆங்காங்கே பொதுமக்களுடைய புகார் மனுக்களின் மூலமாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், அந்த மையங்களுக்குச் சென்று பார்வையிடுகிற நேரத்தில் நேரடியாக அவர்கள் கண்டு அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட முறைகேடுகளைக் களைந்து இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் குழந்தைகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் நிறைவேற்றுவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதில் பணியாற்ற சத்துணவுப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நேரத்திலே, இந்தப் பணியிலே அவர்கள் சேருகிற நேரத்திலே எப்படிப்பட்ட சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட வேண்டும் என்று, அவர்களுக்கு முன்பே அந்த சட்டதிட்டங்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு அதற்குப் பிடினாலேதான் அவர்கள் அதை முழுதுமாக ஏற்றுக்கொண்டு அந்தப் பணியிலே அமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

612 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90 விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்- தொடர்ச்சி.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் ; [1989 ஏப்ரல் 21]

கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் குறைவு என்ற காரணத்தினாலே தான் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் அந்த மையத்தைச் சுற்றி மூன்று கிலோமீட்டருக்குள்ளே இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் விரைவில் மையத்திற்கு வரவும், பணிகளை முடித்துவிட்டுத் திரும்புகிற நேரத்தில் போக்கு வரத்துக்காக அவர்களுக்கு செலவு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் மூன்று கிலோ மீட்டருக்குள்ளாக அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

இந்தத் திட்டம் வளர்கின்ற குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப் படுகிற திட்டம் என்பதால், இடையிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தவது என்பது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினையை உருவாக்கும் என்ற காரணத்தினாலேதான் ஆண்டு முழுதும், அதாவது இரண்டு வயதிற்கு மேல் ஐந்து வயதிற்குட் பட்ட குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற உணவு ஆண்டு முழுவதும் வழங்கப்படும் என்ற திட்டமும், பள்ளிக்கூடங்களில், ஆரம்பப் பள்ளிகளில், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்தத் திட்டம் அமல் படுத்தப்படுகிற நேரத்தில், தொடக்கப்பள்ளிகளில் 220 நாட்களும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 200 நாட்களும் இந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அரசு விடுமுறை நாட்களில், அதாவது பொங்கல், தீபாவளி போன்ற நாட்களில் விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது. சத்துணவு ஊழியர்களுக்கு விடுமுறை அளிக்கப்பட்டாலும், அன்றைக்குப் பயன்படுத்தப்படவேண்டிய பொருட்களை முதல் நாளே வேறு வகையிலே தயார் செய்து, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப் பட வேண்டும் என்று அரசு ஆணை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆணை பெரும்பாலான மையங்களில் பின்பற்றப்படுவதில்லை. அதிலேதான் மிசப் பெரிய முறைகேடுகள் நடக்கின்றன.

பல மையங்களுக்கு நாளே நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட்ட நேரத்தில், அங்கே பதிவுப் புத்தகத்தில் 40 குழந்தைகளுக்குத் தேவையான அரிசி, மற்ற பொருட்கள் எடுக்கப் பட்டு விடுமுறைக்கு முதல் நாளே அவைகள் உணவுப் பொருள்களாகத் தயார் செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டன என்று எழுதி வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஓரளவிற்கு விவரம் தெரிந்த குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டு, விடுமுறைக்கு முதல் நாள் உங்களுக்கு' எப்போதும் வழங்கப்படுகிற சத்துணவோடு தனியாக உணவு வழங்கப்பட்டதா என்று கேட்டால் பெரும்பாலான மையங்களில் குழந்தைகள் 'இல்லை' என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் களையப் பட்டு, இந்தத் திட்டம் நல்லபடியாக எந்தவிதமான ஊழலுக்கும் அப்பாற்பட்டு நடைபெறுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை இந்த அரசு விரைவில் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவை அறிவிக்க இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

இங்கே மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. பழனிச் சாமி அவர்கள் பேசுகின்றபோது, திருமணமான பெண்ணையும், கணவனையும் பிரித்து வைக்கிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார். இவ்வைக்கு அந்தத் திட்டத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாறுதல் தரலாம் என்ற நிலை எடுக்க வேண்டுமேயானால், இது ஒரு மிகப் பெரிய சிக்கலை இந்தத் துறைக்கு ஏற்படுத்தும் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். எனவே, அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு இந்த அரசு ஒரு சலுகை அளிக்க விரும்புகிறது. அந்தப் பெண்கள் தன்னுடைய கணவனோடு வாழ வேறு ஊருக்குச் செல்ல விரும்புவார்களானால், எந்த மையத்திலே அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்களோ, அந்த மையத்தில் பணியாற்றுகிற பொறுப்பை அவர்கள் 'ரிசைன்' செய்துவிட்டு அடுத்த மையத்தில் அந்தப் பதவி காலியாகின்ற வரை அவர்கள் பொறுத்திருப்பார்களேயானால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து அவர்களுக்கு மற்றப் பகுதிகளிலே வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு முன் வரும். ஆனால் மாறுதல் என்பது சமீபத்திலே மேற்கொள்ள இயலாது என்று என்பதை, அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன்.

பெரும்பாலான சத்துணவுக் கூட கட்டிடங்கள் பழுதுபட்டு சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்த அரசு அப்படிப்பட்ட மையங்களைக் கட்டிய நேரத்திலேயே, இதையார் பராமரிப்பது? மாருடைய பொறுப்பில் இந்தப் பராமரிப்பை ஒப்படைப்பது என்று தீர்க்கமாக ஒரு முடிவு எடுத்து அதை அமல் செய்யத் தவறியதன் விளைவுதான் இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்த...

*பேராகியியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லுகின்றபோது ஒரு சத்துணவுக் கூடத்திலே பணியில் இருப்பவர்கள் வேலையை ராஜினாமா செய்து விட்டுக் காத்திருந்தால் அடுத்த சத்துணவுக் கூடத்திலே அவர்கள் விரும்புகின்ற இடத்திலே காலி இடம் ஏற்படும்போது கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பதிலாக காலி இடம் வருகின்ற போது ஒரு சத்துணவு அமைப்பாளர் அங்கே காலி இடம் வருகிறது என்று அறிகிறபோது அப்போதே ராஜினாமா செய்து விட்டு அந்த இடத்திற்கு செல்வதற்கு இந்த அரசு அனுமதிக்குமா என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை வருமானால் அதை நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கும். சிலயிடங்களில் குழந்தைகள் நல மையம் கட்டப்பட்டு இருக்கிற இடம் மிக மோசமான இடமாகத் தேர்ந்தெடுத்து கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. உதாரணமாக 2 வயதுக்கு மேற்பட்ட 5 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் சென்று பயன் அடையக்கூடிய குழந்தைகள் நல மையங்கள் ஆரம்பத்திலே கட்டுகின்றபோதே கழிப்பிடங்களின் அருகிலும், சாக்கடையின் அருகிலும் அந்த மையங்கள் பலயிடங்களில் கட்டப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாக சில மையங்களுக்கு குழந்தைகள் வருவது மிகக் குறைந்து இருக்கிறது. இதை பல மையங்களைப் பார்வையிட்ட நேரத்தில் நானே கண்கூடாக பார்த்தேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய நகராட்சி ஆணையாளர் அவர்களையோ அல்லது மாநகராட்சி அதிகாரிகளையோ அழைத்து இப்படிப்பட்ட இடங்களில் இந்த மையங்களை அமைத்து இருக்கிறீர்களே, சுகாதாரத்திற்கு கேடு விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதே என்று கேட்கிற நேரத்தில் அன்றைக்கு அரசு அவசரமாக உத்திரவு பிறப்பித்த காரணத்தால் பொருத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாத காரணத்தால் இந்த இடங்களில் நாங்கள் கட்ட வேண்டிய நெருக்கடி எங்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட மையங்களில் குழந்தைகளினுடைய எண்ணிக்கை ஓரளவுக்கு குறைந்து இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மையங்களை மாற்றி அமைக்க முடியுமா என்று சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களை இன்றைக்கு நாங்கள் கேட்டு இருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே இன்னும் சில மையங்கள் மக்கள் வசிக்கின்ற இருப்பிடத்தை விட்டு சற்று தொலைவில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தொலைவில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த 2 வயது, 2½ வயது உள்ள குழந்தைகளை நீண்ட தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த மையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு பெற்றோர்கள் விரும்பம் காட்டுவது இல்லை. அந்த மையங்களில் பணியாற்றுகின்ற உதவியாளர்களும் கூட நீண்ட தொலைவுக்குச் சென்று குழந்தைகளை அழைத்து வருவதற்கு விரும்பம் காட்டுவது இல்லை. எனவே இந்தக் காரணங்களினால்தான் மையங்களுக்கு வருகின்ற குழந்தைகளினுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு எந்தக் குறைபாடும் அந்த மையங்களில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கட்டிடங்கள் பழுதுபட்டு இருப்பதாகவும் சமைப்பதற்கு பயன்படுத்துகின்ற பாத்திரங்கள் சீர்கெட்டு இருப்பதன் காரணமாக சில சமயங்களில் உணவில் விஷத் தன்மை கலந்து விடுகிறது என்பதும் உங்கள் எல்லோருடைய ஓட்டுமொத்தமான குற்றச்சாட்டு. முதல் முறை வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த பாத்திரங்கள் ஏறத்தாழ 6 ஆடுக்கு மேலாக தொடர்ந்து பயன்பட்டு வருகின்றன. அதன்

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

காரணமாக சில சமையல் கூடங்களில் அந்த பாத்திரங்கள் ரிப்பேர் ஆகி மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே கட்டிடங்கள் கட்டி 8 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற சிறு சிறு உடைப்புகள் இடர்பாடுகள் சிறு சிறு ரிப்பேர் ஒர்க்குகள் இவைகளை எந்தத் துறையால் செய்யப் பெறுவது என்று திட்டவட்டமான அறிவிப்புல்லாததால் ஆளுக்கு ஆள் ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்கள். சமூகநலத் துறையைக் கேட்டால் எங்களுக்கு அதைப் பராமரிக்கின்ற செலவுக்கு பணம் ஒதுக்கவில்லை, அந்தத் திட்டம் எங்களுடையது அல்ல என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் கேட்டால் எங்களுக்கும் அந்த உத்தரவு வரவில்லை, பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களில் அந்த சத்துணவுக் கூடங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் கல்வித் துறையைக் கேட்டால் கல்வித் துறையும் இந்தப் பொறுப்பு எங்களுடையது அல்ல என்று சொல்கிறார்கள். எனவே தான் பலயிடங்களில் கட்டிடங்கள் இதுபோன்ற மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன பலயிடங்களில் சமையல் செய்வதற்கு கூனரவேய்ந்து கட்டிடம் கட்டித் தரப்பட்டு காலப் போக்கில் மேற்கூரை பழுதடைந்து திறந்தவெளியில் சமைக்கவேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தான் 3 மாதங்களுக்கு முன்பு, அதாவது தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பு ஆளுநர் ஆட்சியிலே ஏதோ மிச்சம் இருக்கிற கொஞ்சம் நஞ்சம் தொனையை இங்கேயும், அங்கேயும் எடுத்து ஒரு 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், நகராட்சி ஆணையாளர்கள் போன்று இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துகிற எல்லாத் துறைகளுக்கும் அந்தப் பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்து, மிக மோசமான நிலையிலே இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களை ஓரளவிற்கு பழுதுபார்க்கவும், மேற்கூரைகளே இல்லாத சமையல்கூடங்களுக்கு மேற்கூரைகள் வேயவும், பழுதுபட்டிருக்கிற குழந்தைகள் நல மையங்களை பழுது பார்க்கவும் 2 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் செயல்படத் தொடங்கி இருக்கிறது. குறுகிய காலத்தில் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய சத்துணவுக் கூடங்கள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படும் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய சுவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

மகளிர் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிற திட்டங்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பொதுவாகவே சமூக நலத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில் மகளிர் நலத்திற்கும் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும், குழந்தைகள் நல்வாழ்விற்சாகவும்தான் இந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படுகிறது.

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

[1989 ஏப்ரல் 21]

இங்கே உரையாற்றிய உறுப்பினர் திரு. இராஜேந்திரன் அவர்கள், சமூகநலத் துறையில் பெண்களுக்கு மட்டும்தானே முக்கியத்துவம் தருகிறீர்கள் ஆண்களுக்கும் இந்த சமூக நலத் துறையின் மூலமாக, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஏதாவது திட்டங்களை அறிவிக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். சமூகநலத் துறையின்மூலமாக எப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது என்பதை கொள்சைவிளக்கக் குறிப்பிலேயே தந்திருக்கிறோம். கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், விதவைகள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகின்ற குடும்பம் என்று தனித் தனியாகப் பிரித்து இருக்கிறோம். சமுதாயத்திலே இதுவரை கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் என்றுதான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமே அல்லாமல், மனைவியால் கைவிடப்பட்ட ஆண்கள் என்ற ஒரு பிரிவு சமுதாயத்திலே இன்றைக்கு இல்லை. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி நிரம்பப் பேர் இருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு). சொல்லுங்கள் வரதராசன்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே உச்ச நீதிமன்றத்திலே மனைவியால் கைவிடப்பட்ட ஒரு கணவன் ஜீவனாம்சம் கேட்ட ஒரு வழக்கும் இருக்கிறது. அப்படி, வசதி பெற்ற மனைவியால் கைவிடப்பட்டு அனாதரவாக இருக்கக்கூடிய ஆண்களுக்கும் சமூக நலத் துறை பாதுகாப்பு கொடுக்குமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்களுக்கு அந்த நிலைவராது என்று கருதுகிறேன். அப்படி யாராவது மனைவியால் கைவிடப்பட்ட ஆண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வழியில்லை என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுமேயானால் நிச்சயமாக அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களே யானால் அவர்களுடைய கோரிக்கையும் பரிவோடு பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமுதாயத்தில், விதவைகள், கணவனுடைய ஆதரவை இழந்த பெண்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகின்ற குடும்பம் என்றுதான் பிரித்து இருக்கிறோமே அல்லாமல் பெண்களுக்கு மட்டும்தான் என்கின்ற அளவுகோல் எதுவும் வரையறுக்கப்படவில்லை. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகின்ற குடும்பப் பெண்களுக்கு உதவிசெய்கிறோம் என்றாலே அந்தக் குடும்பத்தை சார்ந்த ஆண்களும் அதன்மூலம் பயன் பெறுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்படி வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழுகின்ற பெண்களுக்கு என் நாம் இந்தத் திட்டத்தை நேரடியாக அமல்படுத்துகிறோம் என்றால், இன்றைக்குப் பெரும்பாலும் வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழே வாழ்ந்து

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன்]

கொண்டிருக்கிற குடும்பங்களில் பெண்களுடைய சம்பாத்தியம் தான் பெரும்பாலும் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு பயன்படுகிறது. ஆண்களினுடைய சம்பாத்தியம் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 50 சதவீதம் கூட சேருவது இந்தக் காலகட்டத்தில் கூடிய என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்று நான்கருதுகிறேன். எனவேதான் இந்தத் துறையின் மூலமாக அளிக்கப்படுகின்ற உதவி நேரடியாக குடும்பத்தை, குடும்பத்திலே இருக்கக் கூடிய ஏனையோரை சென்று அடையவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் பெண்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படக்கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப்போன்று ஏழையெளிய பெண்களுக்கு இந்தத்துறையின் மூலமாக ஏற்கெனவே பல நல்ல திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களோடு சம்பத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு ஆளுநர் உரையின் மூலமாகவும் நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாகவும் பெண்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல்வேறு நலத் திட்டங்கள், புதிய திட்டங்கள் இந்த அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அத்தனை பேரும் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற திட்டங்களைத் தொடர்ந்து அமுல்படுத்துவதோடு புதிய திட்டங்கள் மூலமாகவும் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய நலிந்த பிரிவு மக்களுக்கு பயன்கிட்டக்கூடிய வகையிலே இந்தத் துறை அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலிருந்தே உடனடியாக அமுல்படுத்த இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே உரையாற்றிய சகோதரி லட்சுமி அவர்கள் திருமணத்திற்கு உதவி செய்யப்படுகிற திட்டம் நல்ல திட்டம்; ஆனால் காலாகாலத்தில் உரிய நேரத்தில் வந்து சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். முடிந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை திருமணத்திற்கு நேரடியாகப் பயன்படக்கூடிய அளவிலே சென்று அடைய வேண்டுமென்றுதான் இந்தத்துறையிலே பொறுப்பேற்றிருக்கிற அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் எல்லாம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன இந்தக்குறைபாடு வருங்காலத்தில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு, இந்தக் குறைபாடு களையப்பட்டு, அரசு அறிவிக்கிற திட்டம் உடனடியாக நேரடியாக உரிய காலத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏழை விதவை மகள் திருமணத்திற்கு நபர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் உதவித் தொகை வழங்கப்படுவதற்காக இந்த ஆண்டு 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து ஆதரவற்ற மகளிர்க்கு, தாய் தந்தை இல்லாதவர்களுக்கு

க18 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

128 [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 ஏப்ரல் 21]

திருமண உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும் ஆயிரம் ரூபாய் திட்டத்திற்காக இந்த ஆண்டு 2 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று விதவைகளை மறுமணம் செய்து கொள்ள முன்வருகிற முற்போக்குச் சிந்தனை உள்ள இளைஞர்கள் விதவைகளை மறுமணம் செய்துகொள்ளும் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கி, அரசு 5000 ரூபாய் அந்தத் தம்பதியர் பெயரில் சேமிப்புப் பத்திரமாக வழங்குகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக 5 இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வறுமையில் உழலும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் 8-வது வகுப்போ அல்லது அதற்கு மேலோ படித்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களுடைய திருமணத்திற்காக இந்த அரசு 5,000 ரூபாய் வழங்கும் என்ற திட்டம் இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திற்காக 6 கோடி ரூபாய் இந்த மானியத்திலே உங்களுடைய அனுமதியோடு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போல உழைத்து அதன் மூலம் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றக் கூடிய நிலையில் இருக்கிற பெண்கள் வேலைக்குச் சென்றால்தான் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றமுடியும் என்ற நிலையில் இருக்கிற பெண்கள் கர்ப்பவதியாகி, பிரசவக்காலத்தில் வேலைக்கு செல்ல முடியாத காரணத்தால் அந்தக் குடும்பம் மொத்த வருமானத்தையும் இழந்துவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் பேறுகாலத்திற்கு முன் இரண்டு மாதங்களுக்கும் பேறுகாலத்திற்குப் பின் இரண்டு மாதங்களுக்கும் ஆக 4 மாதங்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் 200 ரூபாய் வழங்கும் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல.....

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு ஒரு வளக்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விதவைகள் திருமணத்திற்கு 5,000 ரூபாய் கொடுப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டில் விவாகரத்து செய்தவர்களையும் விதவைகளையும் ஒன்றாக மதிக்கிறார்கள். ஆகவே, விவாகரத்து செய்த பெண்கள் மறுமணத்திற்கும் இந்த 5,000 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தற்போதுள்ள திட்டம் விதவைகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடிய இளைஞர்களுக்கு இந்த உதவித் தொகை அளிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஓய். செங்கடேஸ்வரதிடீசிதர் : சார். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, விதவைகளை மறுமணம் செய்துகொள்கிறவர்களுக்கு 5000 ரூபாய் வழங்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான், தினம் தினம் பல நல்ல திட்டங்களை அறிவிக்கிறோம். ஆனால் இந்த விதவைகள் மறுபடியும் மறுபடியும் மறு

1989 ஏப்ரல் 21 [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

படியும் விதவைகளாகிவிட்டால் என்ன செய்வது? (பலத்த சிரிப்பு)
விதவையைத் திருமணம் செய்தவன் சென்றுவிடுகிறான் அல்லது
கைவிட்டுவிடுகிறான் என்றால் மறுபடியும் அவள் விதவையா
கிறாள். மறுபடியும் கல்யாணம் செய்துகொள்கிறவர்களுக்கு
உதவித் தொகை வழங்கப்படுமா? இப்படியே வழங்கிக் கொண்
டிருந்தால் நாம் பணத்திற்கு என்ன செய்வது? நம்முடைய
பணத்தின் நிலைமை என்ன? (சிரிப்பு) அதையெல்லாம் தெரிவிப்
பார்களா?

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு
பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விதவையைத்
திருமணம் செய்துகொண்ட இளைஞன் பல்லாண்டுக்காலம்
வாழவேண்டுமென்று தீட்சிதர் அவர்கள் தான் வணங்குகின்ற
திருவரங்கநாதரிடத்திலே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று
நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவாகரத்து செய்துகொண்ட பெண்களுக்கும் இந்தத்
திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு
வினாவை எழுப்பியிருக்கிறார். சில குடும்பங்களில் பெண்களே
கணவனிடமிருந்து பிரியவேண்டுமென்று தங்களாக முன்வந்து
வழக்கு மன்றத்தில் விவாகரத்து வழக்கு தொடுக்கிறார்கள். சில
இடங்களில் ஆண்கள் விவாகரத்து கோரி வழக்கு மன்றத்தில்
வழக்கு தொட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தப்
பெண்களுக்கு ஜீவனாம்சம் என்ற பெயரில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு
தொகையைத் தரவேண்டுமென்று வழக்கு மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கு
கிறது. எவ்வே அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கெல்லாம் நாம் இந்தத்
திட்டங்களை நீட்டிக்கொண்டு போனால் அரசாங்கத்திற்கு நிதி
நிலை நெருக்கடி எவ்வளவு ஏற்படும் என்பதையும் அருள் கூர்ந்து
அனைத்து உறுப்பினர்களும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று
நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. உ.ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்
அவர்களே, விதவைகளை மறுமணம் செய்துகொள்கிற அந்த
இளைஞர்கள் பெயரில் இந்தப் பத்திரத்தை வழங்குவதற்குப்
பதிலாக அந்தத் தப்பதியர்களின் கூட்டுப் பெயரில் வழங்குவது
உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

அதேபோல் கணவனால் கைவிடப்படுகிற அபலைப் பெண்
களை மறுமணம் செய்து கொள்கின்ற அந்த இளைஞர்களுக்கு
அல்லது அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு இந்தத் தொகையை நீட்டிப்
பதற்கு அரசு உத்தேசிக்குமா என்று நான் அறிய விரும்பு
கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : கொடுக்கப் படுகிற 5000 ரூபாய் உதவித்தொகை இருவர் பெயரிலும் தேசிய சேமிப்புப் பத்திரமாக வழங்கப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த ஆண்டு புதிய திட்டமாக ஒன்றை அறிவிக்கிறோம். சில மாநிலங்களில் பெண்கள் சொந்தமாக ஆட்டோ ரிக்ஷா பெற்று, அந்த ரிக்ஷாக்களின் மூலமாக குடும்பத்திற்குத் தேவை யான வருமானத்தைப் பெறுகிற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பெரும்பாலும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்கின்ற ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களைப் பார்த்தால் பெரும்பாலும் ஆண்கள் தான் அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதிக எண்ணிக்கை உள்ள குழந்தைகளை ஏற்றிக் கொண்டு கண், மண் தெரியாத வேகத்தில் அவர்கள் தெருவில் போகிற காட்சியை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட பணியில் பெண்களை ஈடுபடுத்தினால் கொஞ்சம் பாதுகாப்பு உணர்வோடு அந்தக் குழந்தைகளை பள்ளிக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பார்கள், என்ற எண்ணத்தின் அடிப் படையில் முதல் கட்டமாக பரிட்சார்த்தமாக இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்காக 200 பெண்களுக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷா வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்ற வகையில் 13,60,000 ரூபாய் இந்த ஆண்டு இந்தத் துறையின் மூலமாக வழங்க இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அதைப்போல மோட்டார் பொருத்திய சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குவதற்காக ஏறத்தாழ 60,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்புச்சாறு பிழியும் இயந்திரம், ஐஸ்க்ரீம் வண்டிகள், பிளாஸ்டிக் பாய் முடைதல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகிற பெண்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக 33 இலட்சம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இதை போன்ற சாதாரணத் தொழில்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சற்று கடினமான தொழில்களிலும் பெண்களை ஈடுபடுத்த முடியும் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப் படையில் தான் தமிழ்நாடு மின்னணுவியல் நிறுவனத்தின் (எஸ்காட்) உற்பத்தி மையங்களில் பெண்களுக்கு பயிற்சியளித்து மின்னணுத் துறையிலேயும் பெண்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்று வருமானத்தைப் பெறுவதற்கான வகையில் பயிற்சிகள் வழங்கப் படுகின்றன. அதைப்போல நெசவுத் துறையில் பெண்களை ஈடுபடுத்தி தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை பெண்களுக்காக மட்டுமே ஏற்படுத்தி அந்தத் துறையின் மூலமாகவும் பெண்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கான திட்டம் இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து ஏற்கெனவே பல குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆடு வளர்ப்புத் திட்டம், கறவை மாடுகளை வாங்கிப் பயன்படுத்துகிற திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன்]

பட்டு வருகின்றன. ஆடுகளை வளர்ப்பதற்காக கடன் தொகை வழங்குகிற திட்டத்திலும் மாடு வாங்குவதற்காக கடன் வழங்கிற திட்டத்திலும் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் இன்றைக்கு நேற்று அல்ல, பல ஆண்டுகளாகவே இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. மக்கள் மத்தியில் பேசப்பட்டுள்ளது. எனவே இது குறித்தெல்லாம், இப்போது பொறுப்பேற்றிருக்கிற அரசு கவனத்தில் கொள்ளும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு துறைகளில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் களையப்பட்டு நல்ல நிர்வாகத்தை அளிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற முதல்வர் அவர்களைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்த அரசு நிச்சயமாக இந்தத் துறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற முறை கேடுகளைக் களைந்து உள்ளபடியே யாருக்கு இந்தத் திட்டம் சென்று பயனளிக்க வேண்டுமோ அவர்கள் இந்த அரசினுடைய நிதியுதவி பெற்று பயன்பெறக் கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக இதே அரசு நிச்சயமாக முன்வரும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்து கதர்த் துறை பற்றியும், அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பற்றியும், கிராமப் பகுதியிலே சிறிய தொழில்களைத் தொடங்குவதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவது பற்றியும் இங்கே சிறப்பான ஆலோசனைகள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள், இங்கே உரையாற்றிய நேரத்தில், தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமான கதர்த் துணிகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தும், மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து கதர்த் துணிகளை நாம் ஏன் வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கதர் விற்பனை அங்காடிகளில் விற்பனை செய்யப்படுகின்ற தராய் கதர் துணிகளும், செயற்கை இழை கலக்கப்பட்ட பாலிஸ்டர் கதர் ஆடைகளும் கதர் பட்டு ஆடைகளும் பெரும் பாலும் நம்முடைய மாநிலத்திலே தயார் செய்யப்படுபவை தான். உம்பளி போன்ற ரகங்கள் தான், வெளி மாநிலத்திலேயிருந்து வாங்கப்பட்டு அந்த அங்காடிகளிலே விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலம் 9 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கதர்த் துணிகள், 4 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கதர் பாலிஸ்டர் துணிகள் உற்பத்தி செய்ய திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு கதர் கிராம வாரியத்தில் 650 லட்சம் ரூபாய், ஏறக்குறைய 6½ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பட்டு உற்பத்தி செய்து இன்றைக்கு பட்டு உற்பத்தியில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் தனிப் பெயரை ஈட்டியுள்ளது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[திருமதி சுப்புலட்சுமிசெகதீசன்] [1989-ஏப்ரல் 21]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய துறைகளிலே ஒன்று கதர்த் கிராம தொழில் வாரியம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது. காரணம் கிராமப்பகுதியிலே வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கும் வேலை வாய்ப்பைத் தேடி நகரங்களில் மக்கள் வந்து குவிவதைத் தடுக்கவும், இந்த கிராமத்தொழில் வாரியம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராமத்திலே கிடைக்கக்கூடிய, கிராமப்புறத்திலே சலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்களை அதிக செலவில்லாமல், பெற்றுக்கொண்டு, அதிக உற்பத்திச் செலவும் இல்லாமல் குறைந்த செலவிலே பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறை கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியம் மூலமாகத்தான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அத்தனை உறுப்பினர்களும் நன்றாகவே அறிவார்கள் அதற்கு உதாரணமாக பனைத் தொழிலை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பனை மரம் என்பது, இன்றைக்கு கிராமத்திலே உள்ள மக்களுக்கு மிகுந்த வேலை வாய்ப்பைத் தரக்கூடிய கற்பகத் தருவாக இன்றைக்கு அது பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பனை ஓலை, சாதாரண மக்களுக்கு எதற்குமே பயன்படாத ஒரு துரும்பாக காட்சி அளிக்கலாம், ஆனால் சிதம்பரனார் மாவட்டம், நெல்லை-கட்டபொம்மன் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள பகுதிகளில் அந்த பனை ஓலைகளைக் கொண்டு பெண்கள் தயார் செய்கின்ற பொருள்களைப் பார்ப்போமேயானால் நாம் ஆச்சரியத்திலே முழுகிப் போவோம், அந்த அளவுக்கு பனை ஓலையிலிருந்து அற்புதமான பொருள்களை தயாரிக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பனை ஓலைகளில் இருந்து வெளிநாட்டினர் கவனத்தைக் கவரக்கூடிய அளவுக்கு அற்புதமான பொருள்களைத் தயார் செய்கின்றனர். அப்படித் தயார் செய்யப்படுகின்ற அந்தப் பொருள்களைக் கூட வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பக்கூடிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு ஏறத்தாழ ரூ. 4.52 லட்சத்திற்கு இந்த ஆண்டு பனை ஓலைப் பொருள்கள் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

நடப்பு ஆண்டில் ஏறத்தாழ 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமான பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

அதைப்போலவே, பிரஷ்கள் போன்ற பொருள்கள் தயார் செய்வதற்கு, பனை தும்புகள் என்று சொல்லக்கூடிய பொருள்களுக்கு வெளிநாட்டிலே அதிகமான கிராக்கி இருக்கிறது. அதைக் கவனத்திலே கொண்டு இந்த பனை தும்பு தயார் செய்கிற பயிற்சி அங்கே இருக்கின்ற பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு, பெண்களாலேயே கூட்டுறவு அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அந்த பனை தும்பு தயார் செய்யப்பட்டு, சுத்தம் செய்யப்பட்டு, அவைகள் எல்லாம் கட்டுக்கட்டாக்கக் கட்டப்பட்டு நம்முடைய தேவைகளுக்கும், வெளிநாடுகளின் தேவை

1989 ஏப்ரல் 21] (திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்)

களுக்கும் ஏற்ப அனுப்பப்படுகிற அந்தத் துறையில் ஏராளமான பெண்கள் இன்றைக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதிலே காதி கிராமத் தொழில் வாரியம் சார்பிலே 'தாட்கோ' மூலமாக ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 10 யூனிட் என்று ஆரம்பித்து அதிலே ஆயிரம் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று எல்லா யூனியன்களிலும் ஏற்படுத்தப்படுமா என்று கூடக் கேட்டிருந்தேன். அது பற்றி ஏதாவது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினரின் கவனத் திற்கு, அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பது பனை ஓலை பற்றி. அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு தாங்கள் கேள்வி கேட்டால் அவர்கள் ஒவ்வொன்றாக அறிவிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமிசெகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பாயில் இருக்கிற காதி கமிஷன் என்கிற நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் இதைப்போன்ற திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் சமுதாயத்திலிருக்கிற எந்த பிரிவினருக்கும் அது பயன்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அங்குள்ள பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினைத் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை எல்லா ஒன்றியங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத்திட்டத்தை வருகிற ஆண்டுகளில் விஸ்தரிக்கிற முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பனை தொழில் பற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்தப் பனை தொழில் மூலம் இன்னும் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் வாய்ப்பு கதர்கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

சமீபத்தில் மத்திய சுதர் ஆணைக் குழு தமிழகத்தில் இருக்கிற அதிகப்படியான பனைமரங்களை இன்னும் நல்லபடியாக பயன்படுத்தி, இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்க, இந்தப் பனை மரத்திலிருந்து இன்னும் அதிகப்படியாக புதிய பொருள்களை ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்க திருநெல்வேலி-கட்டப்பொம்மன் மாவட்டத்தில் 43 லட்சம் செலவில் பனை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த முன்வந்திருக்கிறது. இந்தப் பனை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இன்னும் பனை மரத்திலிருந்து கிடைக்கிற மற்ற பொருள்களைக் கொண்டு என்னென்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டால் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற ஏழையெளிய மக்களுக்கு, குறிப்பாக

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 ஏப்ரல் 21]

மகளிர்க்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த வாய்ப்பாக அது இருக்கும். அதுபோல நடப்பாண்டில் ஏறத்தாழ 360 நபர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் 9 பணை நார் உற்பத்தி நிலையங்களை 20 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்க தமிழ்நாடு கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது போல கள் இறக்குகிற பணி தடைப்பட்ட பிறகு, அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் மாற்றுப் பணியில்லாமல் சிரமப்படுகிறார்கள் என்கிற கோரிக்கை வந்தபோது இந்தத் துறையின் மூலம் அப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் பதநீர் இறக்குகிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக ஏற்று பதநீர் இறக்குகிற தொழிலை அவர்களுக்குத் தந்து அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு தந்திருக்கிறோம். மதுவிலக்கு அமுல்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே நபர் ஒருவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் மானியமாகவும், ஆயிரம் ரூபாய் பதநீர் இறக்கி பிறகு அதைப்பணைவெல்லமாக மாற்றத் தேவைப்படும் உபகரணங்களை வாங்கவும் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு பணை மரம் சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்களில் இருக்கிற மற்ற உறுப்பினர்கள் உங்களுக்கும் அந்தத் தொழிலில் பாங்குள் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால் கருவிகளும், உபகரணங்களும் வாங்குவதற்கு உதவித் தொகை தேவை என்று கேட்டதால் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் 20 லட்சம் ரூபாயும், கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியத்தின் மூலம் 20 லட்சம் ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 40 லட்சம் ரூபாய் பணை தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு நபர் ஒருவருக்கு 400 ரூபாய் வீதம் கருவிகள் வாங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அதுபோல மட்பாண்டத் தொழில் மூலம் ஏராளமான வேலை வாய்ப்பினை உருவாக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இந்த கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியத்திற்கு இருக்கிறது. மட்பாண்டத் தொழில் மிகப் பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்பினை வழங்கக்கூடிய பரம்பரைத் தொழில். 58 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் ஏற்கெனவே இந்தத் துறை மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் மூலம் 9 லட்சத்து 24 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தொழிலை மேலும் மேம்படுத்த வாரியம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அதனால்தான் நடப்பாண்டில் புகை வராத மக்கள், குளா அடுப்புகள் என்கிற பெயருள்ள மெருகட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்களை 39.80 லட்சம் செலவில் கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியத்தின் மூலம் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 2,750 பேர் இத்திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆண்டு வேலையாய்ப்பு பெற தேர்ந்தெடுக்கப்பட இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே கதர் கிராம கைத்தொழில் வாரியத்தின் மூலம், கதர் உற்பத்தியில் நல்ல ரக நூல்களை உருவாக்கவும், அந்தத் தொழிலில் பெண்களையும், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற சாமானியப் பிரிவினரையும் சேர்த்து கதர் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், கதர் கிராம கைத்தொழில்

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

பாபநெய் துறையின் மூலம் வடிகளுக்கு பயிற்சி அளித்து அதன்மூலம் அங்கே கிடைக்கக்கூடிய எளிய பொருள்களைப் பயன்படுத்தி வேலைவாய்ப்புகளை அதிகப்படியாக உருவாக்கிக் கொடுக்கவும் இந்தத் துறை அந்த அடிப்படையில் அதிக அளவில் பொருள்கள் உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்தல் போன்ற திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறை இந்த ஆண்டில் அதிகப்படியான நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்க திட்டமிட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

ஊரகத் தொழில்களைப் பற்றி உரையாற்றுகிற நேரத்தில், சிறு தொழில்கள் தொடங்க முன் வருகிறவர்களுக்கு மாவட்டத் தொழில் மையங்களில் சரியான ஒத்துழைப்பு இல்லை என்ற குறைபாடு இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மூலப் பொருள்கள் வழங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற குறையை இங்கே உரையாற்றிய மரியாதைக்கூரிய உறுப்பினர் திரு. காதர்பாட்சா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். பாரபின் மெழுகு வழங்குவதில் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் காலதாமதம் செய்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு எழுப்பப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 9000 டன் மெழுகு மத்திய அரசால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது, இந்த ஒதுக்கீடு 1988-89 வரை முறையாக வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் தற்சமயம் இந்த ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக இந்த பாரபின் மெழுகை மூலப் பொருளாகக் கொடுத்து உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதிலே சற்று காலதாமதமும், குறையும் ஏற்படுகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். தொடர்ந்து எம்.ஆர்.எல். ஓடும், மத்திய அரசோடும் தொழில்துறை மூலமாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டு, கூடியவிரைவில் இந்தக் குறைபாடு நிவர்த்தி செய்யப்படுமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலமாக கடன் உதவி பெறுவதற்கு வங்கிகளுக்கு சிபாரிசு செய்வதில் ஏற்படும் குறைபாடுகளும் இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. வங்கிகள் மூலமாக சுலபமாகக் கடன் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, தொழில் தொடங்க வேண்டும், கடுமையாக உழைக்க வேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று உண்மையாகவே ஆர்வம் இல்லாத சிலர்கூட கிடைக்கின்ற கடன் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக இப்படிப்பட்ட மையங்களை அணுகுபவர்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட்டு, உள்ள படியே கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு, வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, தொழில் தொடங்கி, கடுமையாக உழைத்து, உற்பத்தியைத் தொடங்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு வருகின்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் அனைத்து வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கித் தரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 ஏப்ரல் 21]

காட்ட விரும்புகிறேன். பல்வேறு மாவட்டங்களில் இதுபோன்ற மாவட்டத் தொழில் மையங்களின் அதிகாரிகளோடு ஆலோசனை நடத்திய நேரத்தில், அந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற பலர் வந்து, அந்தத் துறையிலே இருக்கிற குறைபாடுகளைச் சொன்ன நேரத்தில், நானே கண்கூடாகக் கண்ட உண்மை, வங்கிகளிலே சுலபமாகக் கடன் கிடைக்கிறது, எப்படியோ பின்னாலே பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற உணர்வோடு அந்தக் கடன் தொகையை வாங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல தொழில்கள் இன்றைக்கு அரையும் குறையுமாக நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. எனவே தொழிலில் முழுமையான ஈடுபாடு இல்லாமல், அவ்வப்போது ஏற்படும் சங்கடங்களை சமாளித்துக் கொண்டு, பொறுத்துக்கொண்டு, அந்தத் தொழிலை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று உண்மையான அக்கறையில்லாமல் சிலர் முன் வருவதன் காரணமாகத்தான் சிறு தொழில் வளர்ச்சியில் இப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாற்றப்பட்டு, உண்மையிலேயே தொழில் தொடங்க வேண்டும், அதன் மூலம் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தையும், தங்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்ற உண்மையான நோக்கத்தோடு வரும் அத்தனை சிறு தொழிலதிபர்களுக்கும் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலமாக தொழில்கள் தொடங்க நிதி உதவும் நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக இந்த அரசு அவர்களுக்குத் தேவையான ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உரையாற்றிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி மிக அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். சத்துணவுக் கூடங்களிலே கூட பி.எஸ்.சி., எம்.எஸ்.சி. பட்டதாரிகள் எல்லாம் பணியாற்றுகிறார்கள் என்கின்ற குறைபாடுகள் இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. கடந்த பல ஆண்டுக்காலமாக தமிழகத்தில் சிறிய தொழில்களுக்கும், பெரிய தொழில்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் குறைந்து போனதன் காரணமாகத் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகி, இன்றைக்கு நம் முன்னாலே விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கிறது. எனவே இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், நாட்டில் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றத்தை உருவாக்கவும் மாண்புமிகு முதல்வர் கணைவர் அவர்கள் சமீபத்திலே மேற்கொண்ட முயற்சிகளை எல்லாம் நீங்கள் அறிவீர்கள். சமீபத்தில் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில் மத்திய அரசோடு, பாரதப் பிரதமரோடு தொடர்பு கொண்டு, மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு தொடங்கப்படுகிற பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் தொடங்க முன்வர வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரிய பெரிய தொழிலதிபர்கள் என்ன காரணத்தாலோ

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

தமிழ்நாட்டிலே தொழில்கள் தொடங்குவதைத் தவிர்த்து, பல்வேறு வெளி மாநிலங்களில் போய் தொழில்களைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள், தொடங்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை நிறுத்திவிட்டு, அந்தத் தொழிலதிபர்கள் தமிழகத்திலேயே தங்கள் பொருளாதாரத்தை முதலீடு செய்து தமிழ்நாட்டிலேயே தொழில்களைத் தொடங்க முன்வர வேண்டுமென்று பெரிய தொழிலதிபர்களை எல்லாம் சமீபத்தில் சென்னை கோட்டையில் சந்தித்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தமிழகத்தில் தனியார் தொழில்துறை விரைவில் முன்னேறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே இந்த அரசு சிறு தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கான அனைத்து உதவிகளையும், வாய்ப்புகளையும், வசதிகளையும் சிறுதொழில் அதிபர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகிற நடவடிக்கையை நிச்சயமாக இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-10)

எனவே, இந்தத் துறையின், மூலமாக இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையில் கோரியுள்ளபடி நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து தருமாறும், மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் பணியோடு கேட்டு, யாராவது மேற்கொண்டும் விளக்கம் பெற விரும்புவார்களானால் விளக்கத்தைத் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்து விடப்பெற்றுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தைப்பற்றிய சில பிரச்சினைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதோடு அங்கே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 300 மட்டுமே—கடுமையாக வேலை செய்தும்—ஊதியமாகத் தரப்படுகிறது என்றும் அதை ரூ. 500 ஆக உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டேன். அதற்கு அவர் பதில் சொல்லவில்லை, அதுமட்டுமல்லாமல் பாலசேவிகாக்களுக்கு அண்டை மாநிலங்களில் அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் நம் மாநிலத்திலும் அதை அமுலாக்க யோசிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மகளிர் மேம்பாட்டுத்துறையின் மூலமாக நடத்தப்படுகிற சில தெழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிற பெண்களுடைய ஊதிய உயர்வைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நெருக்கடி காரணமாகத்தான் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படுமானால் தொடர்புடைய இன்னும் பல்வேறு நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வை அளிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த அரசு அதைப்பற்றி இன்றைக்குப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அங்கே பணியாற்றுகிற பெண்கள் நல்ல முறையில் நடத்தப்படுவதில்லை என்றும் அவர்களெல்லாம் இழிவுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் கேவலப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றும் அரசு கவனத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இனி அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் உழைக்கிற பெண்களுக்கு உரிய மரியாதை வழங்கப்படும் என்றும் அவர்கள் மனிதாபிமானத்தோடு நடத்தப்படுவார்கள் என்றும் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளையெல்லாம் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்றும் உறுதியாக உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பனைமரத் தொழிலைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகப் பேசினார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இதற்கு முன்பிருந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்தும்போது அந்தக் கொள்கையால் பாதிக்கப்பட்ட மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் நிவாரணம் என்றும் ரூ. 1000 கடன் என்றும் வழங்கப்படுமென அறிவித்தது. ஆனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு முழுமையாக அந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தை பலமுறை கேட்டபோது விடுபட்டுப் போனவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த உதவித் தொகை இன்னும் வந்து சேரவில்லை. குறிப்பாக, சேலம் மாவட்டத்தில் மதுவிலக்கு கொள்கையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 8,000 பேர் என்று கணக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதில் 2,000 பேருக்கு மட்டும் தான் உதவிப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சப்படித் தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் கொடுக்கப்படாமல் விடப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், எனவே அவர்களுக்கு அந்தத் தொகை மீண்டும் கிடைக்குமா என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு ஆங்காங்கே இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக எடுத்து அனுப்பப்பட்ட கணக்குகளின் அடிப்படையில்தான் இந்த உதவித்

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

தொகை வழங்கப்பட்டது. உதவித்தொகை வழங்கப்பட்ட தற்குப் பின்னாலும் இன்னும் அதிகப்படியான நபர்களுக்கு அந்தத் தொகை வழங்கப்படவில்லை என்ற கோரிக்கை பொதுவாகப் பல இடங்களில் பல மாவட்டங்களிலிருந்து எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட கோரிக்கையை அரசு இன்றைக்குப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உதவித் தொகை வழங்கப்பட்ட பின்பும் மீண்டும் அந்தத் தொகையை மானியத் த. நாம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தால் அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பலரும் எங்களுக்கும் அந்த நிவாரணத் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான் உண்மையாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விடுபட்டுப் போயிருந்தால், அவர்களையெல்லாம் பனை வெல்ல கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்று, அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக வேலை வாய்ப்பை வழங்குவதன்மூலம், அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இழப்பை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் துறை அந்தச் சங்கங்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் க. காஞ்சனா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களே, இன்றைக்கு காலையிலிருந்து இந்த மாமன்றத்தில் சமூகநலம் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் வரதட்சிணை கொடுமையால் அவதிப்படும் பெண்களின் நிலைமை பற்றி யாரும் வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. வரதட்சிணை வாங்க மாட்டோம் என்று ஆண்கள் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் இந்த மானியத்தில் பேசிய ஆண் உறுப்பினர்கள் யாரும் வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. எத்தனையோ வழக்குகள்; எத்தனையோ சங்கங்கள்; ஸ்பெஷல் கோர்ட்; மகளிர் மேம்பாட்டு திட்டங்கள் ஆகிய எதுவுமே வரதட்சிணை கொடுமைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்ததாகக் காணோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாங்கள் எல்லாம் வரதட்சிணை வாங்க வேண்டாமென்றுதான் நினைக்கிறோம். ஆனால் காலம் கடந்து போய்விட்டது (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: தலைவரவர்களே, அப்படியென்றால் நீங்கள் இப்போது வாய்ப்பு கிடைத்தால் கூட கேட்பீர்கள் போலத் தெரிகிறதே! (சிரிப்பு)

டாக்டர் க. காஞ்சனா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்போது கூட ஒன்றும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வாங்கமாட்டோம் என்ற உறுதிமொழியை நீங்கள் இந்தப் பேரவையிலே கொடுத்தாலே போதும்.

“பெண்ணடிமை தீரும் மட்டும் பேசும் திருநாட்டில் மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயல்கொண்டு ஊமை என்று பெண்ணை உரைக்கும் மட்டும்

உள் அடங்கும் ஆமை நிலைதான் ஆடவருக்கும் உண்டு.

புலன் அற்ற பேலையாய் பெண்ணைச் செய்தால்

அந்நிலம் விளைந்த பைங்கூழ் நிலமும் அம்மட்டே!”

என்ற புரட்சிக் கவிஞனின் வரிகளை மனதிலே இறுத்திக் கொண்டிருக்கிற கழக அரசு இந்தக் கொடுமைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏதேனும் புதிய திட்டங்களை அறிவிக்குமா என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே பெண்களுக்கு கொத்தில் சம பங்கு உண்டு என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது. எனவே கொத்தில் சம பங்கு பெண்களுக்கு கிடைக்குமேயானால் நிச்சயமாக வரதட்சிணை கொடுமைக்கு நம்மாலே ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்புமிக்க உறுப்பினர் வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்காவிட்டால் அது நிறைவுறாது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள், தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வேறு மாநிலத்திற்குப் போகிறாற்போல் தெரிகிறது; போய்க் கொண்டிருக்கிறது; அதற்கு என்ன வழி என்று கேட்டார். பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழில் துவங்கினால் அதற்கு மானியமோ, கடனோ—மத்திய அரசு சலுகைகளோ, மானிய சலுகைகளோ நிறைய கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனாலே, இப்போது அந்த மானிய சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள்ளா, மைய அரசின் சலுகைகள் வருகிறதா; அதனாலே ஏதாவது தேக்கம் இருக்கிறதா; அதனாலே தொழில் பாதிக்கப்பட்டதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் சில தாலுக்காக்களில்—மைய அரசாலும், மாநில அரசாலும் அறிவிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதிகளில் தொழில் தொடங்குவோருக்கு மத்திய அரசு 15 சதவீத மானியம் வழங்கும் என்றும், மாநில அரசு 10 சதவீத மானியம் வழங்கும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் மைய அரசு 30-9-88 உடன் அறிவிக்கப்பட்ட அந்த 15 சதவீத மானியத் தொகையை திடீரென்று நிறுத்திவிட்டது. இந்த மானியம் கிடைக்குமென்று நம்பி அந்தத் தொழிலை பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொடங்க முன்வந்தவர்கள், தொழிலைத் தொடங்குவதற்கான ஐயத்தப் பணிகள் நடைபெற்று, இன்றைக்கு சில தொழிற்சாலைகள் தொடர்ந்து முழுமையாக கட்டி முடிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல சிறு தொழில் அதிபர்களிட

1989 ஏப்ரல் 21] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

மிருந்து இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பற்றி கோரிக்கை மனுக்கள் அரசாங்கத்திலுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளை அரசின் தொழில் துறை மூலமாக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, இந்த மானியத் தொகையை நம்பி ஏற்கெனவே மனு போட்டு, அவர்களுக்கும் அந்த மானியத் தொகை உண்டு என்று அறிவிக்கப்பட்டவர்களுக்காவது அந்த மானிய முழுத் தொகையையும் வழங்கி, அந்தத் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு மத்திய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முயற்சியிலே மாநில அரசு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ரா. சொக்கர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களுக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷா வழங்கப்படும் என்று இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்காக நாங்கள் முழு மகிழ்ச்சியையும், வரவேற்பையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் இதில் பல நடைமுறை சிக்கல்கள் வரலாம். அதாவது பெண்கள் பாதுகாப்பாக, தாய்மையின் பாதுகாப்போடு பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்பவர்கள் என்ற உணர்வோடும், பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு திடைக்கின்றது என்ற உணர்வோடும் இதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். ஆனால் பெண்கள் பெயராலே வாங்கிக்கொண்டு, ஆண்களே ஓட்டுவதை தடை செய்வது எப்படி? இதைத் தடை செய்வதற்காக பள்ளி நிறுவனங்களின் பரிந்துரையின் பேரில் எந்தப் பெண்களுக்கு வழங்கலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ, அந்தப் பரிந்துரையின் பேரில் வழங்கப்பட்டால், கண்டிப்பாக அந்தப் பெண்களே பள்ளிக் குழந்தைகளைக் கூட்டிச் செல்லக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும்.

(பிற்பகல் 2-20)

மேலும், 13 இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். 200 பேர்களுக்கு வழங்குவதாகவும் சொன்னார்கள். 6,500 ரூபாய்தான் ஒவ்வொருவருக்கும் வருகின்றது. இது மானியமாக வழங்கப்படுகின்றதா? கடனாக வழங்கப்படுகின்றதா? மானியமாக வழங்கப்பட்டால் மீதத் தொகைக்கு நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் வழங்கப்படுமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். மற்றொன்று, கணவனை இழந்த பெண்களை மணப்பவர்களுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது வரவேற்கத் தகுந்த திட்டம்தான். இருந்தாலும் சேமிப்புப் பத்திரமாக வழங்கப்படுவதால் இதிலே அவ்வளவு ஆர்வம் காட்ட மாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய தகுதியின் அடிப்படையின் பேரிலே அரசு உத்தியோகத்தில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டால் இந்தத் திட்டம் அதிகப்பயனுள்ள திட்டமாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி ஜெகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பெண்களுக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷா வழங்குவதற்கான உதவி அளிக்கிற திட்டம் பரீட்சார்த்தமாக இந்த ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மானியமும், கடன்தொகையும் அடங்கும். இந்தத் திட்டத்திற்காகப் பெண்களைத் தேர்வு செய்கிற நேரத்திலேயே, இதை முழுவதுமாக பெண்களே பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அறிவுரையை இந்த அரசு வழங்க இருக்கிறது. மேற்கொண்டு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையையும் அரசாங்கம் கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளும்.

விதவைகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு 5,000 ரூபாயைச் சேமிப்புப் பத்திரமாக வழங்குவதன் நோக்கமே திருமணம் முடிந்த உடனே இந்த ஐயாயிரம் ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டு, அந்தப் பெண்ணைக் கைவிட்டுவிட்டு அவர்கள் ஓடிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். மூன்றாண்டு காலமோ, ஐந்தாண்டுக் காலமோ அந்தத் தொகையை தேசிய சேமிப்புப் பத்திரமாக வழங்க வேண்டுமென்று, ஒரு பாதுகாப்பு உணர்ச்சியின் அடிப்படையில்தான், அந்தத் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

*திருமதி எஸ். பி. சுற்குணம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு உதவிப் பணம் அளிக்கின்ற திட்டமும், எட்டாவது படித்த ஏழைப் பெண்களுக்குத் திருமணச் செலவுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உதவிப் பணத்திட்டமும், கணவன் திடீரென்று மரணம் அடைந்துவிட்டால் அந்த கைம்பெண்ணுக்கு வழங்குகின்ற உதவிப் பணத் திட்டமும் எந்த நாளிலிருந்து அமலுக்கு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி ஜெகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டப்பேரவை இதற்கான நிதியை அங்கீகரித்தவுடனேயே இந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 27—கதர்த்தொழில்

திருவாளர்கள் மா. சுந்தரதாஸ், பொன். விஜயராசுவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. செ. நார்டுமகமது அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

1989 ஏப்ரல் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 27—கதர்த் தொழில் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,70,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 30.—சமூக நலன்.

திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திரு. என். பழனிவேல் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,08,19,91,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள்

திருவாளர்கள் மா. சுந்தரதாஸ், பொன். விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. எம். அண்ணாமலை அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஊரகத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,31,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

[1989 ஏப்ரல் 21]

(ஈ) கோரிக்கை எண் 57—ஊரகத்தொழில்கள் குறித்த மூலதனச்செலவு

திரு. பொன். விஜயராகவன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண். 57— ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,40,95,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) சட்டமன்றப் பேரவையின் 50-வது ஆண்டு நிறைவுவிழா நிகழ்ச்சி குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 5-5-1989 அன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 50 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா நடைபெறுகிறபொழுது மூத்த உறுப்பினர்களைச் சிறப்பித்தல் என்ற பகுதியில், முன்னாள் உறுப்பினர்களும் சிறப்பிக்கப்படுவார்கள். மூத்த உறுப்பினர்களாகிய இந்நாள் உறுப்பினர்களும் சிறப்பிக்கப்படுவார்கள்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை (22-4-1989) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 2-25 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

82. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் தயாரிக்கப் பட்ட அயல்நாட்டு சாராவிகள் (தயாரிப்பு) விதிகளில் திருத்த மொன்று செய்வது குறித்து மதுவிலக்கு—ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 7-6-1988 ஆம் நாள்ிட்ட 1159 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச்சட்டம் 10/1937) ௨4(3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.

83. 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு திரையரங்குக் கழகத்தின் பதினாறாவது ஆண்டறிக்கை 1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.